

NOVI TAVNIK

KLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Delavski turizem

NAJVEČ V ISTRO

Pota in hotenja delavskega turizma imajo svoj odsev tudi v delu potovalnih, oziroma turističnih uradov. Semkaj se vsekakor ne samo člani tistih kolektivov, ki nimajo lastnih počitniških domov, marveč tudi drugi. Izbira je tod več pestrejša, usluge sicer nekoliko dražje kot v počitniških domovih, toda večno zadržanje v isti dom, v isto okolje, postaja utrudljivo in nezanimivo.

Zanimivo in pomembno pa je to — rezervacija prostora, katerem koli kraju ob morju ali drugje, je s pomočjo potovalnega urada cenejša, kot če iščete penzijske usluge sami. In na koncu koncev, delavsko uživanje dopusta je tudi organizirano. Za vas mišljeno in delajo drugi.

Zanimalo nas je, za kateri kraji naši ljudje največ potujejo in kam najraje odhajajo?

IZLETNIK: Na prvem mestu so vsekakor nekateri kraji v Istri. To velja še zlasti za Poreč, Umag in Novi grad. Dosti rezervacij smo prodali tudi za Supetar in Bol na Braču, pa za Njivice na Krku, za Novaljo na Pagu ter za Banjole, Barbat in Rab na Dalmaciji. Veliko ljudi z našega območja bo letos preživel dopust v Veli luči na Korčuli, v Solarisu pri Sibenici. Od krajev v Sloveniji prednjači Bohinj.

Zanimiva je ugotovitev, da bo največ ljudi odšlo k morju v juliju in avgusta. Za prednost posezono ni večjega zanimanja. To je škoda.

Naši aranžmaji so ugodni, saj so tako imenovani paketni uslug vezani na letalske

prevoze za vse kraje na dubrovniškem in splitskem območju. Tudi cene teh uslug se ne spreminjajo.

KOMPAS:

Največje povpraševanje je vsekakor za kraji v Slovenskem primorju. Blizu so in tudi cene so ugodne. Mnogi so se odločili za taborjenja in ne samo za bivanje v hotelih ali pri zasebnikih. Četudi je največje zanimanje za glavno sezono, smo imeli dosti rezervacij tudi za pred in po sezono.

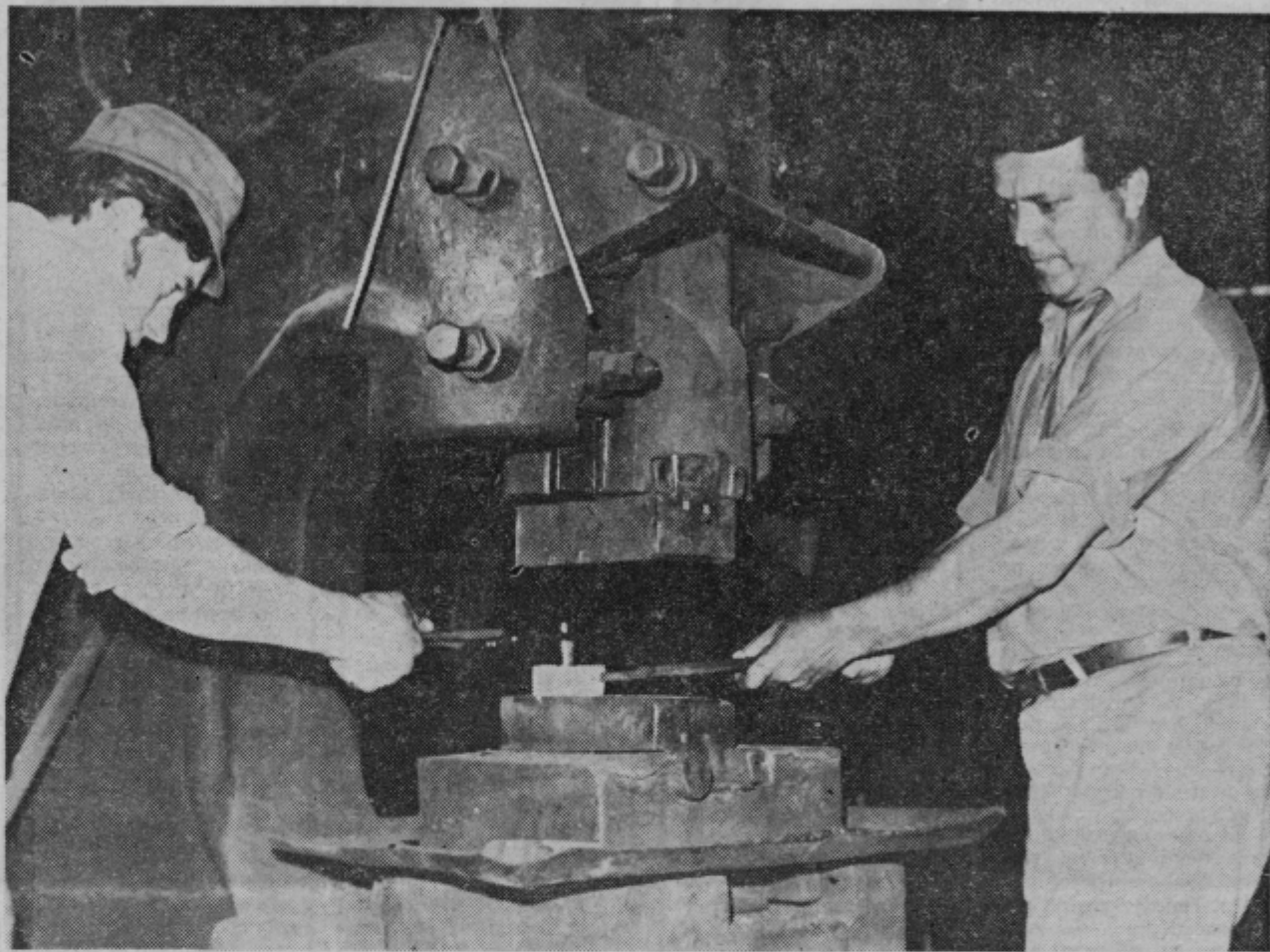
Od drugih krajev sta na prvem mestu Makarska in Biograd na morju.

Sicer pa se nam zdi, da smo vsi skupaj še premalo napravili, da bi kolektive opozorili na vse ugodnosti, ki jih imajo naše usluge pri koriščenju letnega oddiha.

ZELEZNIŠKO PODJETJE ZA TURIZEM, TRANSPORT IN GOSTINSTVO, poslovalnica Celje: Dejavnost je izredno pestra, možnosti za izbiro velike. V tem ko se železničarji v velikem številu odločajo za Atomske toplice v Podčetrniku, kjer ima naše podjetje svoje kapacitete, ki jih prodaja tudi, oziroma, zlasti drugim, pa nudimo kapacitete ob morju ob sodelovanju Dalmacija-turist. Kvarner-ekspresa. Zato so možnosti za letovanje velike in segajo v vse kraje ob morju pa tudi drugim.

Zanimivo je, da bo več ljudi z našega območja odšlo na otok Cres, kjer so mikavni zlasti nekateri novi objekti. Sicer pa je za kraje v Istri, predvsem v Poreču, pa za okolico Pulja, veliko zanimanje.

MB

Za kovaškimi stroji v Tovarni kovanega orodja v Vi tanju pošteno greje, zlasti če to traja dnevno osem ur. JOŽE SLEMENJAK je v tej tovarni zaposlen kot kvalificirani kovač že od 1955. leta in je z delom zadovoljen. Tudi z zaslužkom se je pohvalil in povedal, da se podjetju močno pozna prostorska stiska, v kateri se nahaja. A upa, da bodo že našli rešitev!

FOTO: Drago Medved

MPF se zahvaljuje

Po zaključku X. mladinskega pevskega festivala, na katerem je pelo preko 3000 mladih pevcev iz Celja, Slovenije, Jugoslavije in Evrope, se zahvaljujemo vsem, ki ste kakorkoli sodelovali in pomagali, da je festival tako lepo uspel.

Zahvaljujemo se vsem pevcem in dirigentom za lepo pesem in jih prosimo, da ta prizadevanja z vso gorečnostjo nadaljujejo. Iskreno zahvalo smo dolžni staršem v Celju in po vsej Sloveniji, ki so odprli svoje domove in srca pevcem iz bratskih republik in inozemstva in jim z ljubeznijo nudili stanovanje in oskrbo; brez te širokogrudne pomoči bi festivala ne mogli organizirati in bi ne bil to, kar je.

Zahvaljujemo se dijaškim domovom v Celju in po Sloveniji, ki so prenočili mnoge zборе. Topla zahvala vsem gostinskim obratom, ki so z veliko vestnostjo ter poceni nudili pevcem dobro hrano. Posebno zahvalo smo dolžni organizatorjem ter prebivalstvu krajev: Ajdovščina, Beograd, Brezovica, Dobrna, Gornja Radgona, Izola, Koper, Kranj, Ljubljana, Maribor, Mirna na Dolenjskem, Mozirje, Novo mesto, Ptuj, Rogaska Slatina, Rimske Toplice, Senovo, Slovenska Bistrica, Sempeter v Savnijski dolini, Sentjur pri Celju, Soštanj, Trbovlje, Velenje, Zagreb in Zreče, ki so sprejeli v goste inozemske mladinske zборе in z njimi priredili v sodelovanju domačih zborov mednarodne koncerte.

Iskrena zahvala za razumevanje in pomoč Skupščini občine Celje, Temeljni kulturni skupnosti Celje, Kulturni skupnosti Slovenije, Izobraževalni skupnosti SRS, Ljubljanski banki, Splošni plovbi Piran in mnogim gospodarskim podjetjem, ki so sofinancirala festival.

Mladinski pevski festival

Z. KRIVINA O POLOŽAJU KS

Na povabilo krajevne konference socialistične zveze Otok v Celju bo danes popoldne predaval razširjenemu političnemu aktivu Otoka Zdravko Krivina, član predsedstva slovenske skupščine. Zdravko Krivina bo govoril o položaju krajevne skupnosti v ustavnih spremembah ter o komunalnem in skupščinskem sistemu. S tem razgovorom se krajevna konferenca SZDL Otok vključuje v začetek javne razprave o osnutku nove ustave. Srečanje z Zdravkom Krvino bo v spodnji stranski dvorani Narodnega doma v Celju ob 17. uri.

J. Vipotnik na obisku

Danes pride na celodnevni obisk v Celje Janez Vipotnik, predsednik komisije za politično propagando in informativno dejavnost pri CK ZKS ter generalni direktor RTV. Na povabilo medobčinskega sveta ZKS Celje oziroma njene komisije za informativno dejavnost se bo dopoldne najprej udeležil 2. seje komisije za politično propagando in informativno dejavnost pri medobčinskem svetu ZKS Celje. Na tej seji bodo med drugim govorili o materialnem položaju in razširjenosti sredstev informiranja na območju medobčinskega sveta ZKS Celje ter o vzgojni usmerjenosti tiska in radija. Popoldne pa bo Janez Vipotnik govoril delavcem o sredstvih informiranja, predsednikom komisij za uveljavljanje ustavnih dopolnil v delovnih organizacijah celjskega območja o pomenu informacij v luči ustavnih dopolnil.

PODPISANA POGODBA

Na skupni seji sta v Medvodah delavska sveta Aera in Tovarne celuloze iz Medvod v torek podpisala statutarno pogodbo o priključitvi Tovarne celuloze k Aeru. S tem sta se podjetji tudi formalno-pravno združili.

Kot smo poročali že v eni naših prejšnjih števil, je smoter te združitve v organizaciji papirne proizvodnje v Medvodah. Tu bodo namreč postavili novo tovarno papirja, v katero bodo vložili okoli 160 milijonov dinarjev. Predvidevajo, da bo redna proizvodnja visokokvalitetnih vrst papirja stekla že v letu 1975, ko bodo proizvedli okoli 10.000 ton papirja.

13. in 14. junija 1973 ob 17.30 uri

MODNA REVIVA

v dvorani Veleblagovnice

DAMSKO IN MOŠKO
PERILO
— KOPALNI KOSTIMI

z urednikove mize

Najprej obvestilo o naši slikanici. Marsovce bomo za nekaj časa poslali na dopust. Ko se bodo malce odpočili, pa jih bomo zopet prepustili njihovim dogodivščinam.

V poletnem času, če bo uspeh, pa tudi kasneje, se bomo vrnili k lahki, zabavni strani o zanimivostih z vsega sveta. Ta pogled skozi okno v svet bo resen in neresen. Če imate, dragi bralci, kake zanimive zapise za lahkotno branje, jih bomo radi objavili. Pošljite. Tudi mapa s pismi se zadnje čase tanjša. Saj veste, na kaj cikam.

V današnjem NT boste radi prebrali reportažno razmišljanje »V križišču zlih usod«. Intervju z Otom Pestnerjem o njegovih solzah na slovenski popevki. Vabim na branje rubrike Novo v delovnih kolektivih — na gospodarski strani. Pripravili smo tudi obširnejši zapis s konference celjskih komunistov o gospodarskem položaju Celja.

VAS UREDNIK

ZK o gospodarstvu

LE INDUSTRIJI RO KAVICO?

Tone Zimšek, namestnik sekretarja komiteja občinske konference ZKS v Celju, je na 6. seji konference celjskih komunistov izrekel tole misel: Komunisti morajo biti na čelu prizadevanj za stopnjevanje gospodarske učinkovitosti v celjski občini. To pomeni, da bo potrebno preusmeriti poslovno miselnost znotraj samoupravljanja, prestrukturirati materialno bazo in se zavzeti za pospešen razvoj vseh drugih področij družbene reprodukcije. Celjski komunisti so se namreč lotili preučitve nekaterih temeljnih vidikov uspešnega gospodarjenja gospodarskih organizacij združenega dela v celjski občini v razmerah socialističnega samoupravljanja in blagovne proizvodnje (za obdobje 1965—1972).

Konferenca je opozorila, da omenimo samo najvažnejše, na nekatera temeljna protislovja v gibanju celjskega gospodarstva. Ispostavila je problem zaostajanja celotnega dohodka, družbenega proizvoda, probleme v povezovanju gospodarstva, nujnost notranje preobnove v materialni bazi in na finančne naložbe v obratna in rezervna sredstva. V ospredju mnogih razpravljalcev je bila afirmacija znanstveno strokovnega in raziskovalnega pristopa pri osnovanju kratkoročnega in dolgoročnega razvoja, sodobne prodajne politike, moderne tehnologije in organizacije dela.

Eden izmed osnovnih pogojev »očiščenja« slabosti v celjskem gospodarstvu pa bo zagotovo izvedba strukturnih premikov med posameznimi področji. Udeležba industrije

SLAVKO VERDEL: »Današnja konferenca, prav tako pa tudi materiali, ki so bili pripravljani zanj in seveda tudi razprava, so dali kvaliteten pregled nad stanjem gospodarstva v celjski občini. Materiali bodo lahko služili, kot dragocen pripomoček za naše nadaljnje delo. Iz njih bo možno izluščiti mnoge pomembne ugotovitve, ki bodo terjale konkretna ukrepanja na področju bodoče gospodarske politike celjske občine. Upam, da nisem prevelik optimist, če trdim, da konferenca po svoji vsebinski plati kaže na to, da bo celjsko gospodarstvo v svoji prihodnosti lahko storilo hitrejši korak naprej in doseglo zlasti v industriji tisto mesto, ki ga je pred leti že imelo. To trdim zaradi tega, ker se je v zadnjem času tudi oskrba s krediti pričela izboljševati, kar je velikega pomena.

MILENA STIFTERJEVA: »Mislim, da je bilo v pripravi za to konferenco vloženo veliko skrbi in naporov, da bi ugotovili resnično sliko stanja in gibanja v gospodarstvu celjske občine. Kazalci, in to je pokazalo tudi gradivo za konferenco, niso najbolj ugodni, zaradi tega mislim, da je ta konferenca izrednega pomena. Še zlasti za sedanjí čas, ko moramo brezpogojno osvojiti moderne koncepte gospodarskega delovanja. In sicer zato, da izkoristimo vse pogoje in možnosti za v prihodnje, ki nam jih tudi na področju gospodarstva ponujajo ustavne spremembe. Pripravljen sem, da bo današnja konferenca glede nadaljnega razvoja celjskega gospodarstva vsekakor pomemben mejnik.«

MIRKO JANCIGAJ: »Vsebinsko današnje konference je izredno aktualna. Posebno smo veseli, da je uspela v širšem krogu pripraviti kvaliteten material, ki bo po moji oceni lahko predstavljal osnovo za graditev kompleksnega sistema gospodarskih ukrepov v celjski občini. Z njim se mora kompleksno seznaniti celotno članstvo ZK, kajti v preteklosti so bile pri tem storjene mnoge nepopravljive napake, kajti celovito informiranje članstva s tako pomembnimi ugotovitvami je bistven pogoj uspešne akcije v bodoče. Občutek imam, da ta material in aktivnost razpravljalcev na konferenci ter konferenca dajejo zagotovilo, da se sproži večja aktivnost za kvalitetno oblikovanje bodoče gospodarske politike, ki bo privedla do željenih uspehov.

se namreč v celotnem dohodku in v družbenem proizvodu manjša. V industriji je celo upadlo število zaposlenih. Res pa je, da njen položaj še otežuje podatek, da imajo že nekaj let velike težave prav največji celjski delovni kolektivi: Cinkarna, štorska železarna in EMO. Najslabši razvoj dosega kovinsko-predelovalna industrija s tovarno EMO na čelu. V kovinski industriji je zaposlenih tretjina delavcev vse celjske industrije, vendar pa ti ustvarjajo le četrtno družbenega proizvoda. Prav zato ne bo mogoče doseči ugodnejših gospodarskih gibanj v celjski občini, če ne bo prišlo do pomembnih kvalitativnih premikov, predvsem v kovinski industriji.

Diagnoza celjskega gospodarstva kljub mnogim objektivnim silnicam ne vzbuja optimizma. To so poudarjali tudi razpravljalci. Dušan Burinik je ocenil uresničevanje načrta srednjeročnega razvoja občine. Miran Kršmanec je kritiziral preobremenjenost s tradicijo v poslovni politiki in načrtovanju razvoja delovnih organizacij. Stifter Milena se je vprašala, kje so vzroki, da v proizvodnji tudi nova vlaganja ne dajo večjih rezultatov. Toplak Jure je opozoril na nujnost uveljavljanja tržnega koncepta poslovne politike. Beno Krivec je opredelil vlogo občinske skupščine, Zavoda za napredek gospodarstva in drugih strokovnih združenj pri uresničevanju hitrejšega razvoja celjskega gospodarstva. Slavko Verdel je kritiziral preobremenjenost gospodarskih delovnih organizacij. Fedor Gradišnik je odprl

problem znanstveno raziskovalnega dela kot materialne sile v proizvodnji. Vouk je razgrnil pred konferenco probleme v Žični, Jancigaj Miro tovarne Emo in Franjo Klinger Cinkarne. Janko Kršovič iz Libele je vprašal, kaj se tako počasi uresničuje sklep o učinkovitem razbremenjevanju gospodarstva. Stane Jurak je kot temeljni cilj celjskega gospodarstva postavil večjo akumulativnost proizvodnje. Izredno tehten prispevek je dal Zvonko Dragan, ki je razpravljalo o splošnih gibanjih v jugoslovanskem gospodarstvu, na kar pa je tudi opozoril zlasti na nujnost povečane produktivnosti, boljše organizacije dela in ustreznejše kadrovske politike ter povezovanje gospodarstva. Ivan Petaer je prav tako razpravljalo o obremenjevanju gospodarstva. Ivan Uranjek o položaju obratov, Aleksander Jezernik o organizaciji dela, Risto Gajšek o varčevanju in delavski kontroli. V sklepni besedi je Stane Seničar poudaril nujnost učinkovite, dosledne, pokonferenčne aktivnosti, ki bi pomagala zaustaviti dosedanje neugodne trende v gibanju celjskega gospodarstva. Bodoče je, da se mora Zveza komunistov obrniti k vsem delovnim ljudem Celja, da bi združeno zagotovili preseganje sedanjega stanja celjskega gospodarstva. Prav gotovo predstavlja 6. občinske konference Zveze komunistov v Celju pomemben dogovor komunistov. Zahteva pa tudi veliko dejavnost in odgovorno uresničevanje sklepov.

ZAKAJ TAKO?

V osnutku zvezne ustave je o krajevni skupnosti med drugim zapisano tudi tole: V krajevni skupnosti delovni ljudje odločajo o uresničevanju svojih skupnih interesov in o solidarnem zadovoljevanju skupnih potreb na področjih: ureditve naselja, otroškega in socialnega varstva, izobraževanja, kulture, telesne kulture, varstva potrošnikov, varstva človeškega okolja, ljudske obrambe, družbene samozasčite in drugih pogojev za življenje in delo.

Tudi iz te opredelitve bo izhajal sistem financiranja krajevnih skupnosti, kar bo določila republiška ustava oziroma občinski statut. Že danes bi lahko začeli razmišljati, kdo naj bi v bodoče delila sredstva iz prispevka za komunalno ureditev mestnih zemljišč. Ali se nebi odločili, da bi večji del sredstev, ki se sedaj zberejo v skladu za komunalno ureditev mestnih zemljišč, prepustili krajevnim skupnostim. Te bi zagotovo, kot je to veljalo doslej, oplenile vsak dinar. S prostovoljnimi delom bi dosegli večje ekonomske učinke in drugačno socialno razpoloženje v krajevnih skupnostih. Pametnejša delitvena politika bi tudi onemogočila dosedanje odvajanje sredstev občanom. Vsak občan ve, da prispevek plačuje, malo pa ve o tem, kako in kam se ta sredstva o. l. livajo. Sklad za komunalno ureditev mestnih zemljišč bo moral v ustavnih razpravah doživeti tehtno opredelitev. Če bodo morale krajevne skupnosti en del sredstev vendarle združevati, naj imajo tudi drugačno vlogo pri delitvi zbranega prispevka.

Sicer pa bi moralo obveljati načelo — prispevek naj ostane tam, kjer se plačuje. Le zakaj ne bi prav sedaj, v ustavnih razpravah odkrito načeli tista vprašanja, o katerih občani še daj časa govorijo. Le spremenilo se je malo. Sedaj pa so na voljo drugačne možnosti.

Na Zorkovo kmetijo je v soboto prišla precejšnja množica ljudi iz vseh koncev Slovenije. Posedli so pod orehi, avtomobilov pa se je nabralo toliko, da se Zorkova ne spomnita, da bi bilo pri njih kdaj kaj takega. Prišla sta tudi Majeričeva fanta, fanta s podobno usodo kot Zorkova in se spoznala z njima. Dan, ko ju ni bilo blizu Ptuja, kjer sta doma, jima bo ostal za vedno v spominu.

Foto: M. Strašek

Hudo je, kadar umre oče, še huje je, če umre tudi mati. In vendar je takšna usoda doletela vse tri Zorkove v Loki pri Žusmu. Najprej je odšla mati, potem, ni bilo tako dolgo, še oče. Vzela ga je cesta in Branko, Drago in najstarejši Marjan so na kar precejšnji kmetiji ostali sami. Pomagali so si kakor so vedeli in znali, dokler ni Draga vzela k sebi teta v Vojniku. Dve kravici sta bili takrat na kmetiji in Marjan kot najstarejši je prevzel vlogo gospodarja. Šestnajst let je imel takrat in še misel na igre v glavi. Zemlja pa je vsa nemočna in moške roke željna klicala in zahtevala svoje.

Pomagali so sosedje, garala fanta, tudi Brane, tri leta mlajši. Potem je nekega dne prišel k njima novinar NT. Janez Sever. Zasmilili so se mu otroci in zamislili se je. Rodila se je akcija, iz akcije pa prvo darilo v vrsti daril, s katerimi je slovenska javnost pomagala Zorkovima otrokoma: kosilnica, ki jo je reporter kar sam pripeljal na kmetijo.

Z akcijo je nadaljeval Večer, za njim pa še Kmečki glas. Brata sta dobila najnudejši kmetijske stroje, gospodarstvo je šlo na bolje in zdaj gre vse tako, kot je treba. V hlevu, ki je čist in lepo urenjen, moka šest glav govedu, v

hiši stoje gospodinjski stroji in Marjanov brat hodi v šolo, kot da nič ne bi bilo. In vendar sta oba resna, preresna za svoja leta. Tragedija še vedno živi v njihovih očeh. Novinarjem pa sta hvaležna za vse, kar so storili zanj.

V soboto so se na njuni kmetiji zbrali vsi, ki so jim karkoli pomagali. Prišli so predstavniki družbeno političnih organizacij iz Šentjurja in Šmarja pri Jelšah, med množico, ki drži v skupščini roko nad Kozjanci, novinarji, kmetje iz Loke pri Žusmu, mladina, vmes pa sta bila tudi oba Zorkova fanta. Marjan je kasneje spretno vozil SIP-ove kmetijske stroje, kot

Loka pri Žusmu

KORAK K SONCU?

da je star gospodar. Sonce mu je igralo v očeh, ko mu je predstavnik Cevovoda iz Maribora izročil napajalnik za živino. Isto podjetje mu je tudi uredilo celoten napajalni sistem v levo.

V soboto bi morali delati cesto do njihove kmetije, pa je bil teren preveč razmočen. Delali bodo to soboto. Na pomoč bodo prišli tudi brigadirji mladinske delovne akcije Kozjansko 73, šentjurski mladinci, ter mladinci iz šmarske občine.

Po pozdravnem govoru, ki ga je imel novinar Kmečkega glasu, Milan Stancer, rojak iz Loke, se je vsem navzočim zahvalil Marjan. Okorno mu je tekla beseda, iztrgana z lista. Beseda zahvale za vse, prisrčna in otožna, kot je Marjan sam. Kako dolgo že ni držal knjige v rokah? Kdo bi vedel. Ni časa za takšne stvari, kmetija kliče.

Potem so vsi skupaj odšli na razgovor v osnovno šolo. Pred novinarje pa tudi pred Marjana se je razgrnila vsa problematika obeh mejnih občin, šentjurske in šmarske. Na udeležence srečanja na Zorkovi kmetiji je že čakala

obložena miza na Seničarjevi domačiji, kakšne tri kilograme vstran od Loke pri Žusmu. Ko smo prišli na domačo, sem se z Marjanom odločil, da se odpravimo na domačo, sem se z Marjanom odločil, da se odpravimo na domačo, sem se z Marjanom odločil, da se odpravimo na domačo.

»Težko je bilo od začeti, potem pa je iz dneva v dan šlo bolje. Pomagali so mi, sam ne vem kdo, menim pa, da to ni važno. Hvaležen sem jim, pa naj bo kdorkoli. Če ne bi bilo tega, ne vem, kako bi, tako pa le lahko rečem, da so še dobri ljudje na svetu. Sedaj bom že gospodar. Preusmeril bom kmetijo, specializiral jo bom, načrte so izdelali, no, nekega dne bom se oženil in potem se vse tako, kot mora biti. Branko bo šel v šolo, če bo hotel, pa ne, pa lahko ostane tu doma.« Marjan se ne smrdi kot ostali otroci, ne živi tako, kot oni. Resen je in vsako besedo, ki jo reče preusmeri.

Se mu bomo pomagali, več pa si mora sedaj pomagati sam. Odšel je in ostal ob strani. Noč se je spustila na kozjanske griče. Kar enkrat se je nekam zgrubilo. Jutri je še en dan. . .

M. STRAŠEK

Celje

KMALU 212 STANOVANJ

Pred podpisom družbenega dogovora o združevanju dela sredstev za razširjeno reprodukcijo v stanovanjskem gospodarstvu

Ceprav počasi, se zadeva

Kmalu turistični center na Rogli

Planinsko društvo v Zrečah skupaj z Kovaško industrijo intenzivno urejuje turistični center na Rogli. 23. junija bo na Rogli že otvoritev prenovljene kočice. Ze sedaj bodo nočitvene kapacitete povečane. Predvidevajo pa, da bi konjiške delovne organizacije postavile na Rogli tudi preko 50 brnaric. V zaključni fazi je izgradnja vlečnice na Rogli, ki bo pozimi omogočila mnogim smučarjem lep zimski užitek. Pomembno je, da konjiške delovne organizacije zlasti ob veliki udeležbi Kovaške industrije urejujejo cesto do Rogle, za katero so zbrali okrog 50 starih milijonov. Približno 4 km pred Roglo bo parkirišče za avtomobile, od tam pa bo vlečnica prepeljala turiste in smučarje na Roglo. Vse torej kaže, da bodo dobili delovni kolektivi Slovenskih Konjic prijetno in urejeno izletniško točko. Tega pa ne bi zmožil, če ne bi združili interese pri razvijanju delavskega turizma.

okoli reševanja naštetih vprašanj stanovanjskega gospodarstva vendarle rešujejo in premikajo z mrtve točke. Občinski solidarnostni stanovanjski sklad je zaživel, na vidiku pa je tudi podpis družbenega dogovora o združevanju dela sredstev, namenjenih za razširjeno reprodukcijo v stanovanjskem gospodarstvu.

V organizaciji celjskega stanovanjskega podjetja ter s sredstvi solidarnostnega sklada se je graditev prvega bloka s 106 stanovanj že pričela. Ze na ustanovni skupščini občinskega solidarnostnega sklada so sklenili razpisati natečaj za graditev oziroma nakup 150 stanovanj. Natečaj ni uspel. Zato je investitor poveril graditev domačemu Ingradu. Namesto za 150, se je odločil za 212 stanovanj oziroma za dva bloka po 106 stanovanj. Oba bloka bosta stala na Lavi, na območju, ki je rezerviran za koncentrirano graditev 600 stanovanj.

Prvi blok bo zgrajen marca, drugi pa konec maja prihodnje leto. Cena za kvadratni meter stanovanjske površine je določena na 3.215,60 dinarjev.

Stanovanja v obeh blokkih bodo imela kompletna angleška stranišča, fajančne umivalnike, kopalne kadi, električne bojlerje, vgrajeni omare in omarice z vgrajenimi pomivalnimi koriti. Vsako stanovanje bo imelo še ust-

rezne kletne prostore. V stanovanjih bo tudi napeljava za centralno kurjavo.

Vtem ko bodo prvi blok zgradili s sredstvi solidarnostnega sklada, bodo drugega financirali z združenimi sredstvi delovnih organizacij.

Vrh tega sta v gradnji dve stolpnici. Prvo, 48-stanovanjsko, gradi Ingrad v Vrnčevi ulici, drugo, na Otoku III, pa Gradis. Le-ta bo imela 72 stanovanj. Stanovanja v obeh stolpnicah bodo za prodajo na trgu. Medtem ko bo Ingradova stolpnica zgrajena v oktobru ali novembru letos, bo Gradisova v januarju ali februarju prihodnje leto.

Na pobudo občinske skupščine oziroma občinske konference ZK ter občinskega sindikalnega sveta pa teče tudi razprava o podpisu družbenega dogovora o združevanju dela sredstev, namenjenih za razširjeno reprodukcijo v stanovanjskem gospodarstvu. Gre za združevanje 40 odstotnega obveznega (6 odstotnega) stanovanjskega prispevka, za interesno združevanje sredstev s pravilom, da se vloženi znesek vrne v obliki stanovanja oziroma več stanovanj, pač glede na vložena sredstva. Prednost takšnega združevanja je vsekakor v koncentraciji sredstev in s tem v enotnem nastopu organizacij združenega dela do gradbene operative. Tak enoten nastop z večjimi sredstvi pa pomeni ne samo koncentrirano, marveč tudi hitrejšo

in cenejšo graditev stanovanj.

Po vseh predvidevanjih naj bi do podpisa družbenega dogovora prišlo v kratkem. Sicer pa je že prva razprava o vsebini družbenega dogovora opozorila na nekatere posebnosti. Podjetja kot PTT, Elektro, šolski kolektivi itd. namreč niso vselej zainteresirana na stanovanja v Celju, marveč spričo značaja dela, ki ga opravljajo, tudi v drugih krajih. Kot vse kaže bo družbeni dogovor moral upoštevati tudi te zahteve in tako omogočiti graditev in nakup stanovanj tudi v drugih krajih.

Nov prispevek v reševanju vprašanj stanovanjskega gospodarstva pa vidimo tudi v skorajšnji ustanovitvi samoupravne stanovanjske skupnosti.

M. BOŽIČ

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

JOŽE ING. GORZA, DIREKTOR ZAVODA ZA POŽARNO VARNOST CELJE

V najinem zadnjem pogovoru ste omenili več problemov, ki otežujejo vaše profesionalno delo. Predvsem ste govorili o pomanjkanju ustreznih kadrov za odgovorno službo, kot je požarna varnost. Zanima nas, kako mislite reševati in rešiti ta problem?

Govorila sva o neodgovornem odnosu nekaterih delovnih organizacij do požarne varnosti in sistematičnega sodelovanja z vami. Zanima nas, katere so te delovne organizacije in ustanove in kakšne posledice lahko povzročijo takšen njihov odnos?

Danes je v stanovanjih

vedno več takšnih predmetov, ki so potencialni kandidati za povzročitev požara. Kaj bi želeli na tem področju doseči, da bi znali ljudje sami preprečevati požare ali ukrepati tako, da do njih sploh ne bi prišlo?

In ne nazadnje še morada najbolj aktualno vprašanje: kako se vključujete v splošni ljudski odpor? Kaj ste na tem področju napravili za svoje delavce kot tudi za občane?

V pričakovanju vašega prispevka, ki bo zelo dragocen, vas tovariško pozdravljam!

Tone Vrabi, novinar

Slovenske Konjice — v SZDL

SPREMEMBE

Na nedavni seji občinske konference Socialistične zveze delovnih ljudi v Slovenskih Konjicah so na predlog izvršnega odbora ter po poprejšnjem posvetu s predstavniki ostalih družbeno-političnih organizacij opravili več kadrovskih sprememb ter zamenjav.

Ker je bil dosedanji predsednik te organizacije Filip Beškovič izvoljen za namestnika sekretarja občinskega komiteja ZKS, so ga v SZDL razrešili predsedniške funkcije, na njegovo mesto pa so izvolili Janka Kovača. Glede na to, da je bil slednji pred tem sekretar občinske konference SZDL, so po njegovi razrešitvi v to funkcijo izbrali Maksa Brečka, ki že več let uspešno vodi krajevno organizacijo SZDL na Straničah in je zaposlen pri domači kmetijski zadrugi. Konferenca je še sklenila, da se poveča število članov izvršnega odbora od 11 na 13 in je za dve novi mesti izvolila Jožeta Kokota, predsednika krajevnega odbora SZDL v Slovenskih Konjicah in Staneta Kokolja, dipl. inž. v lesno-industrijskem obratu v Slovenskih Konjicah, ki zastopa občino Slovenske Konjice tudi v republiški konferenci SZDL.

Občinska konferenca je na mestu podpredsednika SZDL izvolila Jožeta Petelineka, kmeta iz Gabrovelj, in namestnika sekretarja, za katerega je bil izbran Ivan Marguč iz Slovenskih Konjic. Vsi štirje, to je še predsednik in sekretar, pa bodo tvorili predsedstvo občinske konference SZDL v času, ko ne bo imela profesionalnega delavca. Maks Brečko vsaj v začetku svojega mandata funkcije ne bo opravljal profesionalno.

Nekatere spremembe so bile opravljene tudi v posameznih komisijah kot pomožnih organih občinske konference. Na novo sta bila ustanovljena dva nova organa, in sicer koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja in volilna komisija. Koordinacijski odbor za kadrovska vprašanja bo štel 9 članov in je konferenca SZDL vanj že izvolila dva člana, Janka Kovača in Maksa Brečka, po dva člana bodo delegirali občinski sindikalni svet, občinska konferenca ZKS in občinski odbor ZKB NOV, po enega pa občinska konferenca ZMS. Nova volilna komisija šteje sedem članov, njena naloga pa bo v pripravah in izvedbi kandidacijskih postopkov in volitev v različne organe.

Ker je bil sprejet sklep o ustanovitvi medobčinske kon-

ference SZDL za celjsko regijo, bodo občinsko organizacijo iz Slovenskih Konjic predstavljali: Janko Kovač kot vodja delegacije, v njenem stalnem delu pa bosta še Bogomil Vogelsang iz Zreč in Jože Kokot iz Slovenskih Konjic.

V. L.

Petrovče in osnovna šola

STOLETNI JUBILEJ

V dneh od 16. junija pa vse tja do 24. junija bo v Petrovčah in v Arji vasi kar se da slovesno. Praznovali bodo 100. obletnico petrovške šole in prav gotovo je takšen jubilej primerna prilika za praznovanje.

Prireditve v počastitev 100 letnice petrovške osnovne šole se bodo začele že v soboto, ko bo v osnovni šoli-jubilantki ob 18. uri otvoritev razstave likovnih in tehničnih izdelkov. Razstava bo odprta čez teden od 16.—19. ure. Se isti dan bo v Petrovčah in Arji vasi baklada, ob 20.30 pa taborni ogenj na telovadišču, pol ure po bakladi.

V nedeljo bodo Petrovčani lahko prisluhnili literarnoglasbenemu večeru v dvorani Zadrúžnega doma. Nastopili bodo operni pevci ljubljanske opere ter literati Savinjske doline.

Ponedeljek so prireditelji spustili, za torek pa napovedujejo športno srečanje na telovadišču. Srečanja se bodo udeležila vsa šolska športna društva, začelo pa se bo popoldan ob 16. uri.

Tudi sredi bo posvečena športu. Na istem telovadišču in ob isti uri se bodo srečali rokometiški člani TVD Partizan. Dan kasneje se bodo ob isti uri pomerili še v ma-

lem rokometu.

Petek bo prost, sobota pa bo spet vsa v znamenju praznovanj. Ob 19. uri bo v dvorani Zadrúžnega doma v Petrovčah kulturni večer, na katerem bodo sodelovali Prosvetno društvo Petrovče, pevski zbor iz Levca, folklorna skupina iz Sempetra ter narodno zabavni ansambel Veseli hmeljarji.

V nedeljo, zadnji dan prireditve, bo ob 9.30 v dvorani Zadrúžnega doma v Petrovčah svečana akademija. Program na akademiji so pripravili učenci osnovne šole Petrovče. Takoj za slavnostno akademijo bo ob 11. uri srečanje vseh učiteljev, ki so poučevali na petrovški šoli.

Pokrovitelj proslave v počastitev 100-letnice petrovške šole je Skupščina občine Zalec.

MILENKO S.

Tehniki govorijo

ZADOVOLJNI SMO

V »Topru« je verjetno največja fluktuacija tehnične delovnega kadra. Prav zaradi tega smo tokrat za sodelovnike izbrali tri tekstilne tehnike, ki so v »Topru« zaposleni.

Ema Kruhar, tekstilni tehnik, v podjetju že 13 let: »V šoli sem dobila toliko splošnega znanja, da sem potem na delovnem mestu znala razmišljati, kaj in kako bom delala. Šola je splošna, na delovnem mestu v direktni proizvodnji se moraš znajti sam. Delam kot vodja proizvodnje damskega perila. Pripravim vse potrebno za proizvodnjo od celotne tehnične dokumentacije do končnega izdelka. Seveda pa tudi spremljam konkretno delo, kako

se načrti izvajajo. Pri svojem delu se ne čutim ohranjen, lahko kreativno delam.«

Miran Becko, tekstilni tehnik, v »Topru« tri leta: »Za tekstilnega tehnika sem se odločil zato, ker sem dobil štipendijo za šolanje. Ko sem prišel v proizvodnjo, je bilo težko, saj sem se v šoli učil za tkalsko stroko, tu pa sem moral delati na področju konfekcije. Delovni tovariši so mi veliko pomagali, da sem začelne težave kmalu prebrodil. Sem vodja obrata moškega perila in delam s 500 delavci. Problem so prostori. Z novo halo se bo morada problem stisnjenosti, ki vpliva na proizvodnjo, rešiti.«

Hermína Gorinšek, tkalski tehnik, v podjetju 10 let:

»Najprej sem se izučila, nato pa odšla v tekstilno šolo v Kranj v oddelek za izučene.

Tisto znanje, ki sem ga dobila v šoli, mi tu ne pomaga kaj dosti. Prakso sem imela že od prej, tako da sem se kmalu znašla na novem delovnem mestu. Najprej sem delala v pripravi, nato kot vodja izmene, zdaj pa sem vodja proizvodnje. V začetku je bilo zelo težko, saj so bili slabi delovni pogoji, nizki osebni dohodki, velika fluktuacija delovne sile. Od naše generacije nas je ostalo samo pet, vse ostalo je odšlo. Zdaj je veliko boljše — od plač, mladim se bolj pomaga pri dodatnem šolanju, tudi delovni pogoji so boljši.«

T. V.

dobra knjiga

najboljši prijatelj

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

— EMO iz Celja, SGP Vegrad iz Velenja, SIP Sempeter ter Steklarna Boris Kidrič v Rogaški Slatini so dobili prejšnji teden precejšnja investicijska sredstva Ljubljanske banke. Tovarna EMO bo za modernizacijo in razširitev prejela 106.745.000 din (nad 10 starih milijard). Vegrad za izgradnjo obrata za proizvodnjo betonskih gradbenih elementov 10.477.000 din kredita. SIP Sempeter za povečanje proizvodnje traktorskih priključkov pa 50.175.000 dinarjev. Rogaška Slatina prejme za modernizacijo proizvodnje razsvetljavnega stekla v Slov. Bistrici 20.119.000 din.

— Zična v Celju se zaradi težkega gospodarskega položaja spoprijema z nelahkimi nalogami. V podjetju so sprejeli operativni in akcijski program za rešitev sedanjih problemov likvidnosti in ustrezen nadaljnji razvoj. Zična se pogovarja o možnostih izvoza svojih proizvodov v Sovjetsko zvezo. Razmišljajo pa tudi o možnih integracijskih povezavah. Kot realni partner se kažejo slovenske železarnice oziroma Železarna v Storah.

Konjiško podjetje Kostroj se uvršča med akumulativne delovne organizacije. Lani so ustvarili 519 starih milijonov skladov. Celotna realizacija pa je znašala 3,5 milijarde dinarjev. Težišče proizvodnje je v izdelavi strojev za usnjarsko industrijo. Sedaj proizvajajo okrog 40 tipov usnjarskih strojev in razmišljajo o specializaciji. Gradijo novo halo plastike. V njej bodo izdelovali plastične elemente za gradbeništvo, pa tudi stroje za predelavo plastike.

— V žalskem Ferralitu predvidevajo letos okrog 4 stare milijarde celotne realizacije. Ustvariti nameravajo 400 milijonov skladov. V teh dneh končujejo novo livarno barvastih kovin, s čimer bo opravljena ena izmed nalog v nadaljnji modernizaciji in razvoju podjetja.

— Železarna Store ima izdelan srednjeročni program razvoja podjetja za obdobje 1973-1977. Načrt je usklajen za celotno združeno podjetje Slovenskih železarn. Storska železarna je sedaj v končni fazi razširitve in rekonstrukcije. Zanimivo je, da ima železarna okvirni program razvoja do leta 1985.

— Poleg izvedene integracije med Toprom in Elegantom se ponujajo še dodatne možnosti povezav med podjetjem Metka in TVO Škofja vas. V drugi fazi pa bi lahko prišlo do integracije ali intenzivnega poslovnotehničnega sodelovanja v tekstilni industriji širšega območja.

— V celjskem prometu (Prevozištvu, Izletnik, Avtousluge konjeniški klub, Cestno podjetje in Podjetje za PTT promet) so lani dosegli povprečni mesečni osebni dohodek v višini 2.148 dinarjev. Največ v Prevozištvu (2.341), v Cestnem podjetju (2.68) in Izletniku (2.038).

Pomenki v delovnih kolektivih - KOSTROJ (7)

DELAVEC DO VEČ ZNANJA

Konjiški Kostroj je ena izmed tistih delovnih organizacij na celjskem območju, ki v stabilizacijskih časih iznajdljivo išče novo proizvodno usmeritev. Kolektiv šteje (brez učencev) samo okrog 230 članov. Vendar se od nekdanj izključne proizvodnje strojne opreme za usnjarsko industrijo intenzivno in dolgoročno preusmerja tudi v plastiko. Izdelovati nameravajo plastične elemente za gradbeništvo (plastična okna in vrata že delajo) in nova proizvodna hala bo kmalu končana. To projektiranje na daljši rok je v naših delovnih kolektivih premalo navzoče. Razvojni načrti so neredko izjema. Hitre prilagoditve dogodkom na tržišču navadno spremljajo notranji pretresi. Če pa so obrisi razvoja jasni, možnosti za hitro prilagoditev zahtevam trga pa bodro preštudirane, tedaj je trdnjša pot kolektiva na dlani. Kaže, da v Kostroju razmišljajo na tej valovni dolžini. Je pa pomembna še ena okoliščina — ker je tovarna majhna in interesantna za usnjarsko industrijo, so žive pobude za integracijo. Na več straneh. In čeprav so bile ves čas našega pomenka v ospredju poti gospodarskega razvoja Kostroja in njegove dosedanje uspešnosti, je bilo vendarle temeljno izhodišče kramljanja — kaj so v Kostroju naredili po sprejetju ustavnih sprememb?

Na ta vprašanja so odgovarjali: Janez Kladnik, predsednik delavskega sveta in vodja oddelka za stroje, Miro Kukovič, predsednik sindikata in kontrolor, Branko Polanec, sekretar ZK in mojster montaže, Tone Obrul, sekretar Kostroja in Franjo Adamlje, inženir, direktor tovarne.

KJE STE SEDAJ? KAKO NAMERAVATE PO NOVM SAMOUPRAVNO ORGANIZIRATI KOSTROJ? KOLIKO STE SE POGOVARJALI O USTAVNIH SPREMENBAH? ALI STE IMELI Z DELAVCI RAZGOVORE?

JANEZ KLADNIK: O ustavnih spremembah smo se pogovarjali na seji osnovne organizacije ZK, delavskega sveta in na skupnem razgovoru v Konusu. Menim, da bi morali ustanoviti temeljne organizacije združenega dela. Imamo različno proizvodnjo — plastične elemente in stroje. Razmišljamo o treh temeljnih organizacijah — plastika, strojni del in skupne službe. Sedaj še bolj izmenjavamo ideje. Na zadnji seji delavskega sveta smo imenovali komisijo za uresničevanje ustavnih dopolnil.

BRANKO POLANEC: Na skupni seji članov ZK, sindikalnega odbora in mladine smo v aprilu predlagali članke komisije za uresničitev ustavnih sprememb. Komisija šteje sedem članov, se pa še ni sestala. Najprej se moramo še bolj seznaniti z ustavnimi spremembami.

MIRO KUKOVIČ: O ustavnih dopolnilih smo med drugim govorili na masovnih zborih, ko smo se pripravljali na referendum.

KAJ JE BISTVO USTAVNIH SPREMENB? KAJ OMOGOČAJO?

TONE OBRUL: Gre za spremenjene odnose, za neposredno samoupravljanje. Za večjo vlogo delavca.

MIRO KUKOVIČ: Delavci bomo vedeli, kako se deli dohodek, kam gre, kdo o njem odloča,

ČEPRAV STE POZNO IZBRALI KOMISIJO ZA UVELJAVLJANJE USTAVNIH SPREMENB, STE NAJBRZ PODALI OCENO SEDANJE GA SAMOUPRAVLJANJA V KOSTROJU, KAKSNA JE TA OCENA? POSEBEJ NAS ZANIMA, KAKSNA JE VEZ MED DELAVSKIM SVETOM IN DELAVCI.

JANEZ KLADNIK: Mi smo majhna delovna organizacija in pred sejo delavskega sveta se vedno sestane osnovna organizacija ZK. O dnevnem

Tone Obrul

redu seje ve cela fabrika. V obratih so pred sejo neformalni razgovori. Imam občutek, da so delavci seznanjeni z delom delavskega sveta in vplivajo na delo članov centralnega samoupravnega organa. Še posebej, če gre za delitev osebnih dohodkov in dohodka. Po seji se delavci prav tako zelo zanimajo. Še posebej takrat, ko je razobesen zapisnik. Samoupravljanje pri nas diha. Pri uresničitvi ustavnih sprememb bomo morali razmejiti dohodek obratov.

TONE OBRUL: Zdi se mi, čeprav nisem še dolgo v kolektivu, da je povezava članov delavskega sveta s kolektivom dobra. Ljudje se med seboj poznajo. Se zdalec pa ni tistega, kar prinašajo dopolnila. O sklepah, ki jih sprejme DS, se mora prej izraziti delavčeva volja, misel, predlog. Tehniko samoupravljanja moramo izpopolniti. Morali se bomo odločiti za zbor delovnih ljudi ali za kaj drugega. Razviti bomo morali neposredno samoupravljanje. Sedaj se zbor delovnih ljudi sestaja dvakrat ali trikrat letno. To je premalo.

BRANKO POLANEC: Vprašali ste, ali delavec ve, kako delimo dohodek. Delavec je o tem premalo seznanjen. Organizirano ni seznanjen o delitvi dohodka.

JANEZ KLADNIK: Odvisno je, koliko koga zanima. V obratu me sodelavci večkrat ustavljajo in me vprašujejo, kako in kaj.

BRANKO POLANEC: Tisto, kar je na tabli napisano po seji delavskega sveta, bi moralo biti še pred sejo — kot predlog, kot možnost za razpravo. Delavec bi lahko tako bolj razpravljal in več razmišljal.

JANEZ KLADNIK: Več kot polovica članov delavskega sveta je delavec. Pred sejo se pomenijo o dnevnem redu. Člani so dejavni. Mislim, da večina hoče zvedeti od delavcev za mnenja še pred sejo DS.

MIRKO KUKOVIČ: Delavci debatirajo o tem in onem. A glavni problem je dohodek. Mnogi gledajo vse skozi dinar.

USTAVIMO SE OB TEJ MISLI, ALI JE TOČNO, DA DELAVEC GLEDA VSE SAMO SKOZI DINAR? KAKŠEN JE NJEGOV ODNOS DO TOVARNE? LAHKO ODGOVORITE S KAKSNIM PRIMEROM?

JANEZ KLADNIK: Na eni izmed zadnjih sej DS smo se menili o nakupu osebnega avtomobila, o stroju za piljenje in še o čem. Investicija bi znesla okrog 60 do 70 starih milijonov. Člani DS so zelo poglobljeno razpravljali o

Janez Kladnik

vsakem stroju. Tudi o osebnem avtomobilu je tekla prizadeta razprava. Vsi so dali konkretne predloge.

TONE OBRUL: Če gre za investicijsko politiko, se delavci logično vprašujejo, koliko bo kaj stalo. Razumljivo, da ga zanima predvsem osebni dohodek, ki ga povezuje s splošnim položajem tovarne in doseganjem celotnega dohodka.

MIRO KUKOVIČ: Vsakemu mora biti jasno, kaj se bo kupilo, kakšen bo učinek, od kod se bo vzel denar.

TONE OBRUL: Delavec je širše zainteresiran.

BRANKO POLANEC: Ko je šlo za investicijo, je bila zelo burna razprava. To kaže na interese.

MIRO KUKOVIČ: Delavčev samoupravljanje bo še boljše, če bo več sodelovanja med političnimi organizacijami in med njimi ter delavskim svetom. Na seji DS bi morali vabiti predstavnike političnih organizacij.

BRANKO POLANEC: Delavec mora biti o življenju in rezultatih dela bolj seznanjen. Moramo uvesti informator, o čemer smo se že pogovarjali. Dosegli bi večjo obveščenost.

TONE OBRUL: Če hočemo, da bodo ljudje seznanjeni, ni rešitve le v masovnih sestankih. Večjo vlogo morajo dobiti vodje oddelkov, strokovni in politični delavci v tovarni. Ti morajo biti še bolj seznanjeni. Čas med malico bi lahko boljše izkoristili za informiranje in pogovore.

JANEZ KLADNIK: Če hočemo, da bo delavec zavestno odločal o vseh problemih, ga moramo izobraževati. Dobiti mora samoupravljaljsko znanje. V tovarni bomo morali organizirati več izobraževanja.

BODIMO SEDAJ NATANČNEJSI PRI PREDSTAVI BODOČEGA SAMOUPRAVLJANJA V KOSTROJU. PA SE NEKAJ ZNANO JE, DA OBRAVNAVATE VEČ MOŽNOSTI ZA INTEGRACIJE. KAJ BOSTE STORILI ZA GOSPODARSKO POVEZOVANJE NA SAMOUPRAVNIH OSNOVAH?

TONE OBRUL: Verjetno bomo ustanovili tri TOZD.

Plastika bo imela vse pogoje za TOZD. Strojgradnja tudi. Enako najbrž skupne službe. Bomo še videli. Ker smo pozni, moramo pohiteti. Vemo, da moramo organizirati možnost neposrednega samoupravljanja. Razmišljamo pa tudi o vključitvi v višjo asociacijo, v integracijo. Vprašanje je, kdo bo partner. Najprej bomo ustanovili TOZD.

JANEZ KLADNIK: Ker smo majhna organizacija, je povezovanje nujno. Težišče,

Miro Kukovič

nabava materiala, organizacija in delitev dela, boljše cene — so za prednosti integracij.

BRANKO POLANEC: Povezati se moramo z močnejšim, s takim, ki je znan po svetu.

MIRO KUKOVIČ: Delavci gledajo na to, da nas partner ne bi ekonomsko pokopal. Moramo imeti skupne interese. Če bi bili peki, bi bilo vseeno, kam gremo. Tako pa ni vseeno.

TONE OBRUL: Najprej bomo izpeljali notranjo samoupravo organizacijo.

KAKO PA OCENJUJETE VAŠ SEDANJI GOSPODARSKI POLOŽAJ?

FRANJO ADAMLJE: Letos bomo ustvarili okrog 4 stare milijarde realizacije. Enkrat več kot pred tremi leti. Poleg strojne opreme se usmerjamo v plastiko. Za začetek plastične elemente, potem bomo šli v proizvodnjo strojev za predelavo plastike. Hala raste. Kostroj se pojavlja kot graditelj kompletne opreme za usnjarske. Ne samo pri nas. Tudi v tujini — v Sudanu, Alžirju, Jordaniji, nekatere posele pa bomo še sklenili. Vidite torej, da tudi izvažamo. Naša proizvodna usmeritev je jasna, možnosti različne. Zave-

damo se nujnosti povezanja in združevanja gospodarstva. Dela in povpraševanja za našo proizvodnjo je veliko, da ne moremo vsem ugoditi. Nismo pa brez telega. Primanjkuje nam strokovnega kadra. Premalo imamo ratnih sredstev. Razširiti moramo tržišče. Poznate probleme v usnjarski industriji. Predvidevamo modernizacijo strojnega parka. Veste, družba je nenasitna. Potreba kraja in tovarne so tako velike, da vsega res ne zmore-

mo. Gospodarstvo preveč odremenjemo. Poglejte, ta okrog tovarne bi morali ustvariti okolje, pa nam ostane premalo sredstev. Tudi delovski turizem je naša naloga. Vendar delamo. Trudimo se...

Branko Polanec

Na vprašanje, ali imajo v Kostroju dobro samoupravljanje, je Miro Kukovič odvrnil: Če ima delavec dovolj dela, če je dohodek dober, če je dohodek povprečni OD (okrog 2000 din), potem je samouprava dobro ocenjena. No, pa smo se zedinili, da prav pri organizaciji samoupravljanja čaka še mnogo dela. V Kostroju snujemo nove samoupravne zgradbe, vendar pa kasnije. Zato jih pri uresničevanju ustavnih dopolnil boljše obveščanja in izobraževanja delavcev čaka malo nalog. Pravijo, da bodo uspešno opravili. Kritični pomenek je pokazal, da obsega dela dobro zaveda. To pa je že skoraj pol ushala, pravimo. Kajti misli o integracijski povezavi morajo sloneti na močni notranjski zgradbi.

Besedilo: JOZE VOLFANO SLIŠIČ DRAGO MEDVEČ

Mladost v pesmi

Njih povprečna starost je 66 let! Koliko volje do življenja, koliko ljubezni do slovenske pesmi, koliko žara in zagnanosti! Vse to se ne da opisati v kratkem odstavku, lahko bi jim posvetili veliko, neskončno stran stran knjige. V tovarni bomo morali organizirati več izobraževanja.

Nabito polna (540 poslušalcev!) dvorana je pričakovala nastop priljubljenih pevcev — njihovih vrstnikov in prijateljev. S poskočnim korakom, leta se jim sploh niso poznala, so napravili odrski polkrog. Rafko Gorejšek je s harmonijem pred sabo dal znak za začetek. Zadonel je pesem iz mladostnih dni in na mah osvojila poslušalce. Koncert so posvetili Dnevu mladosti in rojstnem dnevu maršala TITA, to je že njihova tradicija. Prvih devet pesmi je zapel moški zbor, ostali (večji) del koncerta pa mešani pevski zbor pod dirigentskim vodstvom Razka Gorenjska.

Šmarje pri Jelšah

PEDAGOŠKA PRAVDA

V šmarski občini že vrsto let urejajo šolstvo kot pač najbolj morejo in znajo, odposno boljše rečeno, kolikršne so njihove zmožnosti. Da pri tem prihaja do raznih zapletov, ki imajo včasih tudi sila neprijetne epilog, je seveda razumljivo. Tam, kjer se nekaj dela, je vedno tako. Tudi se tu in tam pojavljajo izrazito lokalistično obarvane težnje, ki pa bi jih morali že v kalu zatreti. Zaradi takšnih in podobnih problemov se včasih stvari tako zapletejo, da vise nad občani kot Damoklejev meč.

V zadnjem času je bilo precej prahu okoli administrativne združitve nekaterih šol. V sklopu šol, ki se naj bi združile — tako bi dosegli boljše kvaliteto pouka, zmanjšali stroške prevoza in uredili še nekaj drugih malenkosti — spadajo tudi šole Kozje in Lesično. Prav ti dve šoli pa sta jabolko spora na šmarskem.

Šola Lesično, ki je nova in dokaj utrjena med prebival-

stvom, kar pomeni, da so najo zelo navezani in jim pomeni središče vsega kulturno-prosvetnega življenja v vasi, naj bi se združila s šolo Kozje. Tu pa je prišlo do nekaterih spornih vprašanj, s katerimi se ukvarjajo šolniki v Lesičnem.

Le-ti se naslanjajo na govor tovariša Tita, v katerem je rečeno, da se vse, kar je bilo kraju dodeljeno, naj ne odvzame in se na račun drugega kraja tako še bolj osiromaši. Za ilustracijo naj povemo še to, da je v načrtu ukinitve šole v Zagorju, učenci pa se naj bi prešolali v bližnje Lesično in tako imeli svoj center vsaj tukaj. Predstavniki krajevne skupnosti Zagorje tudi menijo, da bodo v primeru združitve pošiljali svoje otroke v šolo v občino Sentjur pri Celju.

Tudi predstavniki mladinske organizacije v Lesičnem zagovarjajo mnenje šolnikov, naj se šola v Lesičnem ne združi s šolo v Kozjem iz preprostega razloga, ker bi

izgubili stik z mladino sedmega in osmega razreda. Ta dva bi se namreč po združitvi prešolala v Kozje.

Vsi naštetih razlogi, da šola ostane takšna kot je, pa niso primerne pomena. Bolj važno je to, da smatrajo starši in to so na sestankih tudi obrazložili, da je pedagoški kader šole v Lesičnem dober in da so z njim zadovoljni. To je bil po izjavah šolnikov v Kozjem eden izmed razlogov, zaradi katerega naj bi otroke prešolali. Če se bo to prešolanje uresničilo, pravijo starši otrok, se bojimo, da bomo izgubili pedagoški kader. Prevažanje učiteljev bi namreč povzročilo veliko izgubo časa, zlasti še materam, ki jih je precej. Starši se tudi ne strinjajo, da bi se otroci vozili še 5 km dlje kot sedaj in menijo, da bi bili stroški prevoza manjši, če bi imela šola Lesično svoj kombi. Na sestankih so tudi zahtevali, da za otroke postavijo urejena postajališča, ker so otroci iz-

postavljeni vremenskim neprilicam. Ker ves čas govorimo o združitvi, ki naj bi poslovanje obeh šol pocenila, potem naj povemo, da bi se poslovanje še podražilo. Združena šola bi potrebovala še tajnika, pedagoškega vodjo in morda še koga, to pa administracije nikakor ne bi pocenilo. Tako menijo na osnovni šoli Lesično.

Poglejmo si še ostale argumente, s katerimi operirajo v tej pedagoški vojni šolniki na osnovni šoli Lesično:

— število učnih moči po predmetih se ne more zmanjšati, saj bi v najboljšem primeru pridobili le en oddelek,

— zasedenost po predmetih bi morala biti enaka, saj bi pri nekaterih predmetih bilo preveč ur za enega učitelja in premalo za dva,

— število učencev se z združitvijo ne bo zmanjšalo, torej bodo izdatki isti,

— v obstoječih pogojih prehod na kabinetni pouk ne bi bil mogoč,

— mnogo učencev sodeluje v izvenšolskih dejavnostih, kjer dosegajo lepe uspehe, s prevažanjem pa bi bilo to udejstvovanje okrnjeno

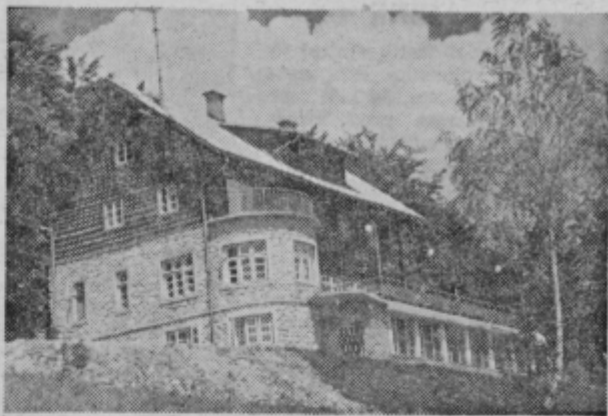
— šola v Lesičnem je enakovredna šoli v Kozjem, razlika je le v tem, da kljub devetletnim obljubam še nimajo centralne kurjave in niti enega učiteljskega stanovanja.

Največ vroče krvi je bilo zaradi tega, ker zaradi združitve menda šolnikov v Lesičnem, še manj pa občanov krajevne skupnosti Lesično, niso vprašali za mnenje. Občani se torej vprašujejo, kje so njihove samoupravne pravice. Prav tako ni iz njihovega območja niti enega člana v svetu za šolstvo, ki bi zastopal njihove interese. Zaradi vsega zahtevajo zbor volivcev, kjer naj bi predstavnik sveta za šolstvo zadevo obširneje obrazložil in pojasnil, čemu takšno delovanje mimo prizadeti.

Tako stoji stvari v Kozjem in Lesičnem. Na videz take, kot da je to pravi pravcati gordijski voz, najverjetneje pa ni tako. Razumljivo pa je in s tem soglašamo tudi mi, da je občane treba o spremembah obvestiti in ne delati za kulisami. Takrat pedagoška vojna na Kozjanskem ne bo imela takšnega odmeva med prebivalstvom, kot ga ima sedaj.

M. S.

turizem

Počitniški dom štorskih železarjev je priljubljena in obiskana planinska in turistična postojanka. V domu je 21 ležišč, sicer pa je odprt skozi vse leto. Med pogostimi gosti doma so tudi železarji iz Siska. Poleg doma je manjši plavalni bazen.

BREZ UVODA

NIČ VEČ KULINARIČNEGA TEDNA NA ZAČETKU SEZONE

Med prireditvami, ki so imele na našem območju že lepo tradicijo, je bil tudi kulinarčni teden. Pišemo v preteklem času, ker letos te prireditve, ki je doslej napovedovala začetek glavne turistične sezone, ne bo. V vseh letih doslej je bil kulinarčni teden v prvi polovici junija.

Po sklepu prireditvenega odbora pa letos tedna v običajnem obsegu ne bo. Odločili so se, da bo kulinarčna razstava februarja prihodnje leto. Odločitev je na mestu, saj topli junjski dnevi niso dovoljevali, da bi bila razstava kubanskih specialitet odprta več časa. Zimsko obdobje je za takšno prireditev vsekakor bolj primerno. Kulinarčni dnevi pa naj bi bili po tej zamisli vse dni v letu, še posebej v času šestega sejma obrti od 28. septembra do 7. oktobra.

Odločitev je prinesla bistveno spremembo, zlasti pa je črtala s seznama prireditev, ki je že imela določeno tradicijo pa je še veliko obetala. Praktično to pomeni, da bo na jedilnih listih gostinskih organizacij v glavnem vse po starem. Morda bo do kakšnih sprememb prišlo le v času obrtnega sejma. Sicer pa novosti na tem področju napovedujejo v hotelu Celeia. Torej le premik.

Odpoved kulinarčnega tedna ima tudi svoje vzroke. Najprej je treba povedati, da kuharske posebnosti, ki so jih pripravljali v mnogih gostilnah in restavracijah, niso privabljale zadostnega števila sladokuscev. Z ekonomske strani je bila ta prireditev za kolektive negativna. To pa seveda ne pomeni, da bi takšna tudi ostala, še posebej, če bi zagotovili močnejšo reklamo. V kolikor moramo gostinske kolektive razumeti v njihovi odločitvi, saj je vezana na denarna sredstva, hkrati menimo, da je škoda, da je prišlo do ukinitve turistične prireditve, še posebej, ker je očito, da niso bile izkoriščene vse možnosti. Kulinarčni teden na začetku junija bi lahko postal pomembna prireditev, ki bi privabljala ne samo domače, marveč tudi druge goste. Tako bi iznajdljivosti kuharskih strokovnjakov prišlo bolj do veljave. Ob kulinarčnem tednu pa bi lahko bile še druge prireditve, ki bi napovedovale začetek sezone in tudi novega življenja v poletnem času.

Od nekdanjega kulinarčnega tedna bo ostala le razstava, ki bo poslej v februarju in morda še tu in tam kakšni poskusi, kot se jih lotevajo v hotelu Celeia. Takšno »mrtvilo« pa je v času bitke za čim boljše ekonomske rezultate, za čim boljše poslovanje, skoraj nerazumljivo. Zakaj samo čakati na goste, ne pa privabljati?

M. BOZIO

SAMO ZA 20 PAR

Le kolikokrat smo že pisali in govorili o dvigovanju življenjskih stroškov in vzporedno s tem o zmanjševanju osebnega standarda. Pa kljub temu vidimo na naših ulicah in cestah iz dneva v dan več avtomobilov — z vedno večjim številom konjskih moči — in v okolici vsakega mesta razstejo kot gobe po dežju eno in dvostanovanjske hišice. Nič več ni čudno videti avtomobil pred hlevom v katerem moka deset glav živine.

Seveda je ob vsem tem, ko neprenehoma kupujemo in kupujemo, ena poglavitnih tem naših pogovorov — podražitev. Zdaj tega ali onega. Redka so jutra, ko vstanemo, ne da bi pomislili, kje bomo danes znova ugotovili, kaj ima večjo ceno. Oziroma, kaj je danes vrednejše, kot je bilo včeraj.

Pred dnevi je prišlo do nove podražitve, ki sicer ni direktno vezana na prehrano, kot podražitev pa vsekakor

vpliva na življenjski standard in to še predvsem tistih, ki še nimajo toliko pod palcem, da bi si kupili lastno prevozno sredstvo. Razlogi za podražitev kart na lokalnih avtobusih vsekakor so, ne da bi jih proučevali globlje, in jemiemo to podražitev samo kot primer, ob kateri lahko ugotovljamo, da se ljudje pravzaprav ne zmenijo več za podražitve, da je med njimi ob takšnih pojavih zavladala nekakšna apatičnost.

Bilo je jutro. Avtobus, ki vozi iz Zalca proti Celju. Sprevoznik je potrpežljivo na vsaki postaji razlagal, da se je cena vozovnicam zvišala. Ljudje so mu moleli 80 par, nato pa resignirano segli v žep in privlekli na dan še dvajset par. Nikogur nič. Se bomo pač od danes vozili po en novi dinar.

Komentarji pa so seveda bili.

Starejša ženica, ki je očitno hotela na trg:

»Veš, Mici,« je pripovedovala sopotnici, »saj se mi je čudno zdelo, da že tako dolgo niso dvignili cene. Tako kot sem ti zadnjič zaradi revme povedala, da bo deževalo, se mi je v teh dneh kar zdelo, da se bomo vozili dražje.«

»Dajte no mir, kaj pa je dvajset par proti večnosti,« se je skušal grenko pošaliti mladenič, vendar je takoj zlezal vase pod grdim pogledom upokojenca, ki je s prsti, rjavimi od tobaka, iskal v globokem žepu starih hlač dvajset par.

»Ja, to je zaradi nas upokojenec, da bomo več hodili in nas ne bo tako kmalu kap. Vidite, to je skrb za nas.«

In še dve srednješolski.

»Ti, zdaj bova pa spet stopali. Pa ne zaradi podražitve, zdaj bo mami tudi za to, da štopam. Hm, še bo veselje.«

No, pa se peljimo naprej — do nove podražitve.

M. S.

ANTON STEFANCIOZA

Nekoč, že dolgo je od tega, so v Trstu našli najdenčka in ga prinesli k nam. To je bil Antonov prapraded in nekaj njegove, tržaško burjaste krvi je tudi v njem, v tem širokem, neposrednem, vselem človeku, ki je praznoval osemdesetletnico

življenja, uspehov in pehanja za ljubi kruhek, pa četudi z baterijo v srcu, ki mu pomaga zmagovati prehitri tempo današnjega življenja.

50 let je bil Anton predsednik čebelarke družine in še danes gre rad k svojim čebelicam. Tam se v miru spomni vsega, kar mu je prekrizalo življenjsko pot in takrat prav gotovo pridejo na dan, privrejo z vso močjo spomini na prvo svetovno vojno, na 2. mariborski pešpolk, s katerim je odrajal kot mlad gimnazijec na galicijsko fronto. Przemysl, Krakovo, dve rani, Doberdob, tirolska fronta, general Maister, slovensko poveljevanje in prijatelji: Fran Roš, Puncer Srečko, Ervin Mejak, Viktor Rode in drugi, vse to so drobne tveri iz te, ako boleče vojne, ki nam je vzela Koroško, za katero se je tolkel Anton. »Mi smo fantje, smo vsi soldatje, vsi za Maistrom pojdemo,« so takrat peli, ve povedati Anton.

Slovenski učitelji so bili takrat sila dragoceni. Ni jih bilo in Anton je dobil dekret od takratne vlade, da naj gre domov, pod Donačko goro, kjer se je rodil leta 1893. leta.

Pod Donačko goro je preživel trideset let, potem pa je spet prišla vojna in iztrgala ravnateljica Stefancioza iz otroškega kroga. Gestapo ni imel smisla za takšne rodoljube, kot je bil Anton, ki se je tolkel za Koroško. To je gestapo še kako dobro vedel. Začelo se je dolgo rajžanje, ki ni bilo tuje slovenskim rodoljubom.

1. junija 1945 je prišel nazaj. Doma, na šoli pod Donačko goro, je bilo vse izropano. Počasi je Anton stvari spravil v normalen tir in začelo se je.

Kaj vse je počenjal Anton na tem svetu, bi bilo odveč govoriti. Pomagal je, kjer se je pomagal dalo in ni vprašal, zakaj in koliko bo padlo v moštneček. Gasilci pa prosveta in tisoče drugih stvari. Zdaj je v pokoju in nič.

obrazi

koliko priznanj in pohval in kar je še takšnih stvari, visi v njegovi veži, po stenah sob, skratka, povsod. Drugo leto bo imel zlato poroko in za ta jubilej ima pripravljene tri želje: da bi videl, kakšne ženine bosta pripeljali vnukinji v družino, kar pa se drugih dveh tiče, se bo še nekaj našlo. Tisti najdenček takrat, ki so ga našli v Trstu pred mnogimi leti, je bil najbrž ves nemočen in objokan. Kako tudi ne bi bil, ostal je sam in bogved, kje je bila mati. Anton Stefancioza pa je močan in veder človek, niti senca tistega najdenčka. Ko bo bateriji zmanjkalo moči, si bo dal vstaviti drugo in kdo ve, če Anton navsezadnje ne bo začel s kakšno težjo rečjo. Recimo s kakšnim pevskim zborom. Petje ima namreč navdse rad.

Milenko Strašek

TEREZA KESOVIA V CELJU?

V času glavne turistične sezone Celje ne bo povsem zamrlo. Več prireditev bo v juliju, zlasti v okviru proslav na čast občinskega praznika. Med njimi bo tudi gostovanje ljubljanske opere z »Matijem Gubcem«. Poleg tega pripravila olupševalno in turistično društvo še dve zabavni prireditvi. Ena od teh in sicer večja bo v času šestega sejma obrti. Pravijo, da bo takrat pela v Celju Tereza Kesovija.

TEMPERATURA IN CENE

Bazenom s termalno oziroma toplo vodo se v zadnjem času pridružujejo tudi ostali. Znak, da prihaja kopalna sezona. Poleg Neptunovega bazena ob Ljubljanski cesti v Celju (temperatura 19 do 20 stopinj Celzija), sta odprta še bazena v Šoštanju (23 stopinj), lahko tudi več) in v Rogiški Slatini (19 stopinj). Voda v bazenu v Rimskih Toplicah ima 28 do 29 stopinj C. V drugih bazenih pa je temperatura vode: Dobrna 35, Laško 36, Podčetrtek 35 do 37, Velenje 29 stopinj Celzija. V vseh teh primerih gre za pokrite bazene.

In cene — od 2,5 do 7 dinarjev. V večini primerov imajo otroci popust.

Pred dnevi pa so odprli tudi kopalni bazen v Preboldu. Temperatura vode je odvisna od toplote zraka, sicer pa se zdaj suče pri okoli 19 stopinjah.

STISNI ZOBE, SINE

Ob pol šestih zjutraj je bila bolnišnica kot zasajana palača. Je bila res?

Na terasi pred kirurško ambulanto se tiho pogovarjata dekleti v kavbojkah, dolgih štrnastih las. Ena, ki je šepala, je imela tudi potolčen nos.

»Prometna nesreča?«

»Mhmm«, je bil odgovor in da bosta morali čakati do osmih. A ni sta. Okoli šeste sta mrknili...

Dežurna sestra nekajkrat skuša dobiti dežurnega zdravnika. Potlej pride in z obžalovanjem pove:

»Ravnokar so spet začeli operirati. Trajalo bo tričetrt ure, če ne bo komplikacij... čakamo, čas se vleče...«

Smuknem čez dvorišče v nov »Gizelin trakt«. Še operirajo. Pridem vnovič, zdaj že spet operirajo. Tokrat stepič.

Ob koncu tedna v bolnišnici ne operirajo planiranih primerov. Pa vendar je dežurna ekipa vso noč operirala. Želodce, akutna vnetja slepičev, poškodbe. Od pol osme zvečer. Zdaj se kazalec pomika čez sedmo.

»Potrpi, sine. Stisni zobe. Drugi so na slabšem.« Fant prikima in drgeta od vročine...

MOŽ V SVETLEM PRED PATOLOGIO

Po hodnikih brnijo sešalci in loščilci. Prvi bolniki polnijo kopalnice. Zunaj na dvorišču poskakuje vrabček z zlomljeno perutjo. Ne more vzleteti. Dva paglavška bratca ga izmenoma napadata in kljuvata. Zgrabi me jeza nad to, dokaj človeško lastnostjo ptičjih nepridipravov, pa zavijem okoli stavbe. Moram mimo prosekture. Možak v svetlosivem poskuša kljuko, ne vda se. Pogleduje skozi okna. Potem poizveduje po ženski, ki je prejšnji dan umrla v avtu avtošole, ker ji je nenadoma postalo slabo. Najbrž jo je srčna kap. Zdaj bi rad zvedel, če so že našli njene svojce, kajti njeni starši so baje na počitnicah, ona pa da je samska. Nedelja je in ve, kako je ob praznikih hudo kaj urediti.

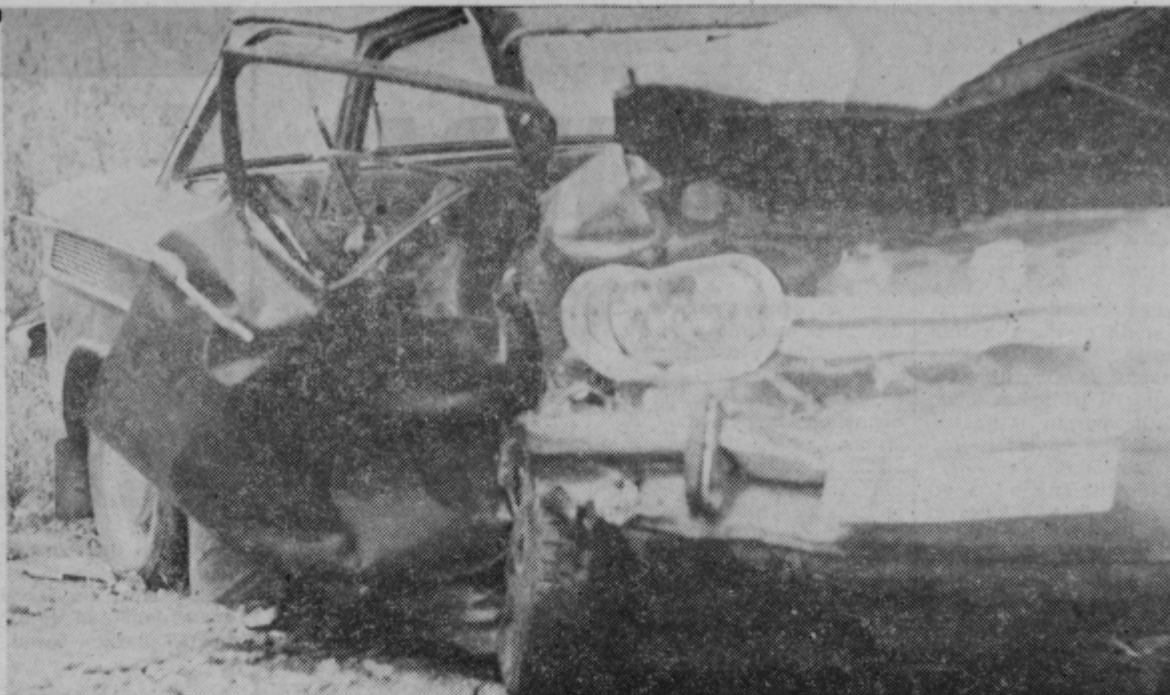
Pomiri se s tem, da bo pač treba počakati. In čaka. Čeprav umrlo komaj pozna. Ponoči se je spomnil, da bi bilo dobro, če bi stopil v bolnišnico...

Pozabil sem na prepirljive vrabce. Mož v sivem je bil morda instruktor pokojnice v avtošoli, pa je pokazal tolikšno odgovornost. Cisto drugače, kot dva brata, ki sem ju pred letom videl v bolnišnici, kako sta tiščala zdravniku v roke listek z naslovom, kam odhajata na dopust, da bi ju mogli obvestiti, če bo umrl oče, ki je težko bolan ležal na oddelku.

Kako smo si različni...

URE TIKTAKAJO TUDI ZA ZLO...

Ure tiktakajo. Tiktaka tista v operacijski dvorani, kjer borci s skalpeli, tamponi in kdo ve s čim vse, bijejo boj z zahrbtno boleznijo. Tiktaka ura, ki je prebudila Sašo, študenta iz Velenja in ki je to nedeljo moral

lone trenutna, da je Sašo presekal v jetrih, ledvicah in vranici, saj bi ga ne rešil niti pas, niti najhitrejša intervencija kirurgov, tudi če bi bila na kraju nesreče že pripravljena...

PREVOZNIK SVOJEGA NAPADALCA

Medtem ko sta še vedno čakala fanta iz prometne nesreče; tisti s poškodovanim temenom in oni z zlomljeno nadlaktico, je moral pred njima v ambulanto ranjenec iz Radeč.

Janez Medvešek iz Podkrajja, je zjutraj odhajal s poslovinne zabave Janeza Čeča, ki se je odpravil k vojakom. Na motor je pred gostiteljevo hišo naložil še Franca Zapuška iz Jelovega. Šestindvajsetletnemu Janezu Medvešku se seveda niti sanjalo ni, da bo 50-letni Zapušek za njegovim hrbtom potegnul nož in ga od zadaj napadel. Ob prvem urezu, ko mu je na roki prerezal žile in kite, sta se napadalec in napadeni prevrnili. Medvešek je nekako ušel — nožu in morda tudi smrti.

IN ZA KONEC SAMI: ČE, ČE IN ČE...

Primer, da so dežurni zdravniki od sobote zvečer do nedelje zjutraj prebili v operacijskih sobah, ni izjemen.

Dežurna ekipa, ki je bila na dolžnosti od sobote do ponedeljka zjutraj, je opravila 8 večjih operacij in nad 30 manjših operativnih posegov, ki so jih dobili v delo iz kirurške ambulante ali iz oddelkov. Primeri, kot je bil opisan, ko se zmogljivost »zamaša«, imajo nekakšno zakonitost. Ob sobotah in nedeljah so v porastu poškodbe, ki se zgrinjajo v celjsko bolnišnico s širokega območja od Trojan do Sotle, od Save do Pohorja.

Vendar, to so že stvari, o katerih bi bilo treba zavesti per se posebej in na drugačen način.

Za našo današnjo zgodbo ostajajo le četi. Potrebni so nepotrebni, vsekar pa prepozni:

Če bi Sašo ne sedel na svoj smrtni sedež, bi sedel nanj kdo drug...

Če bi Medvešek iz Radeč sam sedel na motor, če bi raje šel peš, če bi imel Zapušek za svoja leta malo več pameti...

Sam č, če, če. En pa je nesporeno: Če bo šlo tako naprej v naši lepi domovini, bodo morale biti naše bolnišnice velike kot mesta, zdravnikov bo moralo biti kot listja in trave, kaj šele pogrebcev.

Zakaj? Zato, ker ne znamo odtegniti noge s plina.

Ker ne znamo odmakniti od ust tistega kozarca, ki je čez mero.

Ker se nam tako mudi, da zaradi naglice skoraj zanesljivo pridemo v bele hodnike bolnišnice, če ne v njen žalostni prizidek — patologijo.

Ker vozimo včasih tudi hudo bolni...

In zato, ker nihče noče poslušati pisatelja, ki pravi, da zvonj tudi tebi. Vsak misli, komu druge mu.

JURE KRAŠOVEC

V KRIŽIŠČU ZLIH USOD

Po naključju je imel sin smolo. Spet si je izpahnil levico v rami. A, ne v šolski telovadnici. Niti v bazenu med treningom. Njegova rama je bila že večkrat izpahnjena, zato to ni naključje. Naključje pa je, da se mu je to zgodilo ponoči. V postelji. Kar tako brez vzroka. Zaradi ničesar, tako bo pravil sošolcem.

Bilo je mlado nedeljsko jutro. Sveže, umito, obetajoče za ves dan. Res praznik po deževnem tednu.

Nikoli ne vozim tako, pa sem se zalotil, da znam. Znajo tudi drugi. Menda vsi. Pa nam vsem še na misel ne pride, da bi vozili previdno, kadar je treba, hitro kadar ni tveganja. Kje pa? To je za reve!

Dovolj bo uvoda in o naključju, da sem bil v nedeljo, 10. junija opazovalec na križišču zlih usod vsaj desetine ljudi, ki so se znašli v hodniku kirurške ambulante celjske bolnišnice.

zgodaj na pot. Tiktakale so ure v vseh domovih, kjer so se fantje velenjskega rokometnega moštva pripravljali za odhod v Radence, kjer naj bi tekmovali in, če je le mogoče, zmagali.

Ura je tekla tudi družbi, ki je v okolici Radeč proslavljala odhodnico prijatelja v vojsko.

Nevšečno počasi je ura tekla tudi sinu, kajti izpah ni niti malo prijetna reč.

S tiktakanjem je ura priganjala tudi zdravnika, ki je imel ob osmi uri nastopiti dnevno dežurstvo v ambulanti kirurškega oddelka.

Kako je že rekel pisatelj? Komu zvonil! Zvonil tudi tebi!

KOT BI RAZDRAŽIL OSE

Osma ura. Dežurni zdravnik dr. Vili Vengust sprejme prvega bolnika, mojega sina. Dekleti, kot sem že povedal, sta mrknili. Zdravnik naroči rentgensko slikanje in sestra kliče čakajoče iz čakalnice.

Ko je bilo slikanje opravljeno in ko se je končno posrečilo dobiti iz operacijske dvorane anesteziista, ki je fantu vbrizgnil narkotično sredstvo,

je dr. Vengust v mavčarni naravnal ramo...

V tem hipu pa so se sunkoma odprla vrata hodnika. Rešilec iz Slovenskih Konjic je pripeljal ponesrečenca. Kot puščica šine dr. Vengust iz mavčarne v ambulanto. Fantu, ki leži veš okrvavljen na vozičku ni več pomoči. Zakrijejo ga in odpeljejo. Spet se zdravnik vrne v mavčarno, toda istočasno je že drugi ponesrečenec iz konjiškega rešilca v ambulanti. Ves v krvi, s čepom gaze med zobmi, da bi ga težko ranjenega po obrazu in vratu ne bi zadušila kri. Dr. Vengust spet zdirja čez hodnik v ambulanto. Ponesrečenca je morala prevzeti kirurška ekipa, ki je za operacijsko mizo predežurala vso noč.

V kratkih presledkih prihajajo v ambulanto fantje, sopotniki umrlega. Potolčeni so, okrvavljeni, bleedi, šokirani. Le polagoma jih opušča otrplost prestrašenosti.

Zdenko, ki leži na vozičku in si z desnico pritiska do zadnjega vlakna prekrvavljeno tkanino na teme, jadikuje:

— Kako je mogel zapekljati naravnost v nas?

Potem se domisli:

— Ko bi imeli pasove! Kdo ve, bi pas rešil Sašo?

Fantje tolažijo nesrečnega prijatelja, ob katerem je umrl študent iz

Velenja. Pas je dvorezen nož. Potem se ovedejo nesreče. Kdo bo povedal staršem nesrečnega Saše? Kdo bo povedal staršem nesrečnega Saše? Kdo bo povedal domačim ostalih sopotnikov. Ljudje hitro povečajo število mrtvecev.

— Najbrž še nismo čisto pri sebi. Komaj se zavedamo, kaj se je zgodilo in da enega od nas ni več.

Preden pridejo na vrsto vsi iz ekipe športnikov, je že na hodniku nov ranjenec. Pripeljali so ga iz Radeč; Razrezanega z nožem. Ob osmi uri zjutraj, pa razrezan. Kaj slovenska pretepaška folklor nastopa tudi na tešče?

Dovolj...

Sina so mi zakrpali. Dovolj mi je bilo bolnišnice. Kot bi razdražil ose, so od prve minute po osmi uri vozili v bolnišnico rešilci. Če bi bil počakal, bi si lahko ogledal možaka, ki je sredi ranjencev, ponesrečenec vpil, mahal s svojo okrvavljeno desnico in grozil, češ, bo že pokazal dohtarjem in bolnišnici, ker ga ne vzamejo naprej. Saj vendar plačuje bolniško. Kot da drugi niso bili potrebni pomoči, in ravno on, ki je v neki celjski gostilni jeznorito in okajen udaril z dlanjo po kozarcu, bi moral biti prvi? Junaštvo vinskega bratca je kratko.

Ko sem bil že doma in ko se mi je ponovno pred očmi odvil tok dogodkov in vtisov pičlih treh ur, me je začelo zanimati, kdo so ljudje, ki jih je zla usoda pripeljala v hodnik kirurške ambulante v nedeljo zarana.

Kaj se je dogajalo med 6. in 7. uro pri Radečah

NAJTEŽJI SEM, SPREDAJ BOM SEDEL

Zdenko Silovšek — Vse sem storil. Nič se ni več dalo narediti. S ceste na svoji desni nisem mogel, ker je bil breg. Naprotni avto sem zagledal veliko prepozno. Prej ga tudi nisem, ker je bil pred nami vrh klanca. Umikanje na levo nas je morda rešilo, da nismo vsi doživeli usode Saše.

Sašo Vasle, študent fakultete za novinarstvo, je zjutraj pregovoril kolega, ki je hotel sedeti spredaj, naj sede zadaj, ker da je on najtežji in bi se zadaj, ker so se morali peljati trije, še bolj tiščali. Pa je tisti, ki je zamenjal s Sašom, edini prišel iz sesutega avtomobila brez večje praske.

Kaj bi bilo, če bi bila potnika spredaj pripasana?

Na obdukcijski so ugotovili, da je bila smrt ma-

Festivalski odmevi

Skoraj dva tedna sta že minila od časa, ko se je v Celju končal Mladinski pevski festival 73. Navdušenje po odličnem nastopu inozemskih in nekaterih naših zborov še ni povsem zbledelo, ko se moramo ozreti tudi na nekatere slabosti in spodrsiljave, ki so spremljali letošnjo največjo pevsko prireditve pri nas.

Organizacija je bila vsekakor dobro zastavljena in je festival dosegel svoj namen in cilj. V tistih dneh so zbori iz drugih dežel peli v raznih krajih Slovenije pa še v Zagrebu in Beogradu ter tako predstavili svojo glasbeno kulturo, svoje delo in predvsem svoje veliko znanje. Turneje tujih zborov so bile vsekakor utrudljive. Zato je razumljivo, da so zbori prihajali na zadnji festivalski tekmovalni dan v Celju utrujeni. To pa seveda rovi nerazpoloženost, ki se je zlasti izražala pri posameznih zborih ob razglavitvi rezultatov mednarodnega tekmovanja. Nerazpoloženost gostov zaradi rezultatov seveda ne sme iti na račun slabe organizacije, saj le-ta z rezultati nima nobene zveze. Če pa se tej nerazpoloženosti pridruži še nesrečen slučaj zaradi prenočišča, kot se je to zgodilo v nedeljo zvečer francoskemu zboru, potem pri tem že zadene krivda tudi organizatorje. Nekajkrat je prišlo tudi do zmede zaradi napačno sestavljenega urnika vaj in nastopov, kar tudi verjetno ni prispevalo k dobremu razpoloženju gostujočih zborov. Podobnih manjših spodrsiljav je bilo še več. Na zunanji sicer neopaznih, pa vendar takih, ki se na tako elitni prireditvi ne bi smeli zgoditi.

Posebno poglavje so bile na festivalu takoimenovane »nepevske« prireditve — posvetovanje zborovodij, razstava pevške literature in razstava hranilnikov. Slednje je namreč pripravila Ljubljanska banka kot pokroviteljica festivala. Priznati je treba, da so bili zborovodje na posvetovanju malce razočarani. Poslušati predavanje o strokovni temi in potem še nekaj mnenj

o tej temi, je vsekakor premalo. Premalo zato, ker je bil tedaj v Celju zbran pravzaprav vrh jugoslovanski in nekaj evropskih mladinskih zborovodij, ki bi lahko posvetovanje naredili vsebinsko mnogo bogatejše, predvsem pa bolj kritično do zapostavljanja glasbene vzgoje v naših šolah. Mnenj in izkušnje pedagogov iz drugih držav, ki so bili na letošnjem festivalu, bi bila še kako dobrodošla našim glasbenim pedagogom. O tem so lahko pričali tudi nastopi tujih zborov. Obe razstavi sta bili slabo obiskani. Tudi premalo reklamirani, zlasti razstava hranilnikov naj bi bila tam, kjer se je v festivalskih dneh največ zadrževala mladina. Nasploh je Celje v tistih štirih dneh dihala vse premalo festivalsko. Sicer ne moremo reči, da so bili koncerti in tekmovanja slabo obiskani. Zlasti obisk množičnega koncerta je bil spodbudajoč, čeprav bi lahko bil še večji, če bi vsi starši prišli poslušat svoje otroke. Pa vendar moramo organizatorjem zameriti, da so premalo poskrbeli za zasedeno dvorano v sobotnih dopoldanskih koncertih. Tu mislimo predvsem na šolsko mladino. Na sploh velja vtis, da na celjskem mladinskem pevskem festivalu mladina poje bolj za odrasle in glasbene poznavalce kot za mladino. To je verjetno največja slaba stran celjskega festivala. Temu sicer ni bilo tako v drugih krajih, kjer so gostovali tuji pevci. V Celju pa je to vsekakor dejstvo, ki ga kaže v prihodnje upoštevati. Mladina mora prepevati mladini. To bi naj bilo glavno vodilo prihodnjih festivalov. Tudi delo naših zborovodij bo potem gotovo lažje, saj mladina rada posnema, zlasti če je nekaj dobro. In dobrega petja je bilo na celjskem festivalu vsakokrat več. To pa morajo vedeti tudi organizatorji, kajti z dobrim petjem raste tudi kvaliteta prireditve. Kvalitetni festival pa zahteva tudi kvalitetno delo v vsaki potankosti organizacije, zahteva tudi vedno več strokovno usposobljenih ljudi.

E. Goršič

Velika puntarija

Gledališko ljubiteljstvo je zlasti na podeželju še vedno pravo ljubiteljstvo, polno žara in odrekanja z enim samim ciljem igrati. Bili smo na eni zadnjih vaj za Kref-tovo »Veliko puntarijo«, ki jo pripravljajo člani Svobode na Polzeli pod vodstvom prizadevnega entuziasta Jake Jeršiča. To bo letos verjetno največja predstava na prostem na širšem celjskem področju. Režiser je zbral okoli sebe preko sedemdeset igralcev najrazličnejših poklicev, ki so več mesecev večer za večerom presedeli v manjši dvorani ali na idiličnem prostoru v parku pod gradom Senek ter »pilili« svoje vloge.

Predstava bo prispevek k proslavi obletnice kmečkih uporov. Kar smo videli na eni zadnjih vaj, lahko rečemo, da bo to dober in lep prispevek. Kljub nekaterim pomanjkljivostim, za katere pa so vsi obljubili, da jih bodo do premiere odpravili, lahko pričakujemo lep dogodek. To je povedal tudi režiser SLG Celje Franci Križaj, ki si je vajo ogledal in po njej vsem govoril o tistih detajlih, ki bi jih bilo treba še izpiliti. »Ne smete izpustiti izjemne prilike, ki jo

imate. Prekrasen prostor pod gradom je kot nalašč za veličastno predstavo. To morate izrabiti in se potruditi.«

Jaka Jeršič je k predstavi pristopil velikopotezno, saj se je v mnogih rečeh naslonil na pomoč profesionalnih gledališčnikov, kot na primer tudi kostumografinje Anje Dolenčeve. »Ničesar nočem prepustiti naključju ali goli improvizaciji. Ker želim dobro predstavo, zato tudi iščem pomoč in strokovne nasvete druge.«

Premiera bo v petek, 15. junija, igrali pa bodo še naslednja dva dneva v soboto in nedeljo, vedno ob 20. uri v parku, kjer so drevesa z vsega sveta, pod gradom Senek na Polzeli. Kasneje pripravljajo še več gostovanj. Prizadevnim gledališkim entuziastom zdaj samo želimo, da bi v dneh, ko bodo igrali, imeli lepo vreme. V glavnih vlogah bodo zaigrali že v domačem kraju dobro poznani igralci-amaterji Peter Pungartnik, Jožica Skorjanc, Franc Artnik kot Matija Gubec, Danil in Stefka Pfeifer, Franci Suster, Ivan Palir, Karl Hanjšek in drugi.

T. V.

Kulturne diagonale: Ponikva pri Grobelnem (1)

O tradiciji in dobri volji

Ponikva pri Grobelnem je kraj, ki se ponaša z bogato kulturno tradicijo, ki sega daleč nazaj pred zadnjo vojno in še dlje. Verjetno gre sploh za kulturno najbolj razgiban kraj poleg Šentjurja v šentjurski občini, ponaša pa se tudi z dvema imenoma, na katera bi bil sieherni kraj pri nas ponosen. To sta domoljub Anton Martin Slomšek in kartograf in geograf Blaž Kocen. Prvi domuje na bližnjem Slomu, kjer si lahko danes ogledate njegovo sobo, hiša Blaža Kocena na Hotunjah pa je žalostno propadla in zdaj tam stoji zgolj spominska plošča.

V zadnjih letih, ko smo ustanovili kulturne skupnosti širom Slovenije in se njihovo delo že korenito kaže po posameznih krajevskih in regijskih centrih, steče pogosto beseda o kulturi. Večkrat kot smo bili tega sicer vajeni, recimo — kakšnih deset let nazaj. Organizirane kulturne skupnosti so s svojimi programi dela, ki pa so za razliko od preteklosti izdatneje finančno podprti, sistematično delujejo na različnih področjih kulturnega življenja in delovanja, s tem, da poleg ustaljenih oblik, ki so potrebne obnove in razširitve, iščejo in odpirajo tudi nove dejavnosti. Kot sem že prej omenil, pa to vsekakor omogoča izdatnejši proračun. Vi pa pod nobenim pogojem ne boste dobili denarja, ki bi reševal in celo izboljševal stanje, kakršnega ugotavljamo v kulturni ravno zdaj, ko imamo na voljo večja sredstva. Nekateri posamezne dejavnosti, dejavnosti in podobno, so bili v preteklosti odvisno, oziroma njihov obstoj, morda le od nekaj borih tisočakov. In ker jih niso dobili, je dejavnost zamrla. Takšnih pojavov je bilo v preteklosti mnogo, posebej pa še na podeželju. Sploh je bila vloga amaterizma postavljena v senco surovosti, brez ustreznih sredstev. Kulturni domovi so se sprejemali v skladišča in sušilnice za hmelj, uničeval se je inventar, knjižni fondji posameznih knjižnic so bili zastarani in zaprašeni, entuziasti, napisani v večno dobro voljo nastajala dela, pa so se tega zavedali in zapustili vrste kulturno-prosvetnih delavcev.

na v sanacijo položaja in obuditev kulture v njenem osnovnem poslanstvu, se pravi, približati jo človeku, zato bo danes potrebno veliko več kot pa samo debelejša malha z denarjem in nekaj kulturnih animatorjev. O tem smo se pogovarjali na Ponikvi, zakaj ravno tja smo se namenili zaradi tega, ker tudi v prejšnjih letih ob težjih pogojih dela niso zamrle dejavnosti, kot so petje, dramatika in folklor.

Zbrali smo se v pevski sobi, ki je lepo urejena, v kotu pa je tiho ždel odlično ohranjen klavir, za katerega so pred leti, ko je dinar imel drugačno veljavo kot danes, z velikim naporom zbrali celih tristo tisočakov. Vprašanje je vsebinsko vsebinsko opredelitev kulture in njen pomen na Ponikvi.

MALČKA ESIH, prodajalka v Mervovi trgovini: »Kultura... to je nekaj brez česar ne moremo živeti. To je tisto, vsaj zame, da če nimam dovolj belega kruha, ne pa kulture, potem občutimo, da nimamo ničesar...«

— In kaj imate od kulture najraje? »Igre. Teh smo na Ponikvi že vajeni. Sami imamo močno dramatsko društvo, drugi prihajajo k nam gostovat, tudi celjsko gledališče dobro ve, kje je Ponikva, čeprav v zadnjih letih ne gostujejo več pri nas. Radi imamo igre, zato pa smo tudi kritični.«

ANTONIJA ANDRINEK, gospodinja iz Uniš: »Najraje gledam domače igralce, ko pa so hodili celjski gledališčniki, sem pa sploh vedno prišla.« — Zakaj pa zdaj ne prihajajo več?

PETER HLAŠTEC, dolgoletni družbeni politični dela-

vec: »Prej so bile predstave cenejše, zdaj pa bi ena stala štiri sto tisočakov, to pa je preveč za Ponikvo. Najbolje bi bilo, če bi se dalo urediti kaj s šentjursko kulturno skupnostjo.«

SLAVA KOVACIC, učiteljica: »Prej so ljudje radi hodili gledat predstave poklicnih gledališčnikov, dvorana je bila vedno polna. Ljudje zdaj pogrešajo in čutijo, da so v tem do neke mere zapostavljeni. To je diferenciacija, ker pač nimamo priložnosti uživati takih in takih kulturnih dobrin kot v mestu, čeprav smo že pred časom pokazali vse pogoje za to. Prostor, občinstvo! Mislim, da se nam po tej plati godi krivica.«

PETER HLAŠTEC: »Naši ljudje so zelo kritični, pa tudi hvaležni. Imeli so priložnost videti vrsto ansamblov, doma imajo televizorje in ne more danes priti nek diletant in nas navdušiti s svetlečimi gumbi in pisanim perjem. Ljudje poznajo dobro igro. Sicer pa kot sem že rekel — zelo so kritični, a tudi slabšemu zaploskajo za trud.«

SLAVA KOVACIC: Celjano smo nekaj časa dajali celoten inkaso in še kaj povrh, samo da so prišli. Sicer to zdaj ni njihova krivda, ker je takšen sistem financiranja, tudi oni imajo svojo računico, vendar mi smo le prikrajšani za določeno kvaliteto in vsebino.

ANTONIJA ANDRINEK: »Jaz bi šla v opero, čeprav v Ljubljano. Če ne bi videla opere, bi bila pa tudi z opereto zadovoljna. Res, v Ljubljano bi šla, samo da bi videla. (Ob tej njeni izjavi se je vsem navzočim utrnila ideja, da bi organizirali avtobus za

Peter Hlastec

Malčka Esih

Antonija Andrinek

Ponkvojlane in bi šli v Ljubljano v opero. Upajmo, da bodo to storili kmalu v novi sezoni!)

— Vi imate takole kar dovolj dela doma na polju, kot gospodinja ste precej vezani na hišo, dom. Kako vam uspeva aktivno pa tudi pasivno udejstvovanje v kulturi?

ANTONIJA ANDRINEK: »Če človek želi in ima nekaj rad, vedno najde čas za tisto. Ponkvojlani pa smo že od nekdaj bili za živahno kulturno življenje. Pevski zbor je že pred vojno vodil oče Petra Hlasteca, zdaj ga tovariš ravnatelj Maks Kovacič. Moram pa reči eno. Poznam skupine, ki prihajajo igrati k nam na Ponikvo in če vidim na plakat, da je katera med slabšimi, raje doma gledam televizijo, kot pa da bi hodila z Uniš na Ponikvo.«

PETER HLAŠTEC: »Naš pevski zbor ima res tradicijo. Zdaj nas je devetnajst. Včasih si Ponikve sploh ni bilo moč zamišljati brez pevcev, tamburašev, dramskega in telovadnega društva. Od tradicije sta ostala pevski zbor in dramska skupina. Včasih smo že imeli avtobus in smo se vozili Ponkvojlani pa Šentjurčani, Storočani in iz Lipoglav v mariborsko opero. Osebnost pa nisem opere nikoli maral, šel sem zaradi drugih, kot funkcionar! Bilo je kmalu po vojni, bilo nas je štirideset pevcev, ko je prišel k nam na Ponikvo tudi Radovan Gobec. Peli smo

borbene pesmi in je rekel, da nam bo eno dirigiral. Dal je znak, zamahnil, mi pa smo narobe zapeli. Je šel kar dol s tiste stopničke in je naš Lipovec naprej dirigiral. Sicer pa je bilo včasih vse drugače. Ker so bila društva vezana le na svoja sredstva, smo morali pametno gospodariti, imeli pa smo še en čisto poseben vir dohodka. Če kdo ni prišel na vajo pevskega zbora, je moral dati jurja, pobirali pa smo tudi prostovoljne prispevke. Kupili smo nov klavir s svojim denarjem...«

SLAVA KOVACIC: Z igro si bomo zaslužili denar, pa bomo šli v ljubljansko opero.«

MAKS KOVACIC, ravnatelj osnovne šole: »Živahnost je danes še čutiti na vasi, ni pa več tiste ljudske pesmi ob večerih. Le na kožuhovanih jo še čujemo, zvečer pa zamre. Je pa ravno ob večerih imela domača slovenska pesem svoj čar, ko so jo zbrani peli fantje in dekleta. Danes pa sedijo doma pri televiziji. Pri nas bolj vlečejo koncerti z zabavno prireditvijo. Tisto gre, posebno če je na koncu koncerta še kakšna veselica. Potem pridejo ljudje skupaj z vseh krajev in kakšno rečejo. V tem pa je glavna razlika med televizijo in prireditvami v kulturnem domu. Tukaj ljudje pridejo skupaj, doma pa so sami zase.«

In kaj so Ponkvojlani

ugotovili, da bi bilo najbolj učinkovito za sanacijo položaja kulture? Predvsem to, da je treba graditi odnos do kulture že v mladem človeku, nepretrgano! Zdaj pa je v osnovni šoli vključen v petje, risanje, potem pa nič več. Vzgoja je na tem področju v srednjih in strokovnih šolah minimalna in mladega človeka ne seznanja s tistimi predmeti, ki bi ga kulturno bogatili. Zato tudi njegov odnos do kulture, ko pride v delovno organizacijo, ne more navdušiti nikogar. Le redki so, ki mislijo in živijo drugače. Tistih, ostalih pa kulturni animatorji ne bodo »spreobrnila« čez noč. Miselnost in mentaliteta celotne družbe se mora menjati, če hočemo doseči učinkovite rezultate. Vzgoja in izobraževanje pa sta po mnenju Ponkvojljanov prva za dviganje kulturne ravni občanov, ne pa kampanjske akcije in denar, ki je danes na nekaterih mestih brezpredmeten, ker nima za seboj živih ljudi, ki bi z njim lahko kaj počeli. Tega pa se na Ponikvi krepko zavedajo in vedo kaj imajo. Pri njih je tradicija domača beseda, kultura pa kos vsakdanjega kruha. Zdaj si prizadevajo ob pomoči šentjurske kulturne skupnosti (izrekli so ji vsi pohvalo in priznanje), da bi ta kos kruha bil še debelejši in bolj bel.

Besedilo in slike: DRAGO MEDVED

Vrtiljak dogodkov

SENTJUR

ZK v Alposu

V torek zjutraj so se v sentjurskem Alposu sestali člani osnovne organizacije Zveze komunistov. Medse so sprejeli novega člana, prebrali pa o, da jih bodo v prihodnosti še več. Na sestanku so obravnavali predlog programa za nadaljnje delo njihove organizacije in izvolili predstavnike v občinski komitej in občinsko konferenco ZK v Sentjuju.

Dograditev šole

Jutri, v petek bo imel redno sejo upravni odbor sklada za negospodarske investicije pri skupščini občine Sentjur. Obravnavali in potrdili bodo obračun izgradnje vrtca in sprejeli sklepe o prenosu anuitet. Na dnevnem redu pa bo tudi predlog sprememb finančnega načrta za letošnje leto in informacija o poteku podpisa družbenega dogovora za gradnjo v obdobju 1973—75.

Prav tako se bo jutri sestel upravni odbor sklada za dograditev osnovne šole v Sentjuju. Pregledali bodo sklepe zadnje seje in obravnavali potek izgradnje telovadnice in ureditve plavalnega bazena.

Kako samoprисpevek

V torek prihodnji teden se bodo v Sentjuju sestali predsedniki in tajniki krajevnih skupnosti v občini. Pogovorili se bodo o vzdrževanju cest II. reda in prog ter o tekoči problematiki v posameznih KS. Prisotne bodo informirali tudi o realizaciji dotoka sredstev iz krajevnih samoprисpevkov.

CELJE

Črne gradnje

Jutri, v petek, 15. 6. m. bo 54. redna seja članov obeh zborov skupščine občine Celje. Predlog dnevnega reda ima enajst točk. V središču pozornosti bodo prav gotovo zaključki šeste seje konference Zveze komunistov za celjsko občino, ki je svoje delo posvetila razvoju gospodarstva v občini. Sicer pa bodo odborniki razpravljali o letošnjih Slandrovih nagradah, o podelitvi domicila zboru aktivistov OF ter o številnih predlogih svetov. Tako bo beseda tekla tudi o ustanovitvi samoupravne stanovanjske skupnosti, zatem o stanovanjskem standardu in o črnih gradnjah.

Na pobudo medobčinskega sveta za zdravstvo bodo sklepali o ukrepih za preprečevanje in zatiranje kolere pa tudi o problematiki alkoholizma in o programu ukrepov v boju zoper to družbeno zlo.

Končno bodo odločali o predlogu za izdajo odloka o ustanovitvi komisije za družbeno ekonomski razvoj občine Celje.

Pot Šlandrove brigade

V četrtek je bila v Muzeju narodne osvoboditve v Celju svečana otvoritev razstave, posvečene borbeni poti Šlandrove brigade, ki je bila ena najpomembnejših Stajerskih brigad. Na slovesnosti, ki se je je udeležilo precejšnje število nekdanjih borcev in komandantov brigade, je spregovoril tudi nekdanji prvi komisar te enote, danes predsednik republiške konference, Mitja Ribičič. Mitja Ribičič je govoril o pomenu Šlandrove brigade in dejal, da je bila to prva velika formacija na Stajerskem in da je njen začetek v bistvu tudi začetek pravega boja v tem delu Slovenije, kjer so bili do njene ustanovitve le manjši partizanski oddelki kot Kamniško-Zasavski odred, Kozjanski odred in drugi. Šlandrova brigada je na svoji poti osvobodila vrsto krajev v Móravški dolini in Zgornji Savinjski dolini in se tako za vedno zapisala v zgodovino narodnoosvobodilnega boja na Slovenskem.

Šlandrova brigada je kasneje, kot je poudaril Mitja Ribičič, ustvarila skupaj z že omenjenimi enotami ter še z drugimi enotami pogoje za nemoten prihod XIV. udarne divizije na Stajersko. Divizija je brigada na pohodu vseskozi pomagala in ji tako v marsičem pripomogla, da je bila njena zmagovita pot takšna, kot si je želel Glavni štab NOV in POS.

Ne nazadnje je pomen brigade v tem, da je mnogo pripomogla, da je zrasla samozavest ljudi v tem koncu Slovenije. S prihodom XIV. udarne divizije je ljudstvo ponovno videlo, da obstaja tudi pri njih enota, ki je sposobna braniti slovensko zemljo. Takšno vlogo je Šlandrova brigada igrala že pred prihodom XIV. udarne divizije na Stajersko.

Nekaj besed o brigadi je spregovoril tudi direktor muzeja prof. Jože Marolt. Mitja Ribičič pa je odprl razstavo. Razstava Šlandrove brigade je tako prva v vrsti prireditev ob tridesetletnici te znane slovenske enote.

Uspeh v Števerjanu

Pred dnevi je bil v Števerjanu na italijanski strani Primorske tradicionalni festival narodno zabavne glasbe, ki so se ga udeležili tudi trije ansambli s celjskega območja. Kot je na teh srečanjih, ki so tudi tekmovalnega značaja že običaj, so se tudi tokrat naši ansambli dobro izkazali. V konkurenci 25 ansamblov iz Slovenije in zamejstva — tudi s Koroške — so se »Veseli Ljubočan«, ansambel Franca Zemeta in ansambel Vikija Ašiča plasirali v finalno tekmovanje med 12 najboljših. V tem delu tekmovanja pa je ansambel Vikija Ašiča pripadel pokali za najboljšega harmonikarja. Dodati moramo še to, da je z ansambli nastopil tudi vokalni kvartet »Frankolovčani«.

Sicer pa se ta ansambel vneto pripravlja za snemanje plošče pa še za turnejo po Italiji. Kot že nekaj let nazaj pa bodo sodelovali tudi na slovenskem festivalu narodnozabavne glasbe v Ptuju.

Oto Pestner kot komponist

SOLZE PRIJOKALE NAGRADO

Tako. Pa smo ponovno bogatejši za dvaindvajset popevk. Sicer, če je moje uho še kaj elastično, za nekaj manj, ker nekatere popevke smo že slišali ali so bile vsaj podobne tistim, ki so jih naši vrli pevci prepevali pred leti. Tako je pač. Brez ljubezni, dreves, zakajev, onih in njih pa solz seveda ne gre. Brez tega si enostavno ne moremo predstavljati nobenega festivala popevk. Tudi Slovenske popevke ne.

Komponisti so drugačnega mnenja. Pišejo za široke ljudske množice. In če napišeš nekaj takšnega, kar je že znano, je uspeh zagotovljen, saj gre lažje v uho. Ono drugo, težje, kvalitetnejše, zahtevnejše pa gre slabo, v promet. Premalo je še glasbenih sladokuscev in izobražencev, ki bi tisto glasbo sprejeli za svojo, jo podpirali in odobrvali.

Takšna je bila tudi letošnja »Slovenska popevka 73«, ki so jo postavili kar sreči zabojev za kislno vodo, pivo, alpsko mleko itd.

»Najprej sem mislil, da sem prišel v skladišče,« pravi Oto Pestner, ena izmed vedet letošnjega festivala. »Vsaj takšen vtis sem dobil, ko sem vstopil pri zadnjih vratih.« (Vstopil pri zadnjih, odšel pa z eno najvišjih nagrad kot prvi ali vsaj med prvimi!) »Potem sem se še kar vživel. Postal je prijetnejše.« Saj, sredi skladišča je zmeraj prijetno. Škoda, da tu niso bili zaboji polni in smo tako morali požirati popevke in popevčice. Kaj hočemo, včasih pa smo lahko tudi kaznovani. In smo bili.

Tisto trovečerno stokanje (pardon, ne vseh! Samo ti so bili redke, res redke izjeme!) je bilo kot nalašč, da si jo prej pobrisal spat. Da, spat! Pogovarjal sem se z ljudmi. Si gledal slovenske popevke?

— Si nor, samo zagledal sem eno, no, ono ta debelo pa sem kar šel. V posteljo namreč. Pa ne z njo, ampak sam. Sicer sem pa večino tistega že tako slišal. Nič ni bilo kaj dosti izvirnega.

No, zdaj smo pa tam. Nič izvirnega. Nič novega. Nič... Tako hudo pa spet ni bilo. Malo moramo omiliti naš elitni festival, za katerega glasbeni strokovnjaki trdijo, da je najboljši med množico naših festivalov. Da, najboljši. In glasbenim strokovnjakom ne smemo ugovarjati. Vsaj naj bi ne smeli.

Oto, kakšen se je tebi zdel letošnji festival?

»Tretjič sem sodeloval in prvič nisem zmagal.«

Saj si pel svojo popevko...

»Pel že, ampak zmagal pa nisem.«

Kaj si pa potem?

»Drugi. Dobil sem drugo nagrado občinstva.«

In nisi zadovoljen?

»Sem. Ocenjevanje na našem festivalu je najboljšje. Ni nobenih »juh«. Sto do dvesto ljudi ne moreš podkupiti, da bi ti ploskalo ali žvižgalo. Kar jim srce reče, to delajo.«

Misliš, da je za tebe dobro delalo njihovo srce?

»Saj sem dobil nagrado.«

Kako si bil zadovoljen s tvojo alternacijo, v zadnjem času vse bolj popularnim

Ko sem stopal proti Pestnerjevemu domu, sem predvideval, da bom poleg prijaznega pozdrava še nekaj dobil. In sem res!

»Zdaj ste pa ponovno prišli, ko je Oto dosegel uspeh, prej vas pa tako dolgo ni nič bilo!«

To je bilo prvo.

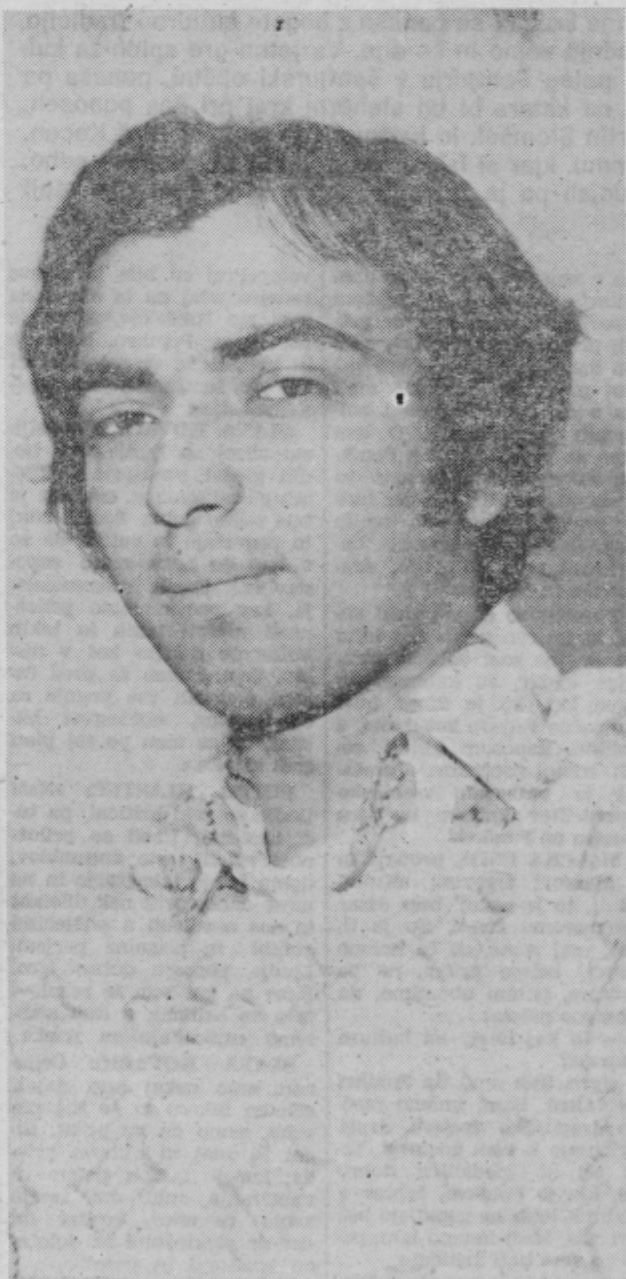
Oto: »Mama, bi kaj »pošinfal« zaradi stanovanja?«

Mama: »Trikrat so nam ga že obljubili pa nič. Pohišstvo smo že kupili in ga nimamo kam dati. Z obljubami nam delajo veselje in žalost. Vse moraš prestati!«

To je bilo drugo.

Jaz: »Oto, prišel sem zato, da se malo pogovoriva o tvojem zadnjem uspehu na letošnji Slovenski popevki, ko si uspel tudi kot komponist, saj je tvoja skladba »Tvoje solze« osvojila drugo nagrado občinstva.«

To je bilo tretje. Najvažnejše. Vsaj za mene.

Italijanom Gianijem Nazza-

rom? »Ce so bili poslušalci zadovoljni, je najvažnejše. Osebnost sem bil.«

Sta se morda pogovarjala o konkretnih načrtih, sodelovanju?

»Gianijeva žena je tudi njegov menager. Oba sta rekla, da jima je popevka všeč in da jo bosta forsirala tudi na italijanskem tržišču. Če bosta uspela, bom tudi sam dobro zaslužil. Vsaj tako sta rekla.«

Še kakšni konkretniji na-

črti?

»Zaenkrat nič. Vse gre preko mojega menagerja Ferija Smole. Kar bo on sklenil, bo ko pa bo.«

Si se pogovarjal z Danom Semom?

In je tudi v zasebnem življenju tako skromna, kot deluje na odru?

»Tudi. To je v njeni naravi. Sploh ni ošabna.«

Kako si prišel do »Tvoje solze«?

»To je že dalj časa bilo napisano. Seveda samo glasbeno. Je skladba komu posvečena?«

»To ne.«

Kako sta se z Elzo Budar zamenila glede teksta?

»Nič posebnega. Note po-

na in je napisala po občinski ku.«

Si zadovoljen?

»Sem.«

Je prišlo do kakšnih sprememb?

»Najprej sem želel, da bi skladba imela naslov »Zadnje solze« pa smo to spreminili v »Tvoje solze.«

Kako si zadovoljen z rezultatom?

»Pripravil ga je mojster Privšek in mislim, da je dovolj velika garancija, da sem lahko zadovoljen.«

Kaj pa zakulisno življenje? »Se ni razvilo.«

Ljubezen?

»Čigava?«

Tvoja.

»Moja dobro. Tako takov«

(Sla sva po cesti — on v solo, jaz na tržnico. Prvič me je gledalo toliko deklet. So mo to je domišljija, da si gledale mene, ampak Oto!)

Se kaj komponiraš?

»Veliko imam zasnovanega, treba je samo izpiliti.«

Si poslal samo eno popevko na festival?

»Dovolj je ena. Če pošlje tri, ti potem nobene ne vna mejo.«

Je drugače kaj novega?

»Edvin Fliser je oblekel vojaško obleko. V nedeljo je bil pri meni na poslovnem srečanju, danes pa že služi vojaški rok v Karlovcu.«

Sta dobra prijatelja?

»Izredno.«

Konkurenca?

»Zdrava.«

Oto je pogledal na uro. Bilo je čas za odhod v solo. On v svojo. On v šolo, jaz pa saj sem že povedal kam.

Tako. Slovenska popevka 73 je končana, naj živijo naše popevke!

Še Celjani smo pristavili svoj piskrček poln »Tvoje solze« Oto Pestnerja. In ljubezen je so s ploskanjem ter nagradami tako ogreli piskrček, da se solze zavrele in se prellile. Prellile v srca.

Namesto konca: kljub vsemu smo slišali dve ali tri debre popevke. Ne da bi bili »lokalci«, moramo priznati, da je med njimi tudi Otova. ki je tako poleg tega, da je uspel kot pevec, zdaj uspeva tudi kot komponist. To je tudi nekaj.

(Zaradi stanovanja pa ja ne morem nič pomagati. Zanimam samo lahko, da bi ga dobili, kajti v tistih prostorih tako številna družina res ne more živeti. Samo toliko.)

TONE VRABEC

Foto: D. MEDVED

NOVI
tednik

Njihovo življenje je materinstvo

'MAMA, JOŽEK ČAKA!'

Sedem otrok še živi Obrezovi mami, Čepinovi Ani iz Lesičnega, eni izmed starih hčera, ki se je narodilo gospodarju, ki bi bil rad oddal zemljo moškemu potomcu. Nič ni bilo s tem in Ana je postala gospodar in rajnik mož jo je prišel iskat na njen dom in nihče je ni vprašal, kako in kaj, če ji je všeč in če ga ima rada ali ne. Enostavno "so prišli na ogled, se zmenili, kmetija je potrebovala možakarja in Ana je stopila v zakonski stan. Deset se jih je rodilo iz te zveze, deset korenjakov, zadnje tri so bile deklice, danes pa jih živi le še sedem: eden je umrl takoj po rojstvu, drugi se je utrl pred dnevi, Jožek, njen Jožek pa je padel v partizanih in danes Obrezova mama niti ne ve, kje počivajo njegove kosti. Samo to so ji povedali, njej, ki je bila tako dobra in poštena vse življenje, pridna in skrbna, da je bil v XIV. udarni diviziji, da ga je presekala rafal in da je zgrmel nekam v prepad. Drugega nič.

Ko ga je zadnjič videla, ni slutila, kaj bo. Prišli so ji povedat, sosedje blizu nje, v Lesičnem, da je Jožek v hosti, da čaka nanjo, da jo želi videti. Ošla je v hosto in presrečna zagledala Jožeka. »Jožek beži, Nemci te bodo dobili,« mu je dejala in Jožek je kmalu odšel. Ni ga bilo več, odšel je iz njenega življenja.

Težko so živeli na Obrezovi domačiji. Spali so po tleh, Obrezova mama je pogrnila kamižolo in njen Stefan, danes gospodar v Lesičnem na Obrezovini, je spal kar tam.

Drugi so se stiskali na peči v črni kuhinji. Prostor ni bilo, mnogokrat tudi kruha ne. Do trde teme so delali in potem vsi obnemogli zaspali, mama pa je delala naprej. »Težko je bilo v tistih časih. V treh dneh sem imela rojstvo, smrt in bolezen,« se spominja danes 91-letna Obrezova mama, ki ji je mož padel s kozolca in je potem morala opravljati vse posle sama. Ostala je mati in oče hkrati.

Ze tako ubogim ljudem so med vojno pobrali vse. Ustaši so ji zliži vse vino po tleh in mama je z bolečino gledala drobni curek, ki se je valil po tleh. Kje so ure trpljenja, znoja in težkih misli, se ji je

trgalo v glavi. Vse je minilo in danes živi Obrezova mama, ki ima spomin šestnajstce, pri hčerki, njenemu možu in vnuku — teh je kar enajst — v Celju. Sedanjega življenja kar prehvaliti ne more in solze ji navrejo v oči, ko se spomni te neizmerno dobrote. »Kaj bi brez njih,« pravi in prav ima. Le kaj bi brez vnuka Borisa, ki ji dan za dnem dela družbo, jo zjutraj in zvečer poljubi in vošči dobro jutro in lahko noč in ki ji je odstopil svojo sobico, da lahko mama mirno in brezskrbno živi na stara leta. Da, le kaj bi brez njih!

Milenko Strašek

KMETIJA KOT MOLZNA KRAVA

Nekateri kmetje, tudi lastniki večjih kmetij, trdijo, da noben njihov otrok ne bo kmet. Hkrati dokazujejo, da zaradi prenizkih dohodkov na kmetiji. Pravijo, da niti osem ali deset hektarske urejene in s stroji opremljene kmetije ne omogočajo njihovim sinovom toliko dohodkov, kot lahko zaslužijo, če se zaposlijo drugod.

Pri malih kmetijah ni treba veliko ugrabiti, da bi se prepričali o tem. Če se lastniki ne odločijo za take kmetijske kulture, za katere je potrebno malo zemlje in veliko dela, ne more biti dovolj velikega dohodka. Tudi na večjih kmetijah ne, če ni za delo sposobnih ljudi, da bi jih dobro obdelovali. Če bi se sin ali hči odločila za kmečko delo, pa bi bilo marsikje drugače, kot je takrat, ko pustita, da kmetijo obdelujejo ostareli starši sami.

Med pogovori s kmeti o teh stvareh je moči zvedeti marsikaj, kar kaže, da so mnoge kmetije molzne krave, ki jih molzejo, seveda, drugi. Ti drugi pa niso neka nejasno določena družba, kot navadno mislijo, ali vsaj ne le družba, ampak predvsem njihovi otroci. Mnogi jih molzejo z odobravanjem staršev, ki potem tarnajo, kako težko je kmečko življenje.

Poglejmo primere!

Kmetica, mož ji je umrl pred leti, je tožila, kako težko živi. Hčerka se je zaposlila. Stanuje še doma, a materji ne pomaga nič. Tudi za stanovanje in hrano ne prispeva nič. Kako naj ji računata, meni mati, ko se za druge stvari ne zasluži dovolj. Celo za denar jo prosil. In mati bi ji rada ustregla.

Kmet ima tri otroke. Vsi so se zaposlili. Oče in mati sta še pri močeh. Imata nekaj kmetijskih strojev in še zamoreta vsa dela na kmetiji.

Vsi otroci stanujejo še doma in tam imajo tudi hrano. A vse zastoj. Starša sta jim rekla, da za gospodinjstvo ni treba prispevati nič, če bodo varčevali denar za koristne stvari. Kmetija torej preživlja pet odraslih ljudi — otroci si kupujejo sami le obično — a kmet meni, da ni tako donosna, da bi jo en sin lahko nasledil po njem kot kmet. Njegovi otroci pa, seveda, niso navdušeni za kmetovanje, če jim je ves zaslužek zdaj čisti dohodek.

Drugi kmet ima štiri otroke. Vse štiri je dal v šole. Dva sta že v službi, druga dva se še šolata. Najmlajši sicer v kmetijski šoli. Bo ostal na kmetiji? Celó oče meni, da se to še ne ve. Ugraba, ali kot kmetijski tehnik ne bo zaslužil morda več, kot bi imel dohodkov na kmetiji, če bi nasledil njega. Ali so dohodki kmetije res tako mali, če so omogočili šolanje vsem štirim gospodarjevim otrokom? Čez leto se kmetu res ne nabere v denarnici veliko denarja. Toda ali tisti denar, ki ga je porabil za šolanje otrok, ni »zrasel« na kmetiji? Pa tudi tisti za izboljšanje kmetije. Ta je namreč precej urejena. Sin, ki je v kmetijski šoli, pa se boji, da bi bil prikrajšan pred brati, če bi bil ostal na kmetiji. Delati bi namreč moral tudi za darila, ki jih starši radi delijo vsem otrokom.

Nočem trditi, da bi imeli kmetije prevelike dohodke. Zelim le, da bi jih obdržali zase. Ko ugotavljajo, da mladi nočejo ostati na kmetijah, bi morali poiskati in odpravljati take, prave vzroke. Kdo bo delal na kmetiji, če bodo imeli njegovi bratje in sestre doma skoraj enake ugodnosti kot on? Oni bodo poleg tega dobivali še zaslužek, on pa navadno nič.

JOŽE PETEK

ŽIVLJENJE V BLOKU

Če bi lahko še enkrat izbral, bi se odločil za blok, in sicer za takšen, v katerem bi bilo čim več stanovanj in stanovalcev. Lepo je živeti v bloku. Nekateri sicer pravijo, da je življenje v njem podobno tistemu v vojašnicah. Jaz pa vam povem, da se ti ljudje zelo motijo. Kolikor vem, je v vojašnicah mir vsaj tedaj, ko gredo vojniki spat, v bloku, vsaj pri nas, pa se tedaj šele začne pravo življenje.

Če so dopoldanske in popoldanske ure več ali manj mirne, se začneja diraj tedaj, ko mnogi ali vsaj tisti, ki so utrujeni od dela in morajo zgodaj vstati, že ležejo k počitku. To so ure, ki si jih mnogi moji sosedje izbirajo za najrazličnejša domača opravila. Po navadi se najprej po stopnicah zapodi nekaj cukov. Pred spanjem morajo opraviti obvezen sprehod in še potrebo za vogalom ali pri grmu. Njihovo lajanje je prvi opomin, da se začne živahno nočno življenje.

Potem pridejo na vrsto televizijski in radijski sprejemniki. Zvočniki so odprti na ves glas. Naj tudi sosedje, zlasti tisti, ki si želijo počitka, slišijo, kako prijetna je nočna glasba. Če bi bila vsaj Mozartova! Pa ni.

Pozne večerne ure so primerne tudi za druga dela, ki jih zaradi svetlobnih refleksov ni moč opraviti čez dan. Tuljenje sesalcev je malenkost v primerjavi z zabijanjem žebeljev in struženjem parketa. In ker je izolacija stavbe fantastična, slišite tudi stopinje v tistem stanovanju, ki je oddaljeno za več nadstropij.

In da bi bila simfonija hrupa in trušča popolna, se pod oknom oglasijo še avtomobilski motorji. Ti so tudi prvi znanilci novega jutra. Za spremljavo skrbijo glasnejši mopedi.

NAŠI ZNANCI

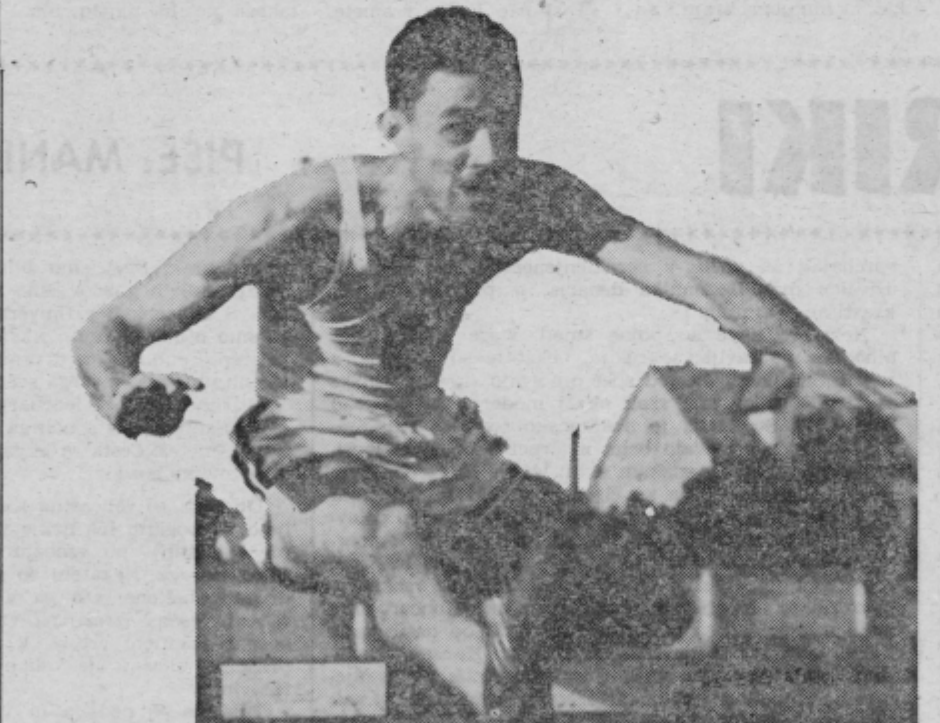
PIŠE: TONE VRABL

STANKO LORGER

Leto 1956. Šestnajste olimpijske igre v oddaljenem avstralskem mestu Melbournu.

»To je gotovo leto, ko sem največ prepotoval in največ dosegel. Bilo je dobrih deset let po vojni, tisti strašni vojni, ki je pustila toliko posledic. In po desetih letih potujem v Avstralijo!«

Potovanje do Avstralije je bilo dolgo in naporno, saj je bilo samo efektivnega poleta 55 ur. Del jugoslovanske olimpijske ekspedicije je potoval skupaj z reprezentanco Zvezne republike Nemčije. Oni so pripotovali iz Hamburga. Jugoslovani so se jim pridružili na Dunaju. Prvi večji postanek so imeli v Istanbulu, kjer se vodstvi obeh reprezentanc nista mogli odločiti za linijo nadaljnega poleta.

»Devet ur smo čakali. To je bilo leto, ko je bil svet zaradi napada Izraelcev, Francozov in Angležev na Egipt na robu nove svetovne vojne. Najprej bi morali leteti preko Bejruta, vendar so se kasneje odločili za smer preko Teherana in Karačija, kjer nas je na letališču pričakal naš trgovski ataše in nas pet ur, kolikor smo stali v Karačiju, vozil po mestu. Prvič smo na lastne oči spoznali vso revščino Azije. Pot smo nadaljevali preko Bangoka, Singapurja in Malaje, kjer smo malo pred polnočjo preleteli

ekvator. Stewardese so nas obvestile, da letimo preko ekvatorja, nam čestitale in zaželele tudi uspešen povratek. Razdelile so nam posebne formularje, na katere smo napisali svoje naslove in ko smo se po več kot dveh mesecih potovanja po svetu vrnili domov, so nas že čakale lične diplome kot dokaz, da smo preleteli ekvator. Diplome nam je poslala letalska družba SAS. In ko danes takole brskam po knjigi spominov, moram priznati, da mi je ta diploma med najdragocenejšimi.«

Kljub velikemu veselju, da so preleteli ekvator, so zaradi utrujenosti podremali. V zgodnjih jutranjih urah jih je zbudila stewardesa z eno samo besedo: »Avstralija.« Potniki so se začeli tudi psihično pripravljati na pristanek na petem kontinentu. Za vse je to pomenilo veliko in lepo doživetje. »Sprejem na letališču je bil drugačen od vseh sprejemov na ostalih letališčih. Namesto carinikov so nas najprej sprejeli zdravstveni delavci in natančno pregledali, ali

smo cepljeni proti raznim boleznim, ki so razširjene pri njih. Nato so nas še poškropili z nekim prahom, da so vse muhe okoli nas popadale po tleh. Ko je bil ta uvod gotov, smo lahko stopili na avstralska tla.«

Presenečenja se na tako dolgi poti vrstijo druga za drugim. Ob istopu iz letala so bili priča novemu doživetju, kajti pričakalo jih je okoli pet tisoč zdomcev, večinoma Slovencev.

»Namesto običajnega lepega pozdrava »dober dan«, so nas najprej vprašali, če smo s seboj prinesli kaj slovenske zemlje! Na žalost jo nihče izmed nas ni imel. Veliko smo že do takrat prepotovali in nikjer kaj takšnega nismo doživeli. Prepričan sem, da naši rojaki v Avstraliji najbolj čutijo vso težo, ki jo nalaga zdomstvo. Nato so nas prosili za kakšen drug spominček, ki bi jim v stanovanju pričaral del rojstne domovine. Razdelili smo vse, kar smo imeli. Nikoli ne bom pozabil tistega navdušenja in sreče, ki so jo pokazali ob sprejemanju domačih stvari. Bili so kot otroci, ki so zadovoljni z bonbonom ali kakšno drugo malenkostjo.«

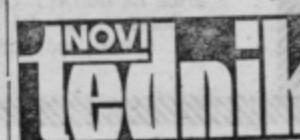
Nato so nadaljevali s potovanjem proti Melbournu. Osem ur so leteli nad Avstralijo. Bilo je obdobje, ko je pomlad prehajala v poletje. Nad letalom modro zebo brez enega oblaka, spodaj pustinja. Golota. Nič domačega. Prazno. Pusto. Razpotegnjeno. Po pristaneku so takoj odpotovali v olimpijsko vas. Dolgotrajen polet je pustil

posledice, saj so vsi krepko utrujeni popadali v postelje in zaspali.

»Spali pa smo komaj tri ure. Časovna razlika je med domom in Avstralijo devet ur in to pusti posledice, vsaj v začetku, ko človek ni aklimatiziran. Šele naslednje jutro smo se prav zavedali, kako daleč od domovine smo. Poznali nismo nobene rože, nobene trave, nobenega ptiča. Bili smo tujci na svojem kontinentu.«

Stanko postaja vse bolj prizadet. V tistem njegovem pripovedovanju sem zasledil delček domotožja po slovenski zemlji, po tistem kozjanskem vetru, po domačem kruhu. Tega sicer ni povedal, ampak prepričan sem, da tako čuti in da je to nadomestil s pripovedovanjem o monotonosti, ki ga je v tronutku zajela. Tujec. Kako lepo je potovati, potem pa pride, v kraj, kjer si sam. Zgubljen.

»V Melbournu smo si najprej ogledali znameniti Botanic Garden. Tu smo videli tudi smreko in na njej je v latinščini in angleščini pisalo »smreka« ter domovina Evropa. Kako daleč je bilo to. Takoj smo se nekako navezali na ta botanični vrt in nimalokrat sem v času svojega bivanja v Avstraliji videl v tem parku skupine Jugoslovancev. Tako smo si hladili domotožje.«

KAJ BO Z LEKARNO NA VRANSKEM?

Ze ob koncu lanskega leta so se širile vesti, da bo lekarna na Vranskem ukinjena. S 1. junijem letoš so jo zaprli. Pravijo do preklica, odnosno za 1 do 2 meseca. Ali moramo biti obrobní kraji res najbolj udarjeni pri vseh stvareh, čeprav smo pri dajatvah soudeleženi kakor vsi drugi? To ni samo vprašanje Vranskega, ampak celotne okolice od Trojan, Motnika, Spitaliča, Tabora, Gornjskega in še zaledja Sempetra in Polzele. Zdravstvena postaja na Vranskem je imela vedno visok obisk in to prav zaradi tega, ker je pacient istočasno opravil pri zdrav-

niku in dobil zdravila v lekarni. Sprašujemo se, kako sta lahko v Zalcu nameščeni dve magistri in 3 tehniki. Torej 5 oseb. Ali res ne bi mogel nekdo od njih nadomestiti naše odhajajoče magistre, odkar nekoga stalno ne namestijo? Zalec se zgovarja, da lekarna ni rentabilna, kar pa ni res. Dohodki so bili vedno višji kot izdatki, čeprav Zalec trdi, da morajo kriti primanjkljaj. Kakor povsod, je tudi pri nas mnogo kroničnih bolnikov, posebno s srčnimi boleznimi, ki so stalno navezani na zdravila in injekcije. Vsi nismo materialno tako dobro situirani, da bi si lahko z dodatnimi stroški zmanjševali že tako minimalni življenjski standard.

Poleg vsega tega se sprašujemo, zakaj ne nastavi stalnega zdravnika, kot je bilo to prej? Zdravniško stanovanje zaseda družina, katere člana delata izven Vranskega. Imeli smo mladega zdravnika, ki bi bil prav rad ostal, če bi imel stanovanje. Zakaj se tudi to zavlačuje in končno ne uredi! Tu naj se izkaže skrb za delovnega človeka, ki jo danes povsod toliko poudarjajo. Ljudje so zrevoltirani zaradi takega postopka. Naj se vendar že enkrat premosti ta prepad med mestom in podeželjem!

S. B., Vransko

NT MI JE VŠEČ

Letos se vam prvič oglašam. Vaš tehnik mi je

všeč, saj prinaša vsak teden mnogo zanimivosti. Posebno rada čitam prispevke, ki jih napiše novinar Berni Strmčnik. Piše tako lepo in preprosto. On najlepše sestavi rubriko Njihovo življenje je materinstvo. Pozna se, da je bil pred leti glavni urednik NT. Tudi nagradna anketa mi je bila všeč. Zanimame ali ste pri žrebanju nagradne ankete upoštevali vse bralce ali stalne naročnike. Po mojem bi morali biti v prvi vrsti stalni naročniki.

V uredništvu vas moram pohvaliti za tako humano akcijo, kot ste jo pripravili za kmečke žene. Res ste vložili veliko truda v ta izlet. Kmečke žene si zaslužijo, da se jih, če ne večkrat, vsaj enkrat na leto nekdo spomni, saj doma res nimajo razvedrila, ker morajo vedno trdo delati. Z veseljem sem prebrala reportažo o izletu. Takšno akcijo bi lahko organiziral še kakšen drug časopis. Vi ste dali prvi pobudo.

Na koncu bi še nekaj predlagala. Upam, da imate v redakciji dovolj delovne moči, da bi lahko imeli intervju s kakšnim šoferjem avtobusa, ki vozi na Kozjansko. Vsi vemo, kakšno odgovorno službo imajo ti ljudje. Na primer tovariš Jazbinšek že dolgo časa vozi redni avtobus na relaciji Celje—Planina. Gotovo bi imel veliko zanimivega povedati. Lahko tudi s katerim drugim šoferjem, ki vozi delavski avtobus. Ta pelje poleg delavcev vsako jutro še 65 otrok, ki se vozijo v šolo iz Dobja pri Planini. Ti šoferji morajo biti res previdni, saj s tolikimi potniki pozimi avtobus komaj »prisopiha« po strmem klanecu na Planino.

HILDA LOKOVSEK, Sentjur

Odgovor: Pri anketi smo upoštevali naročnike in bralce, vse. Z vašimi predlogi soglašamo in jih bomo uresničili. In, draga Hilda, pa brez zamere! Vidite, da na vaše pismo nisem pozabil.

ZLATA POROKA V LASKEM. Po 50-letih stari si preteklo soboto ponovno izmenjala prstane zlata jubilaranta KOZMUS FRANC in HELENA iz Polane pri Jurkloštru. Čeprav sta preživela dve vojni vihrí, še vedno čvrsta praznujeta svoj visoki jubilej med svojimi najdražjimi. Ob tej svečanosti jima je čestital in zaželel še na mnoga leta odbornik Ernest Suhel kot tudi predstavnik podjetja Pivovarna Laško z izročitvijo darila tega kolektiva. Tudi naše iskrene čestitke. J. O.

OBISK V OBRATU »METKA« V KOZJEM

Bil je deževen dan, ko sva se z Marico odločili, da obiščeva obrat Metke v Kozjem. Hoteli sva napraviti kratek intervju z obratovodjem Veljkom Kolarjem.

Vljudno naju je povabil v svojo pisarno, kjer nama je kljub napornemu dnevu povedal vrsto zanimivosti, ki utegnejo zanimati tudi vas, dragi bralci.

Koliko je zaposlenih v tovarni?

Og maja 1971 je bilo zaposlenih 72 ljudi, trenutno pa jih je 136. A kljub temu nameravamo v letošnjem letu zaposliti še 40 delavcev.

Ali se že vključujete v temeljno organizacijo združenega dela?

TOZD bo naš obrat postal v juniju 1973.

Kolikšen je povprečni mesečni osebni dohodek?

Povprečni osebni dohodek je sedaj okrog 145 tisoč, predvidevamo pa, da bo proti koncu leta 190 tisoč dinarjev.

Kaj izdelujete?

Sedaj izdelujemo samo posteljno perilo z vzorci. Tudi za izvoz delamo. Sedaj se bomo povezali z neko tujo nemško firmo, kateri bomo mesečno prodali 25.000 garnitur posteljnega perila.

Koliko metrov blaga predelate v letu?

V letu predelamo 6 milijonov metrov blaga.

Po končanem razgovoru naju je Veljko Kolar povabil na ogled proizvodne hale. Hala je zelo prostorna, močno razsvetljena, skratka, zelo lepo urejena. Najprej smo se ustavili ob vezilnem avtomatu. Zelo naju je zanimal, kajti ta dela različne barvne vzorce. Videli sva še številne druge vzorce. Ogleдали sva si še šivanje prevlek in blazin. Z zanimanjem sva si ogledali tudi likalni stroj. Stroj je na paro in teče zelo hitro in ekonomično.

Medtem ko sva si ogledovali, nama je Veljko Kolar razlagal potek dela.

Se enkrat sva se ozrli po tej veliki novi hali, in s tem je bil končan najin obisk, za katerega se lepo zahvaljujeva.

Blanka Jereb
Marica Čepin
7. r. OS Kozje

Na poti proti Donački gori smo srečali cel kup otročičev, ki so meni nič tebi nič capljali kar po sredi ceste skoraj natanko tako, kot da so sami na tem ljubem svetu. Premotil nas je vesel živ-zav in smo se ustavili. Radovednost nas je zagrabila in povprašal smo male, od kje so in kam jih vodi vesela pot. Jože Bele je povedal, da hodi v drugi razred in da ima do šole, iz Zahemberca, natanko pol ure. Ker je Friderik njegov brat in še dvojček povrh, hodita v šolo skupaj. Malo drugače je s Solmanovim Jožem, ki prav tako hodi v drugi razred. On hodi v šolo eno uro daleč, od Sv. Jurija ga vodi pot. Tudi Nevenka Fideršek koraka v šolo eno uro, je pa sošolka onih treh. Danica Bele, ki ni nič v sorodu z Jožekom in Friderikom, hodi v šolo iz Zahemberca skoraj pol ure. V šolo hodi skupaj z Ido Plavčak izpod Donačke gore, ki je povrh vsega še odličnjakinja. Tudi Stefka Vrešak mora vsak dan pregrizati pol ure do šole v Donački gori.

Ko smo se takole pozanimali o teh rečeh in še o marsičem, nam ni preostalo nič drugega, kot da smo jih vseh sedem stlačili v avtomobil in, hajd konjiček, proti Donački gori. Morali bi biti zraven in slišati veseli živ-zav drugošolčkov, ki jim kilometri ne pomenijo nič ali pa zelo malo. Le vožnje je bilo prehitro konec, so ugotovili na koncu. Milenko S.

KMEČKO ŽIVLJENJE V ČASU UPOROV PIŠE: EDO JELOVŠEK (1)

Usoda našega kmečkega življa je bila tesno povezana z zgodovinskim razvojem grobovskih gradov. Omejili se bomo na preteklost kmetov celjskega območja.

Prvi začetki kmetovanja so bili preprosti, prav tako vsa orodja, ki so bila večinoma še lesena. Celo lesen plug so pričeli uporabljati šele v 13. stoletju, prej so okopavali le s koli in motikami ali pa orali z rogovlastimi deblí.

Pred približno 180 leti še ni bilo po laškem območju nobenih voznih cest. Tudi sam jezdec (tovornik) je le s težavo prispel v Laški trg, še težje pa v oddaljene vasi. Skromni stovorniki (še danes priimek!) so na oslih in mulah prenašali blago na vse strani. Če je sploh bil kak voz, je bil dokaj preprost in še to le po ravninah. Prvi kmečki voz je imel za kolesa okrogle ploške, našagané iz debel trdega lesa, gornji obin (truga) pa je bil spleten iz šibja in protja. Vino in moko so prenašali v mehovih. Zito so mleli na žrnjajah. Ogenj so pridobivali s kresilnikom in lesno gobo, svetili so pa s treskami. Le graščaki so imeli sveče in oljenske. Kmetje so živeli v bornih ilovnatih in lesenih kočah, pokritih s slamo, dračjem, drevesno skorjo, praproty in mahom. Oblačili so se v platno in raševino. Srečen je bil kmet, ki se je lahko kdaj pa kdaj posladkal z medom in medicó. Ker so bili skoraj vsi kmetje tlačani, ni bilo nikjer nobenega napredka, saj so bili grofje edini gospodarji vsega. Ti so se zanimali za preobrazbo le v toliko, kolikor, so sami imeli koristi od tega.

Postopoma so začeli uvajati iz drugih delov sveta razne nove kulturne rastline, ki jih kmet sploh ni poznal, so pa spreminjale način življenja kmetov samih. Z uvajanjem novih pridelkov so nastajala tudi nova in boljša orodja. Prvotno so bili kmetje tudi domači obrtniki: tkalci (lan, konoplja, platno, raševina), lon-

čarji, čevljarji, krojači, tesarji, mizarji, sodarji, kolarji, kovači, apnarji, vrvarji itd. Iz vrst kmetov so izšli tudi rablji, konjederci, potujoči padarji, godci in podobni poklici.

V 16. stoletju so prišle v naše kraje mnoge nove rastline: krompir, ki so ga prvotno uporabljali le za svinje. Za hrano ljudem je šele nekako od leta 1700 dalje, ko so ga ukazali graščaki saditi po naših krajih. Hkrati so pričeli gojiti tudi koruzo. Kmetje se dolgo niso mogli oprijeti novotarij. Smiklavški župnik Ripšl piše v kroniki, da je še sam poznal kmeta, ki je bil v laški graščini za kazen trikrat privezan na klop in pretepen, preden je začel res s pridom saditi krompir. Cesar Karel VI. je leta 1733 celo oprostil vse kmete desetine, samo da bi raje sadili koruzo.

Razširile so se še druge rastline: ajda, oreh, kostanj, tobak, pesa, buča, sirek, fižol, detelja, sončnice itd. Tudi tlačanom so zboljšale življenje. Odkar so prišle te nove rastline k nam, ni bilo več tako strahotnih lakot. Prej so razne prirodne nesreče pogosto uničile vso letino. Takrat so kmetje v stiskah mleli moko iz grozdnih pečk, lanenega semjenja, drevesne skorje, raznih oreškov, pozneje tudi iz koruznih strokov. Kar je dobrega še zrastle, so si prisvajali grofje.

Zaradi večje zaposlitve v kmetijstvu so kmetje vse bolj opuščali razne obrti, ki so jih začeli prevzemati samostojni in spretni obrtniki, ako se je razvil v prvih začetkih nov stan — obrtniških profesionalistov. Grofje so ta proces celo pozdravili, saj so kmetje pridobili na času, da so jih vpregli vse sile za povečanje zemljiških pridelkov, ki so bili gospodarsko merilo tedanjega časa.

Stare obrtne sledove po kmetih najdemo še danes v priimkih po okolici Laškega: Kolar, Kovač, Pinter, Mlinar, Draksler, Pečar, Cimerman, Zidar, Oglar, Veber,

Sušter, Zagar, Znidar (-šič), Sitar, Padar, Palir, Lončar, Stergar, Kožar, Klinar, Sočlar itd.

Iz srednjega veka so zabeležene v Laškem tako imenovane »planinske kmetije«, na katerih so gojili le živinorejo in izdelovali sir. Te kmetije so se razprostirale zlasti po predelih Smohorja. Vsaka je imela po 8 do 10 krav in večjo ali manjšo čredo ovac. Na taki kmetiji so napravili po več tisoč hlebov sira na leto. Na odprto pašo so gonili živino samo ob bujni letni dobi, saj nam zgodovina ohranja star laški pregovor: »Sveti Mihael leto za pašo zapre, sveti Jurij ga pa odpre!« To so peli tudi v pesmi na Jurjev dan. Na Smihelovo nedeljo pa so slovesno praznovali konec letne paše.

Takrat je bilo po Laškem tudi zelo razvito in udomačeno čebelarstvo. Urbarji navajajo, da so žički kartuzijanci dobivali iz županije Laško po 19 vrčev medu na leto.

Cudno pa je, da so kmetje že leta 1567 dobili oblastveno dovoljenje za nošenje lovskih pušk za obrambo proti razmnožitvi divjačine, čeprav so grofje dobro vedeli, da bi jih lahko izkoristili v morebitnih uporih proti njim...

Predpisana tlaka za Laško je bila 3 dni na leto, ker laška graščina ni imela preveč obdelovalne zemlje. Bolj občutne pa so bile razne dajatve. Gradu Gornje Celje so dajali Laščani na leto po 1 škap ovsu in 1 kokoš. Zato pa so smeli goniti svoje svinje na pašo v grajske hrastove in bukove gozdove.

Vsak posestnik laške županije je dajal svoji gospodstvu po 4 bokale ali mere (Massl) pšenice in 4 bokale ovsu, po 2 kokoši in 10 jajc, 1 živinče leto dni staro, od vsake svinje po 1 kračo in klobaso.

Nadaljevanje prihodnjíc

STOLETNI HRAST, KMEČKI TURIZEM

Oblak prahu po obsoveljski cesti, tu in tam avtomobil in spet oblak. Ob Sotli krave, ravnina in spet ravnina. Tam daleč, tik obzorja, se oko že spočije. Obronki Bohorja, Bistrica ob Sotli, Hrvatsko Zagorje s Kumrovcem. Pokrajina, da bi jo nosil na dlani in varoval kot punčico svojega očesa. Razmetana, da bi človek pomislil, da jo je urejeval gospodar, ki mu je bil red deveta briga. In vendar tako lepa pokrajina.

Obsotelje je to, o čemer teče beseda, Obsotelje, ki tod že prehaja na kozjansko stran. Spustili smo se v dolino pod glavno cesto, pri Dekmancah, potem pa navzgor, kar naprej navzgor. Mimo vaške aktivistke, ki nam jo postregla s »šnopsom« in ugovorila, da semkaj le prihajajo drugi časi. Tako zelo drugi, da je treba resno misliti na skok v stran, v razumevanje skupnih teženj, na nekaj širšega. To je govorila zelo resno, vmes pa si je popravljala ruto, ki ji je silila na tilnik. O Kumrovcu pa o spominskem parku je čebljala in poslušali smo jo med enim in drugim »šnopsom«.

Nehote se nam vsilili v misel stavki, pobrani nekje iz občinskih materialov, brez reda in pravega namena.

»Pokrajina je tako zelo razgibana z vsemi svojimi spomeniki, da bi ji morali dati širši pomen, to pa seveda pomeni investirati mnogo denarja. Prepričani smo, da bi se takšna investicija izplačala v nekaj letih.«

Tudi o tem je govorila vaška aktivistka in povedala, da so ustanovili odbor za pobi-

POHOD PO POTEH I. CELJSKE ČETE

V okviru programa mladinskega odseka planinskega društva Celje je tudi oživiljanje tradicij NOB. Mladi planinci vsako leto organizirajo spominski pohod po poteh celjske čete, ki je letos bil predpreteklo nedeljo. Pohod je potekal v smeri Celjska koča — proti Resevni nad Sent. Jurjem. Med potjo so položili venec pri spomeniku padlim na Svetini. Obiskali pa so tudi druge spomenike, pri katerih so spomin padlim počastili z enominutnim molkom. M. D.

SIMPOZIJ V KONUSU

Danes in jutri organizira konjska tovarna Konus, zanimiv simpozij o poslovnotehničnem sodelovanju med usnjarskimi podjetji v Jugoslaviji in med nekaterimi tujimi partnerji. V Konusu se bodo zbrali nekateri nemški, avstrijski in holandski dobavitelji kemikalij za predelavo usnja, govorili pa bodo tudi o različnih problemih usnjarske industrije v svetu. Poleg tujih dobaviteljev se bodo udeležili simpozija tudi direktorji in tehnični kadri iz vseh usnjarn Jugoslavije. Na programu je več strokovnih referatov in razprava o možnostih konkretnega sodelovanja med udeleženci in predstavniki posameznih delovnih organizacij na simpoziju.

TRI NOVE SKLADBE

Strokovni kolegij odbora za gledališko in glasbeno umetnost, radio in televizijo pri kulturni skupnosti Slovenije je uradno potrdil, da je izmed osem zborovskih skladb, ki so bile prvič izvedene lani, pet skladb izvedel akademski pevski zbor iz Ljubljane in tri celjski komorni moški zbor. Novosti v repertoarju komornega moškega zbora so bile: Jakob Jež: Verzi, Marjan Gabrijelčič: Pri ljubem in Alojz Srebotnjak: Pesem o lončenem basu.

ranje prispevkov za dom borcev in mladine v Kumrovcu.

»Kaj pa mislite, to je za nas važna stvar — Kumrovec je bližju. Le pogledite, tamle za prvim bregom je. Smo kar določili: vsak jurja pa pika, tisti, ki so pa revni pa nič. Mi jim bomo plačali. Tako se dela.«

Ce bi človek lahko delal natančno to, kar mu na tem svetu paše, potem bi mi ostali in še naprej razpredali misli, tako pa smo se mimo vinogradov in v davčno potopljanih kočic in viničarij, ki bi jih marsikdo z veseljem preuredil v vikend, vzpeli proti hribom, kjer bi bil Križan vrh.

Mladost sem dal svetu

Slonela je bajta ob hribu, družbo pa ji je delal vinograd, obošen na kolovoz, ki mu tod pravijo pot. »Po njem se pride na Križan vrh, je izpod klobuka povedal Jaka Zlender. Ce greste desno pa potem levo, pa malo naravnost in kdo bi vedel, v kateri smeri še, pridete do Pustiškove luknje. Na desno ne boste šli v Pustiškovo luknjo, ne, pridete do Albina na Križan vrh. Ta velik gospodar je tam gor. Le pogledite. Kaj jaz delam? Penzionist sem, Kje sem vse bil, oh, kje, vi boste že vedeli, vi, ki ste najbrž iz občine, ne?«

Možarkar je govoril, pa smo s prsti v mislih blodili kot grešne duše po zemljevidu. Dal nam je vode, dobre domače vode. Dal bi nam vina pa smo ga pregovorili. Komu je bolj potrebno?

Tik poti, po kateri smo ubrali naše stopinje, je zijala velika luknja. Morda se tudi skozi njo odpira okno v zemljo in morda bodo tudi njo kdaj odkrili jamarji, tako kot so Pustiškovo luknjo, ki samo še čaka, da vanjo spustite trumo turistov. Kamen, ki smo ga vrgli vanjo, je votlo žvižgal, dokler smo ga slišali...

Kralji na Križan vrhu

Zuraj Albin, Resnik Joža in Ulčnik Trije, ki kraljujejo na tem vrhu brez krone že lep čas. Kadar si zastro oči z roko, jim pogled seže tja v Hrvatsko Zagorje, na dlani jim je Obsotelje, s pogledom božajo pol Kozjanske. Kraj kot ustvarjen za kmečki turizem, vedo povedati, ko komaj kdo ve, v teh krajih, kaj naj bi to pomenilo. Oni trije to vedo.

Albin ima 30 hektarov zemlje, 10 glav živine in precej gozda ter mogočna poslopja, ki kažejo, da tod žive trdni in dela voljni kmetje. Ne samo trdni, tudi trdi so, takšne jih je naredila narava, divji veter, ki premetava stoletni hrast zraven Albinove kmetije.

»Sto let jih ima, pa naj reče kdo, kar hoče,« pravi Albin, pa mu skočim v besedo: »Jaz bi rekel, da jih je še več kot sto. Prej tristo.«

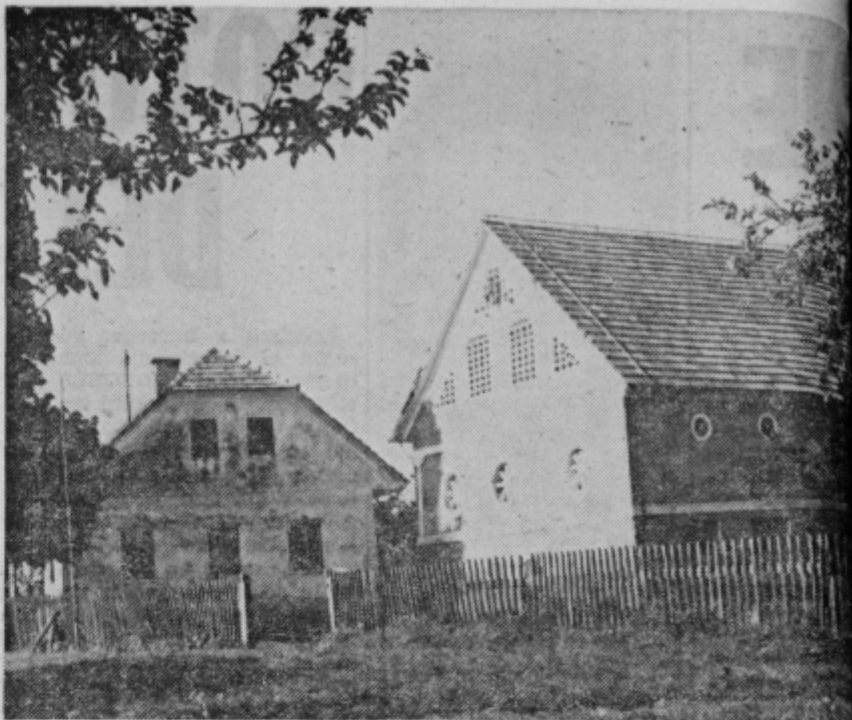
Ne gre, da bi se človek prepričal zaradi starosti hrasta, je pa vreden, da si ga ogledate.

»Mleko prodajamo in les. Naš сосед Resnik, vsa čast mu, ga vozi iz štirih vasi: Križanega vrha, Bojnega vrha, Jezera in Trebeža. Po teh cestah, pomislite, pelje to maso v dolino. Ce je lepo, prideš do hiše, če je dež, obiščiš in pomagamo ti s kravami.«

Kako je to s kravami, ve že tudi Albinov sin Peter, ki ga o oče najbrž dal v kmetijsko šolo. Dobro bi bilo, da bi se ukvarjal s kmečkim turizmom. To se da, misli na glas Albin in če že kar danes pride nekdo sem gor, ga lahko prespimo.

Kmetija je velika in prostorna in ko že kar lep čas hodimo po Albinovem gošpodstvu, se nenadoma spominam na Tavčarjevo Visoko. Prav takšna je ta kmetija.

»Ze leta 1941 so bili pri nas partizani. Prvi partizani

Mogočna Križajnska kmetija je čista in dobro ohranjena. Sestri med njene stoletne je pravi užitek.

na Kozjanskem. Imen se ne spominam, če pa bi prej povedali, bi naredili v glavi red in bi priklical v spomin, kar so povedali Zmajšekova mama. Mene ni bilo prej tukaj,« je razvijal svoje misli Albin.

Zuraj Albin, po domače Križajnski čaka in ponuja stoletni hrast, masno mleko, razgled, dobro vino, podzemeljske jame, sto in več letne gore, zgodovinske znamenitosti in dobro voljo.

Zdaj, ko se na Kozjanskem taja, so se Albin in vsi, nje-mu podobni, zamisli. Le krediti jih bole. To bo treba nekako uravnati. Prekratka doba odplačevanja, zatrjujejo v en glas vsi, s katerimi smo se pogovarjali. In cesta. Ko bi le hotel kdo pomagati urediti to cesto.

»Gozdno gospodarstvo Brežice ima veliko posluha za to, občina tudi. Ceste pa za vruga ne moremo speljati do kraja. Dokler ceste ne bo, tudi kmečkega turizma ne bo. Kaj vem, kdaj je bilo, ko so prišli k nam iz inozemstva in smo se pogovarjali pa so rekli da bi na tako lepem, kot je pri nas, ta stvar živela, da nikjer tako. Verjamem.«

Od razgleda se ne da narediti turizma

Na Križan vrhu imajo za kmečki turizem vse možnosti, čeprav pravi Zuraj Albin, da se od razgleda ne da narediti turizma. Pa vendarle, ljudje dandanašnji znajo uživati tudi v tem Prav bi bilo, ko bi se nad željami občanov zamislila še občina. Toli-

ko pripravljenosti, prsti smo jo lahko zlepa nismo zasledili. Vsak čas bo stekla vsaka magistrala in Križan bo odprt svetu in pravi za turiste. Albin pravi, da postane tako, uredi sobe in v takšnem še pritiče, lahko pridejo, še vse pravi, ko že vse k omo odražali v do nismo. Ostali smo in je dal sobico in — noč je bila čudno bolj pa masno mleko bi se torej obotavljali pravljali čas v mesu pljuča so tako ali tako kot načeta, Albin pa v planinskem svetu pričakuje

Zapustili smo kmetijo, v kateri so bili go no sprejeti tudi prvi ski partizani. Vsem v vrtala v glavi misel, vendarle treba nekaj ti iz teh želja in hotel široko odprtimi vrati Peterček in se brati gočnimi sončnimi žar Milenko

„Naš klub 73“

KONEC TEKMOVANJA

Na Polzeli je bila v soboto zaključna slovesnost republiškega mladinskega tekmovanja »Naš klub 73«. Slovesnosti so se med drugim udeležili predsednik Ljubo Jasnici in sekretar Zdenko Mali kot predstavnika republiške konference zveze mladine Slovenije, predsednik kulturno prosvetnih organizacij Slovenije Ivo Tavčar in predstavniki družbenopolitičnih organizacij občine Zalec.

Ze dopoldne so si ogledali tovarno nogavic in Polzelo, popoldne pa je bila podelitev nagrad in priznanj najboljšim klubom. V tem tekmovanju je sodelovalo 61 mladinskih klubov iz vse Slovenije. Osrednja žirija je imela nalogo, da izbere najboljše klube, kar pa ni bila lahka naloga, saj so se vsi sodelujoči klubi zelo prizadevali za čimboljšo uvrstitev. Končno so se odločili, da so bili najboljši klubi: Klub mladih Murska Sobota, Mladinski klub Most na Soči, Klub mladih Celje, Mladinski klub Vransko in Mladinski klub Muljava. Novost pri letošnjem tekmovanju so bile tudi občinske in medobčinske žirije, ki so zelo vzpodbudno vplivale na delovanje klubov. Prav zato je bila najboljša žirija nagrajena, in sicer je bila to občinska žirija Zalec.

Nagrade in priznanja je podelil Ivo Tavčar, nato pa je mladinski pevski zbor iz Vinske gore zapel nekaj pesmi. Po tem pa je sledil posvet o programski usmeri-

tvi klubske dejavnosti za leto 1974.

Predstavnike mladinskih klubov in ostale goste je v poznem popoldnevu sprejel predsednik skupščine občine

Zalec Joško Rozman, ključek pa je kulturno niška skupina iz Vele pravila šaljivi kabareti, seda ni konj«.

Predsednik ZKPOS Ivo Tavčar podeljuje nagrado in priznanje predsedniku Kluba iz Celja Ludviku Golobu. Celjski klub zelo kontinuirano dela, saj je eden najboljših v Sloveniji, je klub v pravem pomenu besede. Po drugi strani pa skrbi tudi za izboljšanje svojih članov. Dobro sodeluje tudi z ostalimi organizacijami v občini ter ima organizirano vodenje. Foto T. D.

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

JAGODE PO NAČRTU

je, da je v lanskem letu širša akcija za sadenje jagod na celjskem območju. Pa ne samo na celjskem območju, temveč tudi na nekaterih območjih — zlasti v Posavju, Koroškem, v Posavski Dravski dolini in v Slovenskih Goricah. Pobudnik tega prizadevanja je izvršni odbor za sadenje pri poslovnem združenju »Styria« Celje — Marija, ki je ustanovil poseben izvršni odbor za jagode, ki je steklo v treh smereh:

potrebne potrebnega sadilnega materiala ustreznih sort, organiziranje naprave za proizvodnjo in prodajo jagod ter strokovno zbiranje strokovne pomoči za jagode.

nalogo je opravilo poslovnem združenju, tako da je sklenilo pogodbo o poslovnem sodelovanju s poslovnim partnerjem iz tujine, ki je posredoval s tehnologijo pridelova-

nja jagod in je dobavil brezvirusne sadike, ki izvirajo iz matičnih nasadov iz Anglije in jih kontrolira specializiran inštitut v Janblouu.

Akcija za napravo nasadov ter organizirano pridelovanje in prodajo jagod na območju širše celjske regije je prevzela poslovna skupnost za jagodničevje, ki jo je ustanovil Kmetijski kombinat »Hmezad« Zalec in katera povezuje pridelovalce jagod na celjskem območju s pridelovalci Smarja, Kozjanskega, Posavja, Koroške in Dravske doline. Poslovna skupnost »Hmezad« je vezana s posebno pogodbo na tovarno Etol v Celju, ki v sodelovanju z ameriško firmo IPF pripravlja industrijsko predelavo različnih vrst sadja. Razen te poslovne skupnosti pa so ostali člani poslovnega združenja »Styria« sklenili tudi druge dogovore za pridelovanje in prodajo jagod doma in v tujini. Omeniti moram zlasti velike nasade jagod v Savcih pri Ormožu, ki so bili zasajeni s skupnim vlaganjem sredstev domače kme-

tijske organizacije »Slovina« obrat Jeruzalem—Ormož in belgijske firme Jo Nicolai & Co.

Tretjo nalogo, delo strokovne službe, je prevzel strokovni team pri poslovnem združenju »Styria«, ki ga sestavljajo sadjarski strokovnjaki in strokovnjaki za zaščito rastlin Kmetijskega zavoda v Mariboru, Hmeljarskega inštituta v Zalcu in neposredno odgovorni vodje za pridelovanje jagod v kmetijskih organizacijah. Sodelavci tega teama so si ogledali sodobne plantaže jagod ter se seznanili s tehnologijo v Belgiji in Franciji, med tem ko je bil eden od njih tam na specializaciji. Ti sodelavci so v rednih neposrednih stikih z belgijskimi strokovnjaki in tako prenašajo že preizkušene načine pridelovanja jagod v prakso pri naših pridelovalcih. Danes je pri članih poslovnega združenja »Styria« v družbenem in kooperacijskem pridelovanju že oca 70 ha jagod, katerih večji del je izven celjskega območja. Če upoštevamo, da je akcija za pridelovanje jagod stekla lanske jesen razmeroma pozno, pri tem pa smo imeli smolo še z izredno neugodnimi vremenskimi razmerami v pozni jeseni in pozimi, nadalje, da se brez dvoma borimo z začetnimi težavami, do katerih vedno prihaja pri uvajanju novih kultur in novih načinov pridelovanja zaradi prilagajanja lokalnim specifičnim razmeram, ocenjujemo celotno akcijo kot

uspešno. Dejstvo je, da so danes sadike v dobri rasti, da nam zagotavljajo normalne hektarske donose v prihodnji sezoni, seveda pod pogojem, da bodo pridelovalci sledili navodilom strokovne službe in dosledno opravljali svoje naloge. Letošnji pridelki so taki, kot smo jih glede na čas sajenja in na okoliščine pričakovali ter se gibljejo med 2—3 tone jagod na ha. Omeniti moram tudi dokaj velik izpad sadik zaradi neugodnih vremenskih razmer, ker ni bilo snega pozimi ter smo situacijo morali reševati z dosajevanjem spomladi z novimi uvoženimi sadikami, tako da upravičeno pričakujemo v prihodnji sezoni polno rodnost nasadov z 10—20 ton pridelka jagod na ha.

Predlanski nasadi, ki predstavljajo naše prve poskuse s sadikami jagod iz Belgije kažejo zelo dober pridelek in v posameznih izjemnih primerih pričakujemo letos rekordno rodnost do 30 ton na ha. Ti pridelki so brez dvoma posledica kvalitetnih brezvirusnih sadik, primernega izbora sorte in doslednega izvajanja nove tehnologije pridelovanja jagod. Taki nasadi, pa tudi nasadi s polovico manjšimi donosi, bodo v drugem letu poplačali naložbe in delo investitorjev, poleg tega pa nagradili pridelovalce s primernim čistim dohodkom, če pri tem upoštevamo sedanje zadržane cene.

Pa se povrnimo še k nekaterim zastavljenim vprašanjem.

Gotovo bodo pridelki letos zaradi poznega sajenja in neugodnih vremenskih razmer pa tudi zaradi nedoslednosti pridelovalcev pri pripravi zemlje in sajenja nekoliko nižji, vendar letošnji pridelek tudi v najugodnejših razmerah ne bi poredstavljal polne rodnosti nasada. Zaradi različnosti sajenja jeseni so se tehnologi iz Belgije skupaj z našo strokovno službo odločili v bodoče saditi pri nas tudi takozvane frigo — sadike jagod spomladi, da bodo le-te prezimovale že z močno razraščeniimi grmi, ki bodo bolje prenašali nevšečnosti naše zime.

Skupen pridelek v letošnjem letu ocenjujejo naši strokovnjaki na vsem območju članov poslovnega združenja »Styria« na cca 180 ton, v prihodnji sezoni pa so že pogoji za cca 700 ton pridelanih jagod.

Obiranje jagod ne bo predstavljalo posebnega problema v letošnjem letu, ker so nasadi mladi z nizkimi pridelki. Za vse nasade pri zasebnih kooperantih organizirajo obiranje kooperanti sami, obiranje jagod v nasadih v družbeni proizvodnji pa predstavlja zaposlitev delovne sile v času zunaj konic in s tem polno zaposlitev delavcev sadjarskih obratov v obdobju, ko je dela v drugih nasadih manj.

Odkup je dosledno organiziran ter se blago zbira po zbiralnicah zvečer od 21. do 1. ure, od tam pa se odvažajo jagode v hladilnice.

Za odkupljene jagode je pogodbeno zadržana cena fco zbirališče 5,70 din v času cele sezone ne glede na nihanja, ko je cena v prodaji na drobno v začetku lahko tudi do 5 x višja in kot je danes pri nezajamčenem odkupu v ostalih področjih Jugoslavije samo še 3 din za kg jagod. V času ekstremne konjunktore so seveda cene nenormalne in zato so prvi plodovi pridelovalcem na razpolago za nevezano prodajo. Cene na evropskem trgu se v poprečju gibljejo od 6 do 7,50 din za kg zmrznjenih jagod fco jugoslovanska meja.

Za potrebe potrošnikov bo jagod v polni rodnosti naših nasadov dovolj in bodo cene dostopne vsem. V letošnjem letu pa bodo morali pokrivati te potrebe pridelki z območja ostalih republik.

Pridelovanje jagod je ob pravilni negi, organiziranem prevzemu in prodaji nedvomno rentabilno in bo lahko predstavljalo važen pridobiten vir zlasti za naše manjše hribovske kmetije v območjih, ko druge visoko rentabilne kulture nimajo naravnih in drugih pogojev. Še zlasti pa je pridelovanje jagod pogojeno na malih kmetijah, zato ker ne zahteva večjih investicij v nasade in mehanizacijo, ter omogoča zaposlitev tudi pridelovalcem, ki nimajo polnih fizičnih sposobnosti za drugo delo.

FERDO PIRKMAJER,

NAGRADNA KRIZANKA NOVI TEDNIK

reševalce s pravilno rešitvijo bo zreb razdelil nagrade skupni vrednosti 350 dinarjev.
1. nagrada: 100 dinarjev
2. nagrada: 50 dinarjev
Rešitev s vpisano rešitvijo pošljite na: NOVI TEDNIK,

Gregorčičeva 5, Celje. Na pismeniški ovitek napišite NAGRADNA KRIZANKA. Pri zbiranju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrtika, 21. junija.
NAGRAJENI RESEVALCI
Za nagradno križanko, objav-

Ijeno v Novem tedniku 31. maja, je zreb razdelil nagrade takole:
1. nagrada: 100 din — IRENA FABJAN, Kotnikova 9, Celje
2. nagrada: 50 din — OLGA DELPIN, Podkraj 81, Hrasnik
3. nagrada: 50 din ALOJZ KRO-NOVSEK, Parizlje 23, Braslovce

4. nagrada: 50 din DUSI AV-BERSEK, Petrovče 25
5. nagrada: 50 din — ZEDENKA KUPEC, Naselje Ateša Kaple 22, Hrasnik
6. nagrada: 50 din — MARJAN POTOČNIK, Kasaze 52, Petrovče.
Vsem izredbencem bomo nagrade poslali po pošti. Čestitamo!

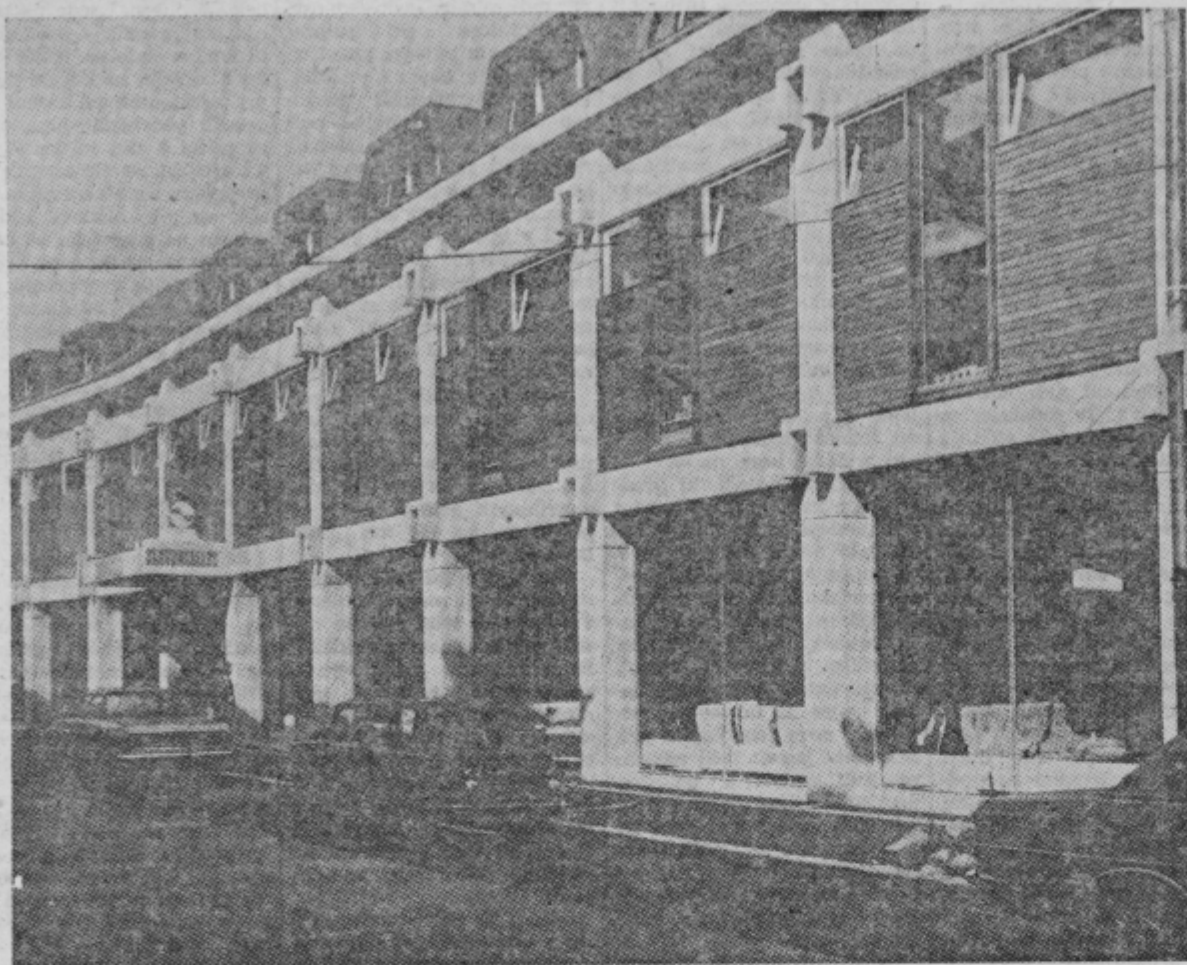
Rešitev križanke
VODORAVNO: 1. ročka, 8. sa-je, — a — 8. prestop, — k —, 11. ZB, 13. Krpan, 14. SA, 15. sad, 17. OAS, 18. mrk, 19. trio, — k —, 21. sati, 22. aorta, 24. opna, 25. VK, 26. elegant, — o —, — a —, 29. stožec, 30. rd,

31. žerja, 32. labod, 34. vime, — V —, 36. loka, 37. oče, 38. lek, 40. raj, 41. le, 42. berač, 44. V (ladinar) N(azor), — k —, 45. brodnik, — l —, 47. pian, 48. tresk.
NAVPICNO: 7. J(oše) P(leč-
nik).

21. črna knjiga	1. žerjav	8. okoliščina	12. družbeni sloves	14. oboje	17. ravnatelj	19. glasilo	20. avtor	22. vrsta	24. vrsta	25. vrsta	26. vrsta	27. vrsta	28. vrsta	29. vrsta	30. vrsta
2. vrsta	3. vrsta	4. vrsta	5. vrsta	6. vrsta	7. vrsta	9. vrsta	10. vrsta	11. vrsta	13. vrsta	15. vrsta	16. vrsta	18. vrsta	23. vrsta	31. vrsta	32. vrsta
33. vrsta	34. vrsta	35. vrsta	36. vrsta	37. vrsta	38. vrsta	39. vrsta	40. vrsta	41. vrsta	42. vrsta	43. vrsta	44. vrsta	45. vrsta	46. vrsta	47. vrsta	48. vrsta

Clues for horizontal words (left side):
 1. vrsta: žerjav
 2. vrsta: vrsta
 3. vrsta: vrsta
 4. vrsta: vrsta
 5. vrsta: vrsta
 6. vrsta: vrsta
 7. vrsta: vrsta
 8. vrsta: okoliščina
 9. vrsta: vrsta
 10. vrsta: vrsta
 11. vrsta: vrsta
 12. vrsta: družbeni sloves
 13. vrsta: vrsta
 14. vrsta: oboje
 15. vrsta: vrsta
 16. vrsta: vrsta
 17. vrsta: ravnatelj
 18. vrsta: vrsta
 19. vrsta: glasilo
 20. vrsta: avtor
 21. vrsta: črna knjiga
 22. vrsta: vrsta
 23. vrsta: vrsta
 24. vrsta: vrsta
 25. vrsta: vrsta
 26. vrsta: vrsta
 27. vrsta: vrsta
 28. vrsta: vrsta
 29. vrsta: vrsta
 30. vrsta: vrsta
 31. vrsta: vrsta
 32. vrsta: vrsta
 33. vrsta: vrsta
 34. vrsta: vrsta
 35. vrsta: vrsta
 36. vrsta: vrsta
 37. vrsta: vrsta
 38. vrsta: vrsta
 39. vrsta: vrsta
 40. vrsta: vrsta
 41. vrsta: vrsta
 42. vrsta: vrsta
 43. vrsta: vrsta
 44. vrsta: vrsta
 45. vrsta: vrsta
 46. vrsta: vrsta
 47. vrsta: vrsta
 48. vrsta: vrsta

Clues for vertical words (right side):
 1. vrsta: vrsta
 2. vrsta: vrsta
 3. vrsta: vrsta
 4. vrsta: vrsta
 5. vrsta: vrsta
 6. vrsta: vrsta
 7. vrsta: vrsta
 8. vrsta: vrsta
 9. vrsta: vrsta
 10. vrsta: vrsta
 11. vrsta: vrsta
 12. vrsta: vrsta
 13. vrsta: vrsta
 14. vrsta: vrsta
 15. vrsta: vrsta
 16. vrsta: vrsta
 17. vrsta: vrsta
 18. vrsta: vrsta
 19. vrsta: vrsta
 20. vrsta: vrsta
 21. vrsta: vrsta
 22. vrsta: vrsta
 23. vrsta: vrsta
 24. vrsta: vrsta
 25. vrsta: vrsta
 26. vrsta: vrsta
 27. vrsta: vrsta
 28. vrsta: vrsta
 29. vrsta: vrsta
 30. vrsta: vrsta
 31. vrsta: vrsta
 32. vrsta: vrsta
 33. vrsta: vrsta
 34. vrsta: vrsta
 35. vrsta: vrsta
 36. vrsta: vrsta
 37. vrsta: vrsta
 38. vrsta: vrsta
 39. vrsta: vrsta
 40. vrsta: vrsta
 41. vrsta: vrsta
 42. vrsta: vrsta
 43. vrsta: vrsta
 44. vrsta: vrsta
 45. vrsta: vrsta
 46. vrsta: vrsta
 47. vrsta: vrsta
 48. vrsta: vrsta

DOM POHIŠTVA CELJE

DAJE KUPCEM POHIŠTVA

DO 20 % POPUSTA

OBIŠČITE NAJVEČJI RAZSTAVNI PROSTOR
POHIŠTVA V CELJU — DOM POHIŠTVA,
ZIDANŠKOVA ULICA 10

Nudimo vam bogato izbiro pohištva in ugodne
kreditne pogoje:

- 15.000 DIN KREDITA
- 3 ODSOTKE POPUSTA PRI PLAČILU Z DEVIZAMI
- BREZPLAČNA DOSTAVA DO 30 KM
- BREZPLAČEN STROKOVNI NASVET ARHITEKTA
- PO ŽELJI TUDI MONTAŽA NA DOMU

SLOVENIJALES

GIMNAZIJA CELJE

razpisuje

**vpis učencev v 1. razred
za šolsko leto 1973/74**

V 1. razred bo sprejetih 210 učencev, ki so uspešno dokončali osnovno šolo in niso starejši od 18 let. Prednost za sprejem imajo kandidati z boljšim učnim uspehom.

Kandidati naj pošljejo na gimnazijo Celje v roku od 16. do 22. junija 1973:

1. prijavo (obr. 1,20 DZS) kolkovano z 2.—
2. originalno spričevalo o uspešno dokončani osnovni šoli

V prijavi navedite, katerega od tujih jezikov (francoski, ruski, nemški) bi se želeli učiti kot drugi tuj jezik.

Spisek sprejetih dijakov bo objavljen na oglasni deski gimnazije od 25. junija 1973 dalje.

Komisija za kadre in delovna razmerja

KLIMA CELJE

razpisuje za šolsko leto 1973/74 naslednje štipendije

1. za študij na pravni fakulteti 1 štipendija
2. za študij na ekonomski fakulteti 3 štipendije
3. za študij na fakulteti za strojništvo 4 štipendije
4. za šolanje na ekonomski srednji šoli 2 štipendije
5. za šolanje a upravno-administrativni šoli 2 štipendije
6. za šolanje na tehniški srednji šoli 3 štipendije

Prednost za štipendije imajo kandidati višjih letnikov iz Celja in bližnje okolice.

Kandidati naj naslove prošnje z dokazili o šolanju na Komisijo za kadre in delovna razmerja KLIMA Celje.

Upravni odbor sklada za štipendiranje in kreditiranje

SKUPŠČINE OBČINE CELJE

razpisuje

ŠTIPENDIJE

in posojila za šolsko leto 1973/74:

- 22 štipendij za študij na srednji šoli
- 10 štipendij za študij na višji šoli
- 12 štipendij za študij na visoki šoli
- 1 štipendijo na strojni fakulteti Novi Sad — gasilski oddelek
- 1 štipendijo za študij na srednji gasilski šoli Zagrebu
- 5 štipendij za študij na III. stopnji (3 štipendije ekonomsko in 2 štipendije za pedagoško smer)

Prednost bodo imele sledeče smeri študija na višjih stopnjah šolanja: ekonomska, pravna, strojništvo, gradbena, medicinska, tehnična matematika in fizika.

Prošnjo za štipendijo obvezno vložite na obrazec Državne založbe Slovenije 1,65 za štipendijo oziroma 1,66 za posojilo.

Prošnji priložite: prepis spričevala oz. sporočilo o opravljenih izpitih, potrdilo o izplačanih osebnih dohodkih staršev za prvo polletje 1973 (potrditi treba zgoraj navedeni obrazec), potrdilo o premoženjskem stanju, mnenje osnovne oz. srednje šole, ki jo je dijak obiskoval v šolskem letu 1972/73. Rok za prijave je 5. julij 1973.

UO sklada za štipendiranje in kreditiranje

življenja ŠSD

ŽIVAHNO V ŠMARSKI OBČINI

obiskih SSD v šmarski občini so se prijavile za reševanje tekmovalne, je bilo njihov velik življenjski na področju telesne in športa v svojem ne glede na pogoje, v detujejo.

miadnih možnosti športnega udejstvovanja po njihovi izbiri in nagnjenjih. Ob obiskih v Podčetrtku človek vselej doživi kaj posebnega. Domislic v okviru življenja šole in prostovoljnih dejavnosti na tej šoli ne manjka! Vsaka nova ideja je globoko prežeta z vzgojnostjo, s pedagoškimi in izobraževalnimi smotri. Tako je tudi v SSD. Čeprav je šola brez telovadnice pa je življenje SSD vse leto izredno bogato. Asfaltno igrišče, urejeno za košarko in rokomet ter skromne atletske naprave za gimnastični orodji, nudijo mladim bogate možnosti športnega izobraževanja. Zanimivo je, da so v SSD aktivni vsi učenci na šoli, ki imajo tako poleg rednega pouka telesne vzgoje še tedensko dodatno po 2 uri za športno aktivnost. Zanimivo je preavsem sistem množičnega tekmovalstva v rokometu in košarki, v katerega so zajeti vsi pionirji in pionirke od 5. do 8. razreda. Razdeljeni so v skupine, od katerih vsaka nosi ime po članih naših

veznih lig. UO SSD v Podčetrtku se je, ob pričetku leta obrnil na vodstva vseh naših ligašev v I. in II. zvezni ligi, da bi jim poslali slikovni material svojih članov, s katerimi bi obogatili svoj STEN-CAS in lestvice pri vodenju tekmovalj v košarki in rokometu, žal pa nihče od velikih in majhnih klubov ni prislunil želji mladih športnikov iz Podčetrtka... Kljub temu omalovazevanju pa v Podčetrtku niso vrgli puške v koruzo. Čeprav sta vodilni igri rokomet in košarka, pa v Podčetrtku v teku šolanja naučijo tudi vsakega otroka smučati in plavati v Bistrici ob Sotli je SSD vodilna organizacija na šoli. Z marljivim lastnim delom so si ustvarili lepa igrišča ob šoli, kjer je vsak dan živ-žav ob športnih igrah. Mentor SSD učite! "Išč Jože je tako navdušeni mladi rod za športno aktivnost da vsako od mladih prezema nase to dejavnost kot svojo vsakodnevno življenjsko potrebo. Z urnikom vadbe in programom dela UO SSD uravnava smotrno

delovanje društvenih pripadnikov skozi vse leto. V Bistrici ob Sotli so namreč otroci srečnejši od ostalih v šmarski občini, ker imajo svojo lastno, pa čeprav skromno telovadnico. Tudi v Bistrici ob Sotli, kot v Smarju pri Jelšah in Podčetrtku, lepo povezujejo delo SSD v TVD Partizan in po zaključnem šolanju na osnovni šoli usmerjajo mlade telovadce in športnike v Partizana, kjer mladi nadaljujejo svojo telesnovzgojno in športno aktivnost. Prav v tem je izredno globok smisel njihovega dela, ker gre za kontinuirano dejavnost in aktivnost občanov na tem področju za daljše življenjsko obdobje. V Lestičnem ima SSD težavne pogoje, saj je šola brez telovadnice in kakršnega koli pokritega prostora za športno vadbo v zimskem in deževnem obdobju. Zato pa mladi izkoristijo ves svoj prosti čas ob času, ko dopuščajo travnata in peščena igrišča vadbo na prostem. Pionirji in pionirke v tem kraju

so tako navdušeni za športne igre, da so skromna igrišča ob šoli polna mladih otrok in krajevne mladine tudi ob nedeljah! SSD dobiva ob novem UO čvrste oblike, ob skrbi mentorjev se je razvilo bogato organizacijsko in strokovno delo, vse več mladih pionirjev in pionirk se ob prevzemanju društvenih dolžnosti seznanja z upravljanjem in samoupravljanjem. Tako postaja delo v SSD tudi svojevrstna šola za življenje. V Lestičnem pa tudi v zimskem času ne počivajo. Ker mladi rod nima smučarske opreme se je množično razvilo sankanje. Ugodnih terenov za ta šport je na pretek. Poleg vadb je bilo na programu tudi več sankaskih tekem. Kratak sprehod v omenjenih SSD, v krajih, kjer prebiva naša kmečka mladina in pionirji ki so delovni, marljivi in pošteni, nas je prepričal, da se med drugimi svojimi delovnimi nalogami tudi vse bolj ogreva za športno aktivnost, ki postaja sestavni del njihovega življenja.

TRIM VESTI

V 3. kolu 1. rokometne lige so bili doseženi naslednji rezultati: Libela : Elektro 15:13, Aero : EMO 12:12, Prosveta : Klima 16:13, Ingrad : Žična 14:13, Kovinotehna : Merx 10:0 b. b. Vodita Prosveta in Kovinotehna s 6 točkami.

Tretje kolo druge lige je bilo zaradi dežja preloženo. V tretji ligi pa vodijo po drugem kolu Metka, Transjug in Gozdno gospodarstvo, ki so še brez poraza.

Končan je prvi del II. lige v nogometu. Po petem kolu (štiri bodo odigrana še jeseni) je lestvica naslednja: 1. Prosveta 8, 2. Tehnometator 7 (22:11), 3. Prevoznikstvo 7 (15:8), 4. Libela 7 (14:8), 5. Izletnik 16:13, 6. Gradis 6, 7. Cestno podjetje 4 (9:13), 8. Savinja 4 (13:15), 9. Metka 0, 10. Toper — odstopil.

Tekmovalje v tretji in prvi ligi bo končano ta teden, nadaljevalo se bo v jeseni.

Tudi odbojkarice so končale svoj spomladanski nastop. Letos se je prijavilo rekordno število ekip — 17! Razdeljene so bile v dve kakovostni skupini. V 1. skupini je vrstni red naslednji: 1. Ingrad, 2. Cinkarna, 3. Kovinotehna, 4. Savinja, 5. Prosveta, 6. Železarna, 7. Aero, 8. Toper.

II. skupina: 1. UJV, 2. ZNG, 3. EMO, 4. Sava, 5. Občina, 6. Zdravilišče Dobrna, 7. Ljubljanska banka, 8. Tehnometator. V tej skupini so vse ekipe nastopile prlič, kar je še posebej razveseljivo.

Prihodnji teden bosta na Gričku še zadnji tekmovalji spomladanskega jela SŠI v streljanju zračno puško in trim štafeti.

T. GORSIC

Kdo koga izigrava?

V Sportskih novostih, kjer in Delu je bilo zadnjem tednu veliko pisane glede nenastopov Nataše Urbančič in Miha Kocuvana na mednarodnem atletskega mitinga Memorial Zorko v Mariboru. Verzije so razne, kot je različno piše Nismo zato, da bi mladi lahko pa in misliti, da moramo, da dodamo vse stvari še nekaj besed.

Trener celjskih košarkarjev Kovinotehne Mile Cepin razmišlja, kako bo pripravil ekipo za novo sezono. Prvo leto so uspeli ostati med najboljšimi v II. zvezni ligi, kako pa bo v bodoče? Ekipo bo treba vsekakor obnoviti, dopolniti z novimi člani, urediti še nekatere druge stvari, ki so nujne za normalno delo. Košarka je v Celju pridobila širok krog prijateljev, zato bi bilo škoda, če bi stvar propadla. Časa je še dovolj, upamo, da ga bo Mile Cepin z ostalimi voditelji dobro izrabil. Kako se bo vrtila žoga, to je zljaj vprašanje...

Foto: Viktor Berk

ŠPORTNE VESTI

KOŠARKA — V nadaljevanju prvenstvenega tekmovalja v medobčinski košarkarski ligi so odigrali osmo kolo. Rezultati: Vitanje — Celje 61:52 (26:31), Hudinja — Old boys 51:54 (32:26), Smarje — Rudar 57:69 (17:30), Kovinar B — Prebold B 20:0, Zalec B — Laško 50:81 (29:30). Na lestvici vodi Vitanje s 14 točkami pred Celjem, Hudinja in Laško s po 12 točkami itd. Rezultati 8. kola pionirske lige: Kovinotehna — Laško 40:32 (14:17), Kovinar — Celje 41:42 (15:18), Elektro — Prebold 25:60 (8:31), Zalec — Sentjur 36:75 (21:41). Na lestvici vodi Kovinar iz Stor z 12 točkami pred Celjem in Kovinotehna s po 10 točkami itd.

KONJSKI SPORT — Mladi tekmovalci Celja v preskakanju ovir s konji so dosegli na tradicionalnem turnirju v Zagrebu lep uspeh. V močni mednarodni konkurenci so osvojili četrto in pe-

to mesto brez kazenskih točk. Javoršek je bil na Kobri četrti, Brencar pa na Zmiji peti.

S tekmovaljem so zaključili tudi celjski dvigalci uteži. Zelo žalostno. V drugi zvezni ligi so zasedli zadnje mesto. V zadnjem srečanju so izgubili proti Partizanu (Konjice) 0:14, ker niso niti odptovalji v goste.

Tehnični vodja sekcije Božo Horvat nam je povedal, da je bilo vse dogovorjeno za gostovanje. Vodstvo Partizana je priiskrbelo tudi finančna sredstva, toda tekmovalci Papotnik, Bevc in Smrečnik niso hoteli na pot. Neresnost je opravila svoje. Ostala četvorica ni mogla na pot, celjski dvigalci pa so razočarani: tudi dvigalce Konjica. Zadnji čas je, da pri Partizanu prično z mladimi tekmovalci, ki bodo vsaj željni tekem izven Celja in ki bodo hoteli nastopati. Za začetek sicer ne bo uspeha, pozneje pa se nam ne bo potrebno sramovati početja sedanjega moštva.

JADRANJE — Celih pet dni so najboljši jugoslovanski jadralci čakali na lepo vreme, da bi lahko nadaljevali s prvenstvom. To prvenstvo je zanimivo tudi za Celjane, kajti imamo močno zastopstvo. Po prvih dveh tekmovalnih dneh so Celjani med vodečimi tekmovalci. Klinar, ki je zmagal v prvi tekmi, je tudi v drugi prišel na cilj, ko je prejadral progno Lesce — Novo mesto — Postojna. Drugi celjski tekmovalcec Milač pa je na smeteeorju napravil pravi podvig. V drugi tekmi je bil najhitrejši in bo vsekakor dobil dragocene točke za nadaljnje tekmovalje.

Med kandidati za najboljša mesta so torej ostali od Celjanov Klinar, Milač in Pešec. Peperko v drugi tekmi ni dobil točk, ker se je po dvigu nad Lescem vrnil na letališče, Rojnik pa je dosegel nekoliko slabši rezultat. Slednja bosta morala zaradi tega sedaj forsirati, da bi nadoknadila zamujeno.

Celjska kogjaška veterana Viktor Vanovšek in Jože Lubej se ne predata mladim igralcem. Na klubskem prvenstvu dvojice sta ponovno dosegla najboljši rezultat. Podrla sta 2019 kegjev in to Vanovšek 1051, Lubej pa 968. Rutina in volja ter redni trening pri kegljanju ne dajeja prednost mladim.

Na ostalih mestih srečamo: M. Orešnik — Eisenbaher 1879, B. Orešnik — Grilanc 1854, Šrot — Tisovec 1838, Skočaj — Krajnc 1834 in Vili ter Franc Lešek 1826 kegjev.

V naslednjih dneh se bodo najboljši dvojice iz celjskega področja pomerile za naslov okrajnega prvaka in s tem tudi za pravico sodelovanja na republiškem prvenstvu.

Občinska strelska zveza Zalec je pripravila na strelišču v Sempetru občinsko prvenstvo z MK puško ekipno za mladince in člane. Nastopilo je 50 strelcev iz devetih strelskih družin Savinjske doline.

Posamezno je pri mladincih zmagal Storman (Prebold) 170 krogov pred Jakopičem (Prebold) 153, Vidaličem (Sempeter) 149 krogov itd. Ekipno pa Prebold s 448 krogov pred Sempetrom I. 153, Sempetrom II. 149 itd. Med člani je zmagal Klovav (Zalec) 474 krogov pred Urankarjem (Prebold) 455, Novakom (Sempeter) 450 krogov itd. Ekipno pa Prebold z 2043 kro-

gi pred Polzele 1987, Sempetrom 1969 krogov itd.

T. TAVČAR

Rokometiši Celja so po slabem startu v II. zvezni ligi končno le uspeli, da so se na lestvici prebili malo višje. V soboto so doma premagali Mladost iz Banjaluke z 12:9 in se tako z novim parom točk povzpeli na peto mesto. V nedeljo igrajo zadnje kolo. Celjani gostujejo v Ljubljani proti Slovanu, s katerim so vedno dobro igrali in največkrat tudi zmagovali. Po zadnji solidni formi in padcu forme pri Slovanu lahko pričakujemo težko tekmo, kjer pa bi morali Celjani zmagati. Z morebitno zmago bi se lahko povzpeli celo na tretje mesto. Že zdaj pa v klubu razmišljajo na novo sezono, kjer naj bi uspešneje nastopali, kot letos in se morda ponovno vrnili v prvo zvezno ligo. Zato pa bo potrebnih mnogo skup-

Slavko Urankar je eden od veteranov celjskega dvigalnega športa. Letos tudi njegova pomoč ni rešila celjskih dvigalcev. Po odhodu Jožeta Urankarja in Čučka je celjsko moštvo ostalo neresno in slabo. Škoda. Osvojili so zadnje mesto in le resno delo v bodoče bo dalo boljše rezultate.

nih naporov in tudi drugačen pristop do dela, kot so ga imeli doslej.

V nedeljo se bodo v petih krajih Slovenije odvijala predtekmovalja v rokometu za pionirje. Tudi Celjani bodo nastopali in to kar z dvema ekipama. Boljša bo igrala v Celju (od 9. ure dalje na Skalni kleti), mlajša pa bo šla v Maribor.

V medobčinski rokometni ligi je premočno (brez poraza) zmagal TRIM TEAM iz Celja in si tako pridobil pravico nastopa v štajerski ligi, kjer bodo igrali okrepiljeni z mladinci Celja. Večino tekem so igrali v tej postavi: Presinger, Ing. Rataj, Goršič, Tavčar, Hribernik Peter, Hribernik Franc, Mesarič, Presečnik, Stopar, Koržija. Sveda pa so bili tudi drugi, ki so občasno pomagali. Čestitamo starim asom!

T. GORSIC

GO KART PO DVEH LETIH

Po dveh letih odmora bodo ljubitelji go carta v Celju ponovno videli na delu najboljše slovenske tekmovalce v tej športni panogi. AMD Slavko Šlander bo pred občinsko skupščino v Celju in po Trgu V. kongresa priredilo četrto tekmo za republiško prvenstvo. Od Celjanov bosta nastopila Gajšek in Kužner. Arčunu ni uspelo pripraviti vozila.

Republiško prvenstvo bo za člane in mladince v kategoriji do 10g in 125 ccm.

Prosti termin v republiškem prvenstvu so celjski nogometiši izkoristili za prijateljsko mednarodno tekmo. V Celju so gostovali igralci Juventine iz italijanske Gorice. Gre za slovensko moštvo, ki uspešno sodeluje v peti italijanski ligi.

Srečanje je bilo lepo in je privabilo na Glazijo preko 500 gledalcev. Rezultat srečanja 1:1 je popolnoma realen in odgovarja prikazani igri obeh moštev. V celjskem moštvu smo videli nekatere nove kandidate za bodoče moštvo. Edini zadetek za Kladirvar je dosegel v 6. minuti Petelinček.

DERBY DESETLETJA V SMARTNEM. Nogometni privrženci v Velenju in Smartnem ob Paki so te dni nestrpni. V nedeljo je na sporedu derby srečanje konskega prvenstva. Nogometiši Velenja in Smartnega se bodo pomerili za naslov prvaka in prazno mesto v republiški ligi. Srečanje v Smartnem je življenjska priložnost za mladi nogometni kolektiv Partizana. Večletno načrtno delo bo ob uspehu poželo svoje sadove dela in to načrtnega dela.

V Smartno pridejo nogometiši Velenja s prednostjo ene točke. Morda bo to dovolj, kajti predstavniki Velenja so rutinirano moštvo, ki ve kaj hoče. Mimo tega pa so igralci Rudarja že igrali v republiški ligi.

Smartno je mlado moštvo in tokrat pred ciljem. Če bo uspelo trenerju Ivanu Hriberniku najti najboljše orožje za nevarne igralce Velenja, potem bodo uspeli. Največjo pomoč pa bodo igralci Smartnega imeli v svojih navijačih, ki jih še niso razočarali.

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

V nadaljevanju prvenstvenega tekmovalja v I. skupini celjske nogometne podzveze velja omeniti, da je ekipa Boča premagala Ljubno. Brežice, ki so že prvak, pa so na domačem igrišču igralce neodločno s Stražo iz Rogatca. Rezultati 21. kola: Opekari — Papirničar 4:0 (0:0), Boč — Ljubno 2:0 (1:0), Brežice — Straža 1:1 (1:0), Celulozar — Senovo 2:2, Vojnik — Osankarica 1:7, Zalec — Soštanj 0:3 brez igre.

LESTVICA table with columns for team names and scores.

Rezultati mladinske lige 16. kola: Dravinja — Rudar 0:0, Kladirvar — Smartno 1:2, Olimp — Papirničar 2:1, Opekari — Steklar 0:3. Vodi Dravinja z 29 točkami. Rezultati v pionirski ligi — znaostala srečanja: Olimp — Smartno 0:5, Dravinja — Smartno 0:0 (ta tekma je bila preložena iz 13. kola in je bila odigrana med tednom), Rudar — Steklar 0:0. Na lestvici vodi Smartno z 26. točkami.

T. TAVČAR

DA V NESREČI NISI SAM...

Pravega pomena zavarovalnic in njihovih dejavnosti naša sredina še ne razume popolnoma. V tujini bi težko odkrili nekaj, kar ne bi bilo zavarovanega, najsi bo to lastnina, življenje ali celo kakšna dejavnost, da ne bi omenjali celo že kar smišelnih primerov: zavarovanje lepih nog, nog nogometašev, glasu pevca in še kaj. Vsekakor bi takemu odnosu do sebe in svoje lastnine lahko rekli spoštovanje svojega dela in pridobitev... Drobna iskrica, upepeljen življenjski trud... samo kopicenje dobrin še ni gospodarnost, čuvanje zasluženega, varovanje, zavarovanje, to so poroki, da vaše delo ni zaman.

Mnogokrat se napačen odnos do zavarovanja kaže že pri takimenovanih obveznih zavarovanjih, ki so takorekoč instrument družbe, da zaščiti imovino posameznika. Pri nas je tako, pa tudi zunaj. Kljub temu je pri nas vloga zavarovalnic premalo uveljavljena. Marsikdo meni, da je dinar, vložen v zavarovanje, tisti, ki se nikoli več ne vrne. In res je! Največkrat se ne vrne. Toda to je le sreča, ki jo spoznamo šele v nesreči drugega... Pravimo: na izkušnjah se učimo! Pravimo pa tudi: ne skušajmo sreče! Včasih nas izkušnja je malo velja, mnogokrat pa preveč. Tako je pri zavarovanju! Primera, ki ju bomo obravnavali, sta zelo tipična, in dobro bi bilo, če

bi iz njiju izluščili nauk.

Cetrtega maja letos, v poznih popoldanskih urah je bilo, je Velenje vztrepetalo ob zavijanju sirene, saj enaki zvočni signali povedo Velenčanom še kaj drugega: nesrečo v rudniku. Vsakomur pa sirena oznanja nesrečo, največkrat požar. Tako je bilo tudi tokrat... Iz nepojasnjenih vzrokov se je vnelo v stanovanju Draga Bokurja, stolpnica v Šaleški ulici 19. Nič hudega slutečo družino je zadnji trenutek zbudila iz spanja sostanovalka. Ogenj je že zajel ves dnevni prostor. Rešili so le nekaj malega iz kuhinje in spalnice, vse ostalo je bilo plen ognja. Kljub hitri intervenciji gasilcev, ki so požar v 13. nadstropju morali najprej omejiti, je ostala tričlanska družina brez vsega, kar si je v šestih letih spravila skupaj. Tragično! Usodno bi lahko bilo za vse sosede iz nadstropja ali pa celo za vso stolpnico, saj so plameni lizali že stene zgornjega stanovanja, ki so mu od vročine popokala že vsa okenška stekla... Vse najhujše, kar si lahko predstavljamo, bi se lahko zgodilo, da ni bila intervencija gasilcev tako učinkovita... Pogašen požar. Družina brez strehe... Spregovori naj prizadeti...

»Če bi še enkrat moral doživeti strah,« pravi Drago Bokur, administrator v Gorenuju, »potem bi tudi meni popustili živci, kot so ob

nezgodi moji ženi. Vse se je rušilo: preteklost, prihodnost. Da, to so občutki, ki jih človek čuti ob takem dogodku...«

Ob lastni nesreči pozabiš vse druge! Panika, strah, upanje, krivica in krivda se pletejo v skrbi, da s pogoriščem ostanejo vsaj življenja, vse to je bilo čutili, ko je Drago pojasneval dogodke. »Samo da smo ostali živi!«

Kaj bi pomenilo ostati živ, je bilo Dragu kmalu jasno. Očitki in groje pred ognjem ogroženih sosedov! Brez pomoči!... V tem trenutku mu je bila tolažba le ta, da je imel zavarovano lastnino, čeprav ni verjel, da bi si izgubljeno kdajkoli še pridobil nazaj... »Razen tistega, kar je bilo v zadnjih trenutkih pri roki, nisimo rešili ničesar. Vse, kar sva si z ženo spravila skupaj, je bilo v hipu nič, pohištvo, obleke, najina preteklost. Tu je edina fotografija, ki jo imava v spomin na čase pred tem dogodkom...«

Zavarovano! Po oceni škode je Drago Bokur že v desetih dneh dobil zavarovalnico. Preko štiri stare milijone. Vse razen nekaj malenkosti je bilo povrnjeno.

»Kako bi bilo, če opreme v stanovanju ne bi imeli zavarovane?« »Ne vem. Niti predstavljati si ne morem, da svoje lastnine ne bi zavaroval. To me je izučilo, ko je mojemu sosedu na podo-

ben način uničil stanovanje, pa je vse sam trpel. Obljubljene pomoči sosedov in stanovalec v stolpnici ni bilo od nikoder. Sam v nesreči! Vse je moral kupiti novo, zastonj je takorekoč delal svojih deset let...«

Se danes je mnogo stanovalec po blokkih, ki jim zavarovanje pomeni nepotreben izdatek. Še marsikoga bo moralo izučiti. Za borih pet starih tisočakov na leto se verjetno ne splača postavljati na kocko svojega premoženja. V Velenju so trije zastopniki zavarovalnice Sava. Pravijo, da se po tem požaru maja k zavarovanju zatekajo skoraj vsi. Zakaj je treba ljudem tako žalosten dokaz, da šele potem verjamejo?

Na zavarovalnici Sava v Celju je o prednostih in načinu zavarovanja lastnine v stanovanju povedala nekaj več tovarišica Vida Dobnikova. Kaj meni?

»V sestavku je obravnavana le ena izmed zavarovanih nevarnosti, POŽAR. Stanovanjsko zavarovanje pa vklju-

čuje še nevarnosti eksplozije, viharja, toče, vlomne tatvine in poskusa vloma, ropa, razbitje stekla, padca zračnega vozila in odgovornosti najemnika stanovanja za škodo, povzročene drugim. Zavarovanje se lahko razširi še na nevarnost izliva vode iz vodovodnih ali ogrevalnih naprav.

Stvari so zavarovane za dejansko vrednost ob nastanku škode, zato lastnikom stanovanjskih premičnin ni potrebno spreminjati pogodb zaradi sprememb v cenah ali zaradi nabave novih premičnin. V tako zavarovanje se lahko vključijo tudi gospodinjstvi stroji za škodo, ki jih povzroči delovanje električnega toka (kratek stik itd.).

To je uradno tolmačenje pogojev zavarovanja, osebno pa menim, da je letni prispevek za tako zavarovanje, ki ga imenujemo premija res minimalen, saj znaša od din 28,00 za enosobno do 116,00 za šest ali večsobno stanovanje.

Zbrani letni prispevki zavarovancev naše poslovne enote po tej vrsti zavarovanja, ki jih je že preko 20 let ne pokrivajo vseh nastalih izplačanih škodnih primanjil, zato se trudimo, da zavarujemo še vse tiste, ki za najbolj popolno zavarovanje še ne vedo.

V uvodu navedenemu meru požara pri Dragu Bokurju je bilo za izplačilo odškodnine din 41.260,00, rabljene premije 130,00 stanovalec.

Ob zaključku naj omenimo še to, da Zavarovalnica Sava poslovna enota Celje, oddelna v Velenju svojo eksplozivno v kateri bodo lahko zavarovanci družbenega in zasebnega premoženja ure z zadeve od zavarovalnice likvidacije škod, Eksplozivna bo odprta meseca junija leta 1973. Podobno priključimo tudi v Slovenskih tujih in Rogaški Slatini.

Zavidam tistim ženam materam, ki si lahko voščijo to razkošje, ki ga jaz ne morem.

ZAVAROVALNICA SAVA
POSLOVNA ENOTA CELJE — CELJE, ULICA XIV. DIVIZIJE 4
P. P. 104, TELEFON 23-45-23-28

AVTO SALON JE ODPRT — AVTOMOBIL

FERDO GODINA
BELE
TULPIKE

Roman poklanja bralcem
slovenija

Avtomotor

avto

37

CELJE

»Nič več ne obrajtam plebanuša Cotlina. Preveč se vtičkajo v vsako stvar,« sem rekel.

»Saj tudi vam ne dajo miru,« je pripomnil Stef. Sklonil se je za polenom in me ni pogledal.

»Z materjo sta spet kaj o meni govorila,« sem se delal malomarnega. Komaj sem prikrival nemir, ki me je stiskal.

Stef ni na to nič rekel. V njegovem molku sem čutil, da zelo dobro ve za vse. Ta človek, ki je bil do sedaj v besedi skop, se je razživel.

»Povej, povej Stef! Vem, da Cotlinu nisem po volji,« sem silil vanj. Nisem se mogel vzdržati.

»Reba je nekaj govorila z vašo materjo, jaz pravzaprav ničesar ne vem.«

Zasmehal sem se, čeprav mi smeh ni šel od srca. Stefu je bilo žal, da je kaj rekel.

»Ne boj se Stef. Nikomur ne bom povedal.« Spet sem se zasmehal. Bil sem razburjen, da nisem mogel niti sedeti. Stef je bil obrnjen v oslono in je popravil drva.

»Rebe je vaši materi pomagala, ko ste imeli obisk. Mati so sedeli pri peči in jokali. Zenska je pač zenska. Pri vratih je namreč prisluškovala. To grdo navado ima že od nekdaj,« se je opravičeval Stef.

»Prav je imela,« sem mu dal poguma.

»Cotlin se govorili o vas. Mislim, da bo zdaj dobro, so rekli, v Turnišču ne bo imel take družbe. V Lendavi so ga čisto pokvarili. Krampač ni nič drugega, Dekan je imel z njim velike spore. Zide brani, ta človek. Celo židovsko sinagogo je pomagal zidati. Ko je bil majhen, je bil priden, je rekla vaša mati.«

Stefu se je videlo, da nekaj skriva. Ni me pogledal, le sople je in si od časa do časa po nepotrebnem stresel predpasnik.

»Mene bi Cotlin živga pokopal.« Rekel sem to, čeprav mi je vest očitela, da laiku tega ne bi smel povedati. Vendar sem skrivnost Cotlinovega obiska moral poznati. Stef je trdovratno molčal.

Sonce je sijalo skozi odprta vrata, prah se je dvigal od tal, polena so enakomerno padala na oslono, mimo hiše so drdrala kola. Naš dom je bil prazen in pust. Nič življenja ni bilo več v njem.

»Se dobro, da Cotlin ni nič drugega rekel.«

»Rekel je. Brünnnerjevo židovko ste imeli radi.«

»To je rekel Cotlin?« sem vzdrhtel. Vsa kri mi je šinila v lice. »Kaj pa mati, kaj so rekli?« sem hlatal.

»Ne morem verjeti, da bi se Arpad spozabil tako daleč, so rekli. Mati, res je, je dejal Cotlin. Mi vse dobro vemo. Skof so ga po božji previdnosti rešili; nesreče, ki mu je grozila.«

V hlevu je postalo mučno.

»Bomo videli, je rekel Cotlin materi. Potrebno je, da veste, vendar mu tega ne smete pokazati. Arpad je svojeglav Sam bo gotovo prišel spet na pravo pot. Neprijetno mi je, da je v Turnišču začel zahajati v gostilno, in kar je še slabše, da tudi Lendave ni pozabil. Svoje prijatelje še obiskuje. Pa ne da bi hodil k židovki,« so rekli mati.«

Stef je umolknil. Ne da bi me pogledal, se je pripognil za poleni. Sklonil sem glavo.

Zakaj sem te srečal, Rahela? Stopila si mi na pot —

in prav je, da si mi stopila. Ničče naju ne bo nikdar

Nedelja popoldne. Sedel sem pri Rataju za svojjo zno. Ljudje je bilo v gostilni več kot ponavadi. Zatohe je polnil sobo. Preganjal me je strah pred materjo, sem, kakor da ne bi imel niti doma niti človeka, ki bi zcaupal. Mladina je s kolesi divjala iz vasi v vas. Če sta stali nepremično. Drevje je štrlelo v meglo, ki se dvignila ves dan.

Pogovor pivcev je bil vedno glasnejši. Glasovi se mešali. Nekateri so vplili, drugi so se smejali. Vino je razgibalo. Tudi take sem videl v gostilni, o katerih nisem mislil, da ne premorejo niti dinarja.

Kadar je kdo odprl vrata in vstopil, me je pozdravil. Nato sem zrl zopet v megleni dan. Vedno se mi dozda mi nekaj manjka in da je moje ravnanje pomanjšljivo.

Lepa, črna kočija se je ustavila pred gostilno. Vnija sem takoj spoznal, bil je grofovski. Kapo s podkovanimi črnimi perjem je imel na glavi. Visok, lep človek, ki je sedel zadaj, je z lahkoto vstal ter vrgel od sebe nog. Stopil je iz kočije. Skornji so se mu svetili. Si je suknič, ki se mu je oprjel telesa. Bil je moj prijatelj. Kočijaž ga je, nagnjen s svojega kozla, napeto gledal.

Ko je neznanec odprl vrata v sobo, je obstal. Pragu, nagubal čelo in šel z očmi po sobi. Zavidal ga zaradi njegovega vedenja, zaradi sproščenosti in radi vsega, kar je bilo na njem. Nisem mogel odtrgati oči od njega, čeprav sem vedel, da se bova s pogledi čala. Za hip je osupnil, ko me je zagledal, nato je pil v sobo in zaloputnil z vrati. Sel je med mizami in meni. Pred menoj se je ustavil. Nevsiljivo je potrdil petami. Snel si je športno kapo z glave, jo podaril roki in sklonil glavo. Dal mi je čas, da vstanem in odzdravim, kakor se spodobi.

To sem storil.

»Vendel Karol, upravitelj grofovskih posestev.« »Kaplan Zrim,« sem dejal kratko. Segla sva s prijeli je stol. »Saj dovolite.«

»Slišal sem o vas,« je vladno nadaljeval, ko je med pogovorom, ki se je začel tako iznenada, sem ga zaval.

Spretno je potegnul svetlo dozo iz gornjega žepa sukniču, jo odprl in mi ponudil cigareto. Rataj se je časi približal.

IZ PROGRAMA ZASTAVA-FIAT IN CIMOS

slovenija

avto *Automotora*

CELJE, Miklošičeva 5

ANTON JURKOSEK, stalni referent za nabavo in prodajo rezervnih delov za osebna vozila. »Da menda ni treba posebej poudarjati, da smo z našimi skladiščnimi prostori pridobili veliko.

predvsem nam večji in so bolj urejen prostor pomeni možnost večje zaloge, boljše razporeditev artiklov in seveda tudi bolj-

šo preglednost nad artikli, kar je za kupce velika ugodnost. Poudariti pa je treba, da imamo sedaj boljše izbire nadomestnih delov za osebna vozila Zastava, Skoda in NSU. V načrtu imamo večjo razširitev izbire za vozila CIMOS, ker se v zadnjem času potrošnja teh vozil izredno širi. Zato bomo posvetili večjo skrb za nabavo nadomestnih delov za ta vozila. Mi imamo zaradi boljše preglednosti in hitrejšega in strokovnejšega poslovanja dve skladišči. Eno je samo za osebna vozila Zastava, drugo pa za ostala osebna vozila. To nam omogoča tudi hitrejšo manipulacijo — skratka, kupec mora v najhitrejšem času dobi-

ti želen artikel. To mu je pri nas v celoti omogočeno, saj je vse resnično pod eno streho, prihranek časa pa je velik, saj odpade vsako iskanje in tekanje po oddelkih. Največje zadovoljstvo nam predstavlja dobra zaloga, ki nam omogoča, da zadovoljimo vsakega kupca, ki pride k nam. Seveda so tudi problemi z nabavo. Proizvajalci včasih ne nudijo vsega, kar bi mi radi imeli, toda takšne probleme rešujemo hitro in s kvalitetnim poslovanjem in sodelovanjem s proizvajalci. In še posebnost našega oddelka: **PRODAJAMO KOMPLETNE MOTORJE ZA OSEBNA VOZILA ZASTAVA 750 M in ZASTAVA 1300!**

Tekstilna tovarna

»JUTEKS«

Žalec

razpisuje

v šolskem letu 1973-74

I. STIPENDIJE

oziroma posojilo za šolanje:

a) ŠTIPENDIJA

na Tehniški tekstilni šoli — prediliska smer

b) POSOJILO

na I. stopnji ekonomske fakultete ali VEKS (splošna smer)

Pod »a« pridejo v poštev le moški kandidati.

II. UGNA MESTA

za vajence naslednjih strok

strojni ključavničar

splošni ključavničar

obratni ključavničar

Rok za prijave je 15 dni od objave razpisa. Prijavi priložite kratek življenjepis in spričevalo zadnjega razreda. Informacije daje splošno-kadrovski sektor podjetja.

Svet Slovenskega ljudskega gledališča — Celje

razpisuje prosto delovno mesto

TEHNIČNEGA VODJE

POGOJI: visoka ali višja izobrazba. Prednost imajo kandidati z delovnimi izkušnjami v poklicnih gledališčih.

Nastop 1. septembra 1973. Rok prijave 15 dni po objavi.

OBCINSKO SODIŠČE V ŠMARJU PRI JELŠAH

razglašajo prosto delovno mesto

STROJEPISKE

POGOJ: srednja ali nepopolna srednja šola z znanjem strojepisja.

Ponudbe pošljite na občinsko sodišče v Šmarju pri Jelšah do 25. junija 1973.

OGLAS

Pri KZZ Celje so delovne organizacije prijavile precejšnje število prostih delovnih mest, predvsem za delavce z visoko, višjo, srednjo in poklicno šolo.

Ker iz liste brezposelnih ter potreb ni mogoče kriti, se je zavod v dogovoru z nekaterimi delovnimi organizacijami odločil za kadrovanje strokovnih kadrov iz Srbije in drugih republik. Zaradi pomanjkanja stanovanjskih prostorov prosimo občane na območju občin Celje, Laško, Sentjur in Žalec, ki bi bili pripravljeni sprejeti na stanovanje omenjene strokovne delavce, da pošljejo svoj naslov na KZZ Celje, s pogoji pod katerimi je mogoče dobiti sobo ali pa se osebno zglasijo v sprejemni pisarni zavoda.

ZA VROČE POLETJE

velika izbira

OBLEK KOPALK

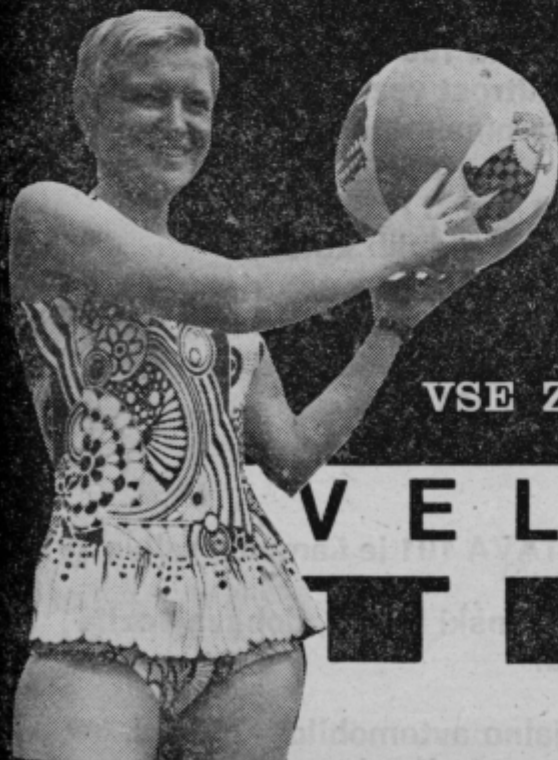
BLAZIN ZA NA VODO
SONČNIH OČAL
CAMP GARNITUR

VSE ZA DOPUST IN VIKEND

VELEBLAGOVNICA

T K O N I N O

CELJE

TEHNIŠKA KEMIJSKA ŠOLA RUŠE

razpisuje

vpis dijakov v prvi letnik za šolsko leto 1973/74

Ob vpisu je treba priložiti:

1. prošnjo, kolkovano z 1.— din
2. spričevalo o uspešno končani osnovni šoli
3. prijavo za vpis, obrazec 20 DZS 1 (dobite ga tudi pri vpisu)

Vpis bo od 11. junija do 23. junija 1973, vsak dan od 8. do 14. ure, v sredo do 16. ure.

Navedene vpisne dokumente lahko pošljete tudi po pošti priporočeno. Sprejemnih izpitov v skladu z zakonom ni.

Solanje traja 4 leta. Po zaključnem izpitu dobe absolventi naziv kemijskega tehnika ter se lahko zaposlijo v gospodarstvu ali nadaljujejo študij na Univerzi ali višji šoli ustrezne smeri.

Soli je priključen internat, v katerem imajo dijaki, ki želijo bivati v internatu, vso oskrbo.

Autobusne zveze z Mariborom so ugodne, vsake pol ure, kar je zlasti ugodno za dijake iz Maribora.

Vse ostale informacije dobite v tajništvu šole ali po telefonu št. 76-192.

ženin vsakdan

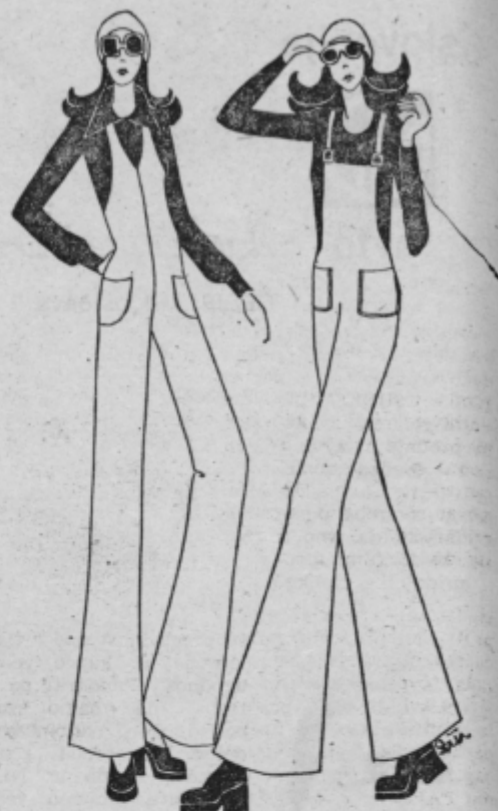
ZA MLADOSTNE POSTAVE

Če ste se že naveličale vedno enakih in enostavnih hlač, vam za spremembo predlagam hlačne kombinzone oziroma pajace. Letos bodo namreč zelo moderni. Najprimernejši material, iz katerega so narejeni, je za ta letni čas kavbojsko platno — jeans ali kak drug lahek in trpežen material.

Tak kombinezon ima hlače v zgornjem delu podaljšane v majhen telovnik z velikim vratnim in rokavnim izrezom. Sprejda se zapenja z zadrgo.

Lahko pa imajo hlače samo prednjik, na katerem se spenjajo naramnice, ki so zadaj prekrizane.

Platnen kombinezon deluje zelo športno, zato zahteva tudi velike našte žepa. Hlače so od bokov navzdol enakomerno široke.

KINO

KINO UNION:

14. 6. še amer. barv. film DEDEKTIV KLUTE, od 15. do 18. 6. ital. barv. film LOV ZA BOGASTVOM, od 19. 6. dalje amer. barv. film PEKLENSKI KOMANDOSI.

KINO METROPOL:

14. 6. še amer. barv. film PLAVI VOJAK, od 15. do 18. 6. ital.-jug. barv. film UBIJALEC PRI DE IZ GROBA, od 19. 6. dalje nemški barv. film KAJ DELAJO ZDOLGO-ČASENE GOSPE.

DOM IN LETNI KINO:

do 15. 6. amer. barv. film SAMSON IN DELILAH, od 16. do 18. 6. amer.-nem. barv. film SMRTONOSNI STRELI NA BROADWAYU, od 19. 6. dalje ital. barv. film ALIBABINE PUSTOLOVSCINE.

SLG

Sobota, 16. junija, ob 10 uri: Sofokles: ANTIGONA za 2. šolski abonma in izven; ob 20 uri: Zupančič: VERONIKA DESENISKA izven abonmaja. Vstopnice so v prodaji.

SMRTI

CELJE
FRANC LAMPE, 51, Gorica pri smartnem in EMA KOŽUH, 79, Škofja vas.

LASKO
MARTIN ERAZEM, 72, upokojenec, Jelovo in ANTONIJA STRNISA, 74, soc. podpiranka, Radeče.

SLOVENSKE KONJICE
FRANC SKOK, 66, Hudinja in ALOJZIJA ZUREJ, 61, Sp. Zreče.

ROJSTVA

CELJE
21 dečkov in 14 deklic
SLOVENSKE KONJICE
2 dečka in 3 deklice
SENTJUR PRI CELJU
1 deklica

POROKE

CELJE
Poročilo se je sedem parov.

LASKO

JANEZ SOTLAR, papirni tehnik, Radeče in MAJDA KLENOVSEK, referent, Njivice ter JANEZ ZUPANC, inv. upokojenec, Tevče in FRANCISKA CERAR, poljedelka, Gaberno.

SLOVENSKE KONJICE

JURIJ HROVAT, 28 in GRETICA MERNIK, 20, oba iz Gorenja nad Zrečami; STANISLAV KAMPLET, 26, Draža vas in Justina KUSTER, 30, Zg. Laže; DRAGO KUSTER, 23, Zg. Laže in DRAGICA COLNARIČ, 18, Zbelovska gora; JOZEF ŠTOLEKER, 27, Polene in ERNA SANČIČ, 20, Zeče ter FRANC

KOVAC, 25, Vitanje in STEFANIJA MRZDOVNIK, 22, Hudinja.

SENTJUR PRI CELJU

LUDVIK DOBERSEK, 27, kmetovalec, Lokarje in FRANCISKA JAGODIČ, 23, kmetovalka, Trnovec pri Dramljah ter JANKO HVALEC, 22, uslužbenec, Sentjur ter VIDA GMAJNAR, 19, Vojnik.

CELJANI SNEŽNIK

V nedeljo, 10. junija, planinci celjskega mladega odseka planinskega društva udeležili orientacijskega tekmovanja v pionirski članski konkurenci. Člani tekmovali za prehodni kal »Snežnik« in v konkurenci za republiško orientacijsko ligo. Tako so pionirski člani odlično tretje mesto, člani deveto in osemnajsto, so se s temi rezultati uvrstili na peto mesto v ligo.

Vsekakor je treba pohvaliti dobro organizacijo tekmovanja, ki je bila v rokavniškega društva Ilirija.

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
S SERVISI

AVTO CELJE CELJE

LJUBLJANSKA 11

VAM NUDI OSEBNE AVTOMOBILE

ZASTAVA 101

CENA VOZILA S PREVOZNIMI STROŠKI
45.169,80 DIN

Avtomobil ZASTAVA 101 ima nekaj izrednih tehničnih lastnosti:

- pospešek od 0 do 100 km/h — 20 sekund
- maksimalna hitrost vozila — 135 km/h
- moč in prostornina motorja — 55 KM, 1116 cm³
- poraba goriva — 9,5 l/100 km
- disk zavore na prednjih kolesih
- električna oprema z alternatorjem
- programirani brisalci vetrobranskega stekla
- prostor za prtljago 325 dm³, pri zloženih zadnjih sedežih 1010 dm³
- primeren za vse ceste

Avtomobil ZASTAVA 101 je šampion rallya 1972.

Nudimo vam družinski kredit, dobava vozila takoj po vplačilu.

Obiščite prodajalno avtomobilov v Celju, Ljubljanska cesta 11 ali zahtevajte informacije po telefonu 22-180.

Ob nesreči v Žalcu

RES SAMO ZAVORE?

Na cesti, ki pelje skozi Zalec, je bilo že več prometnih nesreč, tudi s smrtnim izidom. Zdad smo doživeli novo, kjer sta izgubila življenje Zvonko Verhovec, 41, iz Laškega in Martin Knapič, 58, iz Debra pri Laškem, težko ranjen pa je bil še Jože Kovač iz Marije Gradca pri Laškem. Kako je prišlo do nesreče?

Vsi trije uslužbenci Elko iz Laškega so se peljali proti Celju. V centru Zalca sta jim nasproti pripeljala tovornjaka, prvega je upravljal Milan Zajšek iz Dobriše vasi, drugega pa Ivan Drogenik iz Imena. Drogenikovemu težkemu FAP-u so po dosedanjih ugotovitvah odpovedale zavore, zaradi česar je tresčil v Zajškov tovornjak pred seboj, nakar ga

je odbilo na levo, kjer je vanj trčil nasproti vozeči R 16. Verhovec in Knapič sta bila takoj mrtva, Kovača so prepeljali v celjsko bolnišnico, voznika tovornjakov pa nista bila ranjena. Škode je za več kot devet milijonov starih din.

Se to ljudje, ki so vozili mimo in gledali nesrečo, so bili v prometu toliko nepazljivi, da je prišlo še do drugega trčenja, sicer manjšega, vendar tr-

čenje je bilo. Vse skupaj ponovno dokazuje, kako smo vsaj v naselju premalo previdni. Ne upoštevamo varnostna razdalja, niti omejitev hitrosti. Postavljenih je lahko še toliko prometnih znakov, ki jih nihče ne upošteva. V zadnjem času je vedno več nesreč in letos je v prometnih nesrečah na področju celjske UJV izgubilo življenje 42 oseb. Področje ozkega centra Zalca je še posebej proble-

matično in verjetno bodo morali odgovorni povzeti vse najstrožje mere, da bi se podobne nesreče vsaj zmanjšale. Postavlja pa se tudi vprašanje, če so pri tej tragediji krive samo zavore? Če bi bile samo zavore, upoštevani pa vsi drugi pogoji za vožnjo skozi strnjeno naselje ne bi prišlo do nesreče, o kateri najbolje govorita tudi dva posnetka.

Tekst: T. Vrabl
Foto: B. Strmčnik

prometne nesreče

PRETESNO PREHITEVANJE

IVAN GASPERLIN, 35, iz Trnove, se je peljal s kolesom skozi Sentrupert, kjer ga je pretesno prehitel z osebnim avtomobilom MEHMEDALJA HADŽIARAPOVIĆ iz Polzele. Hadžiarapović, ki je vozil brez vozniškega izpita, je kolesarja zbil po cesti, pri čemer se je le-ta težko poškodoval.

PONY VLEKEL KOLO

Voznik kolesa s pomožnim motorjem MARTIN DRAVEC, 32, iz Sešč, je prošil ALOJZA SMEHA, iz Zabukovice, da bi kolo privezal na pony in ga tako vlekel do Griž. V Grižah je voznik kolesa s pomožnim motorjem ustavil, Smeha pa je zaneslo in je z glavo udaril v betonski stebel, kjer je obležal v nezavesti. Kolesar je kazal znake vinjenosti in so mu odvzeli kri v bolnišnici.

VOZNIK JE POBEGNIL

PETER KROLO, 62, iz Strmeča, je vozil z osebnim avtomobilom iz Maribora proti Celju. V Višnji vasi v nepreglednem ovinku se je srečeval z voznikom tovornega avtomobila s prazno prikolico, IVANOM SERAJEM iz Gornje Radgone. Prikol-

ca je zadela v Krolov avtomobil, tovornjak pa je odpeljal dalje in so ga izsledili v Konjicah. Škode na osebnem avtomobilu je za 10.000 dinarjev.

IZSILJEVANJE PREDNOSTI

JOZE KRAMAR, 39, iz Velenja, je po Foitovi ulici v Velenju pred znakom STOP ustavil in dal prednost osebnemu avtomobilu, ki je vozil naravnost. Takoj nato pa je zapeljal v križišče in s tem zaprl pot mopedistu brez registracije DARKU VERDEVU, 22, iz Pristave. Mopedist in njegov sopotnik sta padla po cesti, pri čemer si je Verdev zlomil nogo, sopotnik pa je dobil le lažje poškodbe. Škode je za 3.000 dinarjev.

PET POŠKODOVANIH IN EDEN MRTEV

DRAGO KOLAR, iz Ljubljane, je vozil iz Maribora proti Celju in v Dobrnežu, verjetno zaradi utrujenosti, nenadoma zapeljal na levo in čelno trčil v osebni avtomobil, s katerim se je iz nasprotne smeri pripeljal ZDENKO SILOVŠEK iz Škal pri Velenju. Trčenje je bilo tako močno, da je med prevozom v bolnišnico umrl SASO VASLE, iz Velenja, težko pa so se poškodovali voznik Silovšek, še trije sopotniki v njegovem avtomobilu in voznik Kolar, ki je v kritičnem stanju. Škode je za 50.000 dinarjev.

SMRT KOLESARJA

STANISLAV TEVZ, 18, iz Celja, je na Ljubljanski cesti v Celju zapeljal s pločnika na kolesarsko stezo in pri tem pod zadnja kolesa tovornega avtomobila. Tevž se je zelo hudo poškodoval in po dveh dneh je v celjski bolnišnici umrl.

RADIO Celje

13. 21.15 Oddaja o morju in pomorskih... SOBOTA, 16. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja, 9.05 Pionirski tednik, 10.20 Pri vas doma, 11.00 Poročila - Turistični napotki za naše goste iz tujine, 12.30 Kmetijski nasveti - dr. Danimir Kerin: Največji izvori kontaminacije tal v Sloveniji, 12.40 Po domače, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 S pesmimo in besedo po Jugoslaviji, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljaka, 17.20 Grema v kino, 18.15 Dobimo se ob isti uri, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Lojzeta Slaka, 20.00 Radijski radar, 22.20 Oddaja za naše izseljence. NEDELJA, 17. JUNIJA: 4.30-8.00 DOBRO JUTRO! 8.05 Radijski igra za otroke - Franček Rudolf: »Princ in ovce«, 9.05 Koncert iz naših krajev, 10.05 Se pomnite, tovariši! Stane Petelin-Vojko: Ustanovitev prve brigade na Primorskem - Gradnikove, 10.25 Pesmi boja in dela, 10.45-13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo - vmes ob 11.00 Poročila - Turistični napotki za naše goste iz tujine, 13.50 Z domačimi ansambli, 14.05 Slovenski ansambli zabavne glasbe, 15.05 Popularne operne lodije, 16.00 Radijska igra - Ana, tole Franco: Skrivnosti Putoisa, 16.50-19.00 Nedeljsko športno popoldne, 19.00 Lahko noč otroci! 19.15 Glasbene razglednice, 20.00 V nedeljo zvečer, 22.20 S Plesnim orkestrom RTV Ljubljana. PONEDELJEK, 18. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja, 9.05 Pisan svet pravljic in zgodb, 10.20 Za vsakogar nekaj, 11.20 Z nami doma in na poti, 12.30 Kmetijski nasveti - inž. Jelka Hočvar: Zadržanje krompirjeve plesni v letošnjem letu, 12.40 Po domače, 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljaka, 17.10 Zvenela imena, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s triom Avgusta Stanka, 20.00 Stereofonski operni koncert, 21.30 Tipke in godala, 22.15 Zaplešite z nami. TOREK, 19. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja, 9.20 Otroške igre, 10.20 Poletna potepanja - »Z vlakom na poti, 11.00 Poročila - Turistični napotki za naše goste iz tujine, 11.20 Z nami doma in na poti, 12.30 Kmetijski nasveti - inž. Janez Počar: Doba med dvema telitvama je pomembna za gospodarnost reje, 12.40 Slovenske narodne in prirediteljske Ranečigaja, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 »Ali jih poznate«, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljaka, 18.15 V torko na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Mihe Dovžana, 20.00 Lahka glasba slovenskih avtorjev, 22.15 Od popevke do popevke. SREDA, 20. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja, 10.20 Pravljinci

svet v orkestralnih barvah, Petra Eliča Čajkovskega, 12.30 Kmetijski nasveti - mag. Tone Wagner: Razlike med novimi sortami hmelja z vidika strojnega obriranja, 12.40 Od vasi do vasi, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Pel vam bo kvartet »Savski val«, 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 Loto - vrtljak, 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice, 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana v stereo studiu, 22.15 Revija popevk. ČETRTEK, 21. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja, 10.20 Urednikov dnevnik, 11.20 Z nami doma in na poti, 12.30 Kmetijski nasveti - inž. Marjan Hladni: Gozdovi na Gornjih nekdanj in danes, 12.40 Skladbe Alojza Srebotnjaka, 13.30 Priporočajo vam... 14.40 Med solo, družino in delom, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljaka, 18.35 Iz kasetne reprodukcije RTV Ljubljana, 19.00 Lahko noč, otroci, 19.15 Minute z ansambliom Atija Sossa, 20.00 Cetrikov večer domaših pesmi in napევov, 22.15 Naši skladatelji in svet eksotike. TOREK, 19. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja, 9.20 Otroške igre, 10.20 Poletna potepanja - »Z vlakom na poti, 11.00 Poročila - Turistični napotki za naše goste iz tujine, 11.20 Z nami doma in na poti, 12.30 Kmetijski nasveti - inž. Janez Počar: Doba med dvema telitvama je pomembna za gospodarnost reje, 12.40 Slovenske narodne in prirediteljske Ranečigaja, 13.30 Priporočajo vam... 14.10 »Ali jih poznate«, 15.30 Glasbeni intermezzo, 16.00 »Vrtljaka, 18.15 V torko na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute z ansambliom Mihe Dovžana, 20.00 Lahka glasba slovenskih avtorjev, 22.15 Od popevke do popevke. SREDA, 20. JUNIJA: 8.10 Glasbena matineja, 10.20 Pravljinci

19.00 Mladi za mlade (Bg) 19.45 Risanka (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.25 3-2-1 in TV barometer (Ljubljana) 20.35 Z. Jovanović: Vlak za sever, vlak za jug - drama TV Sarajevo (Lj) 21.35 Po sledih napredka (Lj) 22.25 Poročila (Lj) UHF - oddajnik Kravec: 17.40 Poročila (Zg) 17.45 Lukke (Bg) 18.00 Otroške knjige (Bg) 18.15 Kronika (Bg) 18.30 Vaš svetovalec (Zg) 19.00 Mladi za mlade (Bg) 19.45 Propagandna oddaja (Zg) 20.00 TV dnevnik (Sa/Zg II) 20.25 Sport v karikaturi (Bg/Zg II) 20.30 Serijski film (Bg/Zg II) 21.20 Film tedna (Bg/Zg II) TOREK 15.30 Madžarski TV pregled (Po-horje, Piešivec do 15.30) (Beograd) 17.45 Tiktak: Kdo je napravil Vidku srakčico (Lj) 18.00 Risanka (Lj) 18.10 Obzornik (Lj) 18.25 Moški zbor Zgozink iz Brnika (Lj) 18.55 Mosaik (Lj) 19.00 Prehrana v izjemnih pogojih: Divje rastline v prehrani (Lj) 19.20 S kamerom po svetu: Peru, dešela Inkov (Lj) 19.45 Risanka (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.25 3-2-1 in TV barometer (Ljubljana) 20.35 Diagonale (Lj) 21.25 L. N. Tolstoj: Vojna in mir - barvna TV nadaljevanka (Lj) 22.15 Poročila (Lj) UHF - oddajnik Kravec: 18.15 Kronika (Zg) 18.30 Znanost (Bg) 19.15 Feljton (Zg) 19.45 Propagandna oddaja (Zg) 20.00 TV dnevnik (Zg) 20.30 Novinarski klub (Zg) 21.15 Serijski film (Sa) 22.15 TV dnevnik (Zg) 22.35 Operne arje (Zg) SREDA 16.00 Mačkon in njegov trop - serijski barvni film (Lj) 16.30 Nogomet Celik: Tatabanya prenos iz Zenice v odmoru propagandna oddaja (Sa) 18.15 Obzornik (Lj) 18.30 Od filma do filma (Lj) 18.50 Plavanje: Crawl (Lj) 19.15 Prijatelji glasbe (Zg) 19.45 Risanka (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.25 3-2-1 in TV barometer (Ljubljana) 20.35 Ana - finski barvni film (Ljubljana) 21.55 Likovni nokturno: Jože Spacal (Lj) 22.10 Poročila (Lj) UHF - oddajnik Kravec: 18.15 Kronika (Zg)

TV spored

NEDELJA 8.50 Neznani leteli predmeti - serijski barvni film (Lj) 9.40 Po domače s Sentjernejskim oktetom in ansambliom Rudija Mohorka (Ljubljana) 10.10 Kmetijska oddaja (Bg) 10.55 Mosaik (Lj) 11.00 Otroška matineja: Mačkon in njegov trop, Pustite jih žveti - barvna filma (Lj) 11.55 Poročila (Lj) 12.00 TV kaziopot (do 12.20) Nedeljsko popoldne 18.15 Poročila (Lj) 18.20 Južno od St. Louisa - ameriški vestern (Lj) 19.45 Risanka (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.30 3-2-1 in TV barometer (Ljubljana) 20.35 Serija, ki je ni (Bg) 21.25 Dobre stare melodije (Zg) 21.35 Slavonska popevka (Zg) 21.36 Športni pregled JRT 22.15 Poročila (Lj) UHF - oddajnik Kravec: 20.00 TV dnevnik (Bg) 20.30 Celovečerni film (Bg/Zg II) 22.00 24 UR (Bg/Zg II) PONEDELJEK 16.45 Madžarski TV pregled (Po-horje, Piešivec do 17.05) (Beograd) 17.45 F. Puntar: Stoi pod potico - II. del (Lj) 18.00 Risanka - II. del (Lj) 18.10 Obzornik (Lj) 18.25 Pustite jih žveti - barvni film (Lj) 18.55 Mosaik (Lj)

18.30 Mladinska oddaja (Zg) 19.00 Risanka (Bg) 19.15 Prijatelji glasbe (Zg) 19.45 Propagandna oddaja (Zg) 20.00 TV dnevnik (Sa/Zg II) 20.30 Zabavna oddaja (Bg/Zg II) 21.30 Glasbena oddaja (Bg/Zg II) 22.00 24 UR (Bg/Zg II) ČETRTEK 15.00 Madžarski TV pregled (Po-horje, Piešivec do 15.30) (Beograd) 17.45 Veliki in majhni - oddaja TV Zagreb (Lj) 18.15 Obzornik (Lj) 18.30 Rezerviran čas (Lj) 18.55 Neznani leteli predmeti - serijski barvni film (Lj) 19.45 Risanka (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.25 Kam in kako na oddih (Lj) 20.40 Cetrikovi razgledi (Lj) 21.30 TV igra (Lj) 22.30 Poročila (Lj) UHF - oddajnik Kravec: 18.15 Kronika (Zg) 18.30 Narodna glasba (Zg) 19.00 Kultura danes (Bg) 19.45 Propagandna oddaja (Zg) 20.00 TV dnevnik (Zg) 20.25 Spored italijanske TV (Zg) PETEK 16.45 Madžarski TV pregled (Po-horje, Piešivec do 17.05) (Bg) 17.40 Kuhinja pri violinskem ključu: Mesec želja (Lj) 18.15 Obzornik (Lj) 18.30 Risanka (Lj) 18.40 Cesta in mi: Vprežna vozila v prometu (Lj) 18.50 Pet minut za boljši jezik (Ljubljana) 18.55 Mosaik (Lj) 19.00 40 let slovenske glasbe: Lojze Lebič (Lj) 19.45 Risanka (Lj) 19.50 Cikcak (Lj)

20.00 TV dnevnik (Lj) 20.35 3-2-1 in TV barometer (Ljubljana) 20.35 Iz zakladnice svetovne književnosti: Jaroslav Haviček: Petrolejška (Lj) 22.30 XXI. stoletje (Lj) 22.55 Poročila (Lj) UHF - oddajnik Kravec: 17.40 Poročila (Zg) 17.45 Otroški spored (Bg) 18.15 Kronika (Zg) 18.30 Narodi in umetnost (Zg) 19.00 V petek ob 19. uri (Zg) 19.45 Propagandna oddaja (Zg) 20.00 TV dnevnik (Zg) 20.30 Zabavna oddaja (Bg) 21.40 Serijski film (Zg) 22.30 TV dnevnik (Zg) SOBOTA 16.30 Svetovno prvenstvo v kajaku - barvni prenos in posnetek iz Moutathala (EVR) 18.00 Obzornik (Lj) 18.15 Mosaik (Lj) 18.20 He-ho, Eči - madžarski barvni film (Lj) 19.45 Risanka (Lj) 19.50 Cikcak (Lj) 20.00 TV dnevnik (Lj) 20.25 3-2-1 in TV barometer (Ljubljana) 20.30 Zabavna glasbena oddaja (Beograd) 21.20 Junaki cirkuške arene (Lj) 21.45 Šerif v New Yorku - serijski barvni film (Lj) 22.45 TV kaziopot (Lj) 23.05 Poročila (Lj) UHF - oddajnik Kravec: 18.00 Kronika (Zg) 18.15 Otroški spored (Zg) 19.15 Humoriistična oddaja (Zg) 19.45 Propagandna oddaja (Zg) 20.00 TV dnevnik (Sa/Zg II) 20.30 TV drama (Bg/Zg II) 21.30 Filmski ustvarjalci in igralci (Bg/Zg II) 22.00 Glasbena oddaja (Bg/Zg II) 22.25 24 UR (Bg/Zg II)

humor

Italijanski advokat in politik Emanuele Gianturco je presenetil znanca kovača, ko je ravno »krtačila sina.« Lepo! je dejal Gianturco. »Najdem te ravno pri izpolnjevanju očetovskih dolžnosti. Povej mi no, kaj pa želiš napraviti iz sina?« Ekselencija, je odgovoril kovač, »želel bi napraviti iz njega nekaj, kar ti ne boste mogli nikoli napraviti iz svojih otrok.« Mislil resno? Le kaj?

»Rad bi iz njega napravil nekaj boljšega, kot je oče.« *** Pred Aleksandra Velikega so pripeljali morskega parjarja. Med zasliševanjem se je pirat branil z besedami: »Razbojnik sem zato, ker imam eno samo ladjo. Če bi jih imel več, bi bil osvajalec.« *** Sveti Avguštin pripoveduje, da je v mladosti takole molil: »Gospod, nakloni mi čistost, a ne še zdaj!«

Juteks iz Žalca na novi poti

IZ TEKSTILA V KEMIJO

Problemi tekstilne industrije so stari. Težave, ki jih je v preteklih letih premagovalo to področje industrije, so bile dejansko izredno velike. Saj med drugim ravno tekstilna industrija sodi med tiste panoge, kjer je bila akumulativnost najnižja. Seveda pa so tudi znotraj tekstilne industrije obstajale razlike, kar je pogojilo, da se je industrija jute znašla na najnižji stopnji akumulativnosti. Ustvarjeni dohodek je komaj zadoščal za sprotno pokrivanje stroškov, za sorazmerno nizke osebne dohodke. Za razširjeno reprodukcijo seveda praktično ni ostajalo ničesar.

V taki brezciljni situaciji se je vrsto let vrtel v začaranem krogu tudi kolektiv

žalskega Juteksa. V podjetju so se dobro zavedali, da imajo praktično samo dve možnosti: ali bo potrebno neakumulativno proizvodnjo postopoma ukinjati ali pa bo potrebno zagotoviti potrebno preorientacijo proizvodnje.

Poleg tega, da je predelava jute že itak najnižja akumulativna tekstilna dejavnost, pa so nastale tudi na tržišču velike spremembe. Dežele v razvoju, ki razpolagajo z jutino surovino, so usposobile lastne proizvodne kapacitete in se na tržišču pojavljale z dokaj konkurenčnimi cenami. Kapacitete jutine industrije v Jugoslaviji so naraščale in zmogljivosti te proizvodnje so že zdavnaj presegle povpraševanje na domačem tržišču. Juteks se je

zaradi tega moral preusmerjati na izvoz, pri katerem pa je vedno naletel na hudo mednarodno konkurenco.

Se eno dejstvo je bistveno vplivalo na odločitve v Juteksu. Potrošniki jutinih izdelkov so v vedno večji meri posegali po nadomestnih proizvodih, posebno po raznih izdelkih iz plastičnih mas, ki so posebno na področju embalaže tržišče za jutine vreče praktično skrbili na minimalni obseg.

Upošteva vse to, kolektiv Juteksa in njegovo vodstvo praktično niso imeli izbire. Potrebno je najti ustrezno preusmeritev, ki bo v bodoče garantirala kolektivu ustrezen gospodarski razvoj.

In tako preusmeritev so

našli. Po dolgotrajnih in obsežnih pripravah ter skrbno izdelanih elaboratih so se odločili za preusmeritev v proizvodnjo TOPLIH PODOV.

V času gospodarske stabilizacije, ko se dejansko pod drobnogledom pretresa sleherni novo naložbo, kolektivu ni bilo lahko zbrati potrebnih sredstev za uresničitev postavljenih ciljev in za uvedbo nove proizvodnje. Podrobne študije tržišča, ekonomski izračuni ter vse kar zraven sodi, so bili tisti elementi na tehnični, ki je odločil, da se postavljeni načrti tudi uresničijo. Del sredstev je zbral kolektiv sam, del je prispeval sklad skupnih rezerv gospodarskih organizacij občine Zalec, del republiški rezervni sklad, nekaj je prispevalo združenje Jugotekstil, največji delež pa je primaknila Jugobanka, katere dolgoletni komitent je žalski Juteks.

Uresničevanje preusmeritve je steklo. Trenutno tečejo v novih proizvodnih prostorih veliki napori pri montaži novih strojev, ki prihajajo od inozemskega dobavitelja. Če bo vse steklo tako kot je predvideno, in zaenkrat kaže, da ni razlogov, da ne bi, potem bo poskusna proizvodnja stekla že v mesecu oktobru letošnjega leta. Preko tri milijarde starih dinarjev naložb bo tako že v letošnjem letu pričelo dajati prve dinarje, povsem drugače pa bo seveda prihodnje leto, ko bo predvidoma stekla s polno paro. Seveda, in to je trenutno najhujši problem, ki tare vodstvo podjetja, če

bo na razpolago dovolj obratnih sredstev. Z novimi proizvodi, ki bodo bazirali na jutini osnovi (temeljno osnovo toplih podov predstavlja jutin filc, ki ga bodo izdelovali seveda sami!) pa sestopa kolektiv Juteksa takorekoč s področja tekstilne že v kemično industrijo, kajti proizvodnja toplih PVC podov bo v bodoče v vedno večji meri predstavljalo glavni vir ustvarjanja dohodka tega prizadevnega žalskega kolektiva.

In za kakšne nove proizvode pravzaprav gre? V bistvu bodo v novih proizvodnih obratih proizvajali tri različne vrste toplih talnih oblog:

1. Visoko kvalitetne talne obloge na osnovi sintetičnega filca in gornjega pohodnega večslojnega nanosa polivinilklorida;

2. Visoko kvalitetne talne obloge na osnovi filca iz stanjnih vlaken, ki bodo prav tako prevlečene z večslojnim nanosom polivinilklorida;

3. Visoko kvalitetne talne obloge na osnovi jutinega filca, prevlečenega s večslojnim nanosom polivinilklorida.

Gre torej za tri kvalitetne vrste talnih oblog, znotraj katerih pa se bodo zvrstili številni vzorci, pač glede na barvo in vrsto plastičnega nanosa.

Če pa smo povedali, kaj bodo delali, potem nikakor ne bo odveč beseda ali dve o tem, kakšne lastnosti bodo imeli ti proizvodi.

PVC topli podi so svoje odlične kakovostne lastnosti za oblogo tal v sobah, kuhinjah, dnevnih sobah, otroških sobah, hodnikih, bolnišnicah, stopnicah, ter vseh drugih prostori. Še zlasti pa se uporabljajo po izredni elastičnosti osnovne podlage in po toplotni izolaciji, ki je zlasti pomembno pri stanovanjih, v pisarnišnicah ter drugih stvenih zavodih. Prav na odlika toplih PVC podov je njihova zvočna izolacija.

Še zlasti pa bodo topli podi iz žalskega Juteksa le gospodinje ter na Gornji sloj zagotavljajo rabiljivost površine in nepropusten sloj za umazanje v povšino. Zaradi tega se čisti s samo vodo ali blagoraztopino.

V času, ko kolektiv Juteksa stopa na novo pot uspešnega razvoja, je no, da vas opozorimo naslednje:

JUTEKSOVI topli podi polagajo ENOSTAVNO POLAGALI IN LEPE BOSTE LAHKO TUDI DOBILI JIH BOSTE RAZLIČNIH VZORCEN BARVNIH KOMBINACIJ.

Zato že danes misli svoj bodoči topli pod, ga boste olepšali in ga talno izpopolnili z JUTEKSOVIMI TOPLIMI PODOVI.

JUTEKS IZ ŽALCA NE MISLI NA VAS

Nikar bojazni,
če po JUS-u ni vaša postava,

obleka TIP-TOP
bo gotovo taprava!

NOVO!

NA ODDELKU MOŠKE
KONFEKCIJE V
II. NADSTROPJU

VELEBLAGOVNICA **T**

ODSLEJ TUDI
IZVENSTANDARDNE
OBLEKE

ali oglasi

OBVESTILO BRALCEM

Oglase pod oznako nimamo naslova. Zanje nam pošljite pismo pod nazivom, ki je zaprto v pisemskem ohišju in z oznako oglasa, oddajte pri nas v oglasnem kabinetu na TRGU PETEGA KONGRESA 10, v POŠTOVNICI DELA. Nadaljnje informacije v zvezi z oglasno prevzame po dvigu ponudb prinašalec oglasa, zato od nas NE ZAHTEVAJTE! — Sprejemanjem oglasov zaključujemo VSAK PONEDELJEK ob 10. uri dopoldne. V podružnici DELA na TRGU PETEGA KONGRESA 10, je tudi sprejemna pisarna RADIA CELJE, kjer lahko oddate čestitke, in objavila ter vse oglase za DELO in NOVI TEDNIK.

PRODAM

2000 letnik 1965-66 proda. Ogled vsako popoldne. Lahomno 1 a Laško.

750 letnik 1965 proda Juteršek, Ljubčevca

6 letnik 1968 ugodno (tudi na ček) ali prodaja za Zastavo 750: J. Latkova vas 140, Ljubljana.

STROJ VIZOR RR 865 Niš in stroj Singer, primerno za krojače ali čevljarje. Proda po ugodni ceni. Dejak, Cuprijska 4, Ljubljana.

STVO v izmeri 7 ha delovalna zemlja, gozd, (nik) proda: Justina Gr. Zabukovica 52, Grče.

DOBRO ohranjeno opremo za spalnico in kuhinjo kredenco prodam. Proda po 14. uri. Maček, Ljubljana vas 12.

90 KRAVO s teličkom proda Anton Križan, Lopača, Celje.

VALNI in debelinski bežni stroj širine 50 cm moke 2200 Svincibille proda: Anton Kelhar, Lopača 69, Polzela.

VICO hiše s trosobnim stanovanjem, garažo, vrtom prodam. Informacije: Zalec, Celestinova 27, Ljubljana.

BMW 1600 proda. Vprašajte po telefonu Celje 21-937 popoldne.

NO pohištvo, primerno za vikenda in komorno otroško kęšarico prodam. Vprašati pri Polzeli. Ob železnici 3, ali po telefonu 26-283.

ISO hišo v centru Celje delno vseljivo takoj prodam. Ponudbe pod »Zapuščina«.

NO visokoprtilično hišo — nedograjeno, z dokumentacijo v bližini Sentijskega pri Celju, proda. Ponudbe pod »Dobro ohranjeno«.

Kasetni radio magnetofon Schaub Lorenz, primerno za vgraditev v avto ter različnih kaset prodam. Ponudbe pod »3800«.

VALNIK za krmo prodam. Ložnica pri Zalcu 46.

RAVO 750 ugodno prodam. Podpečan, Celje, Matkova 38, tel. 22-965.

OBENO parcelo ca 500 m², primerno za vikend otroški voziček športni, nov prodam. Gori-

poročamo nakup BLAGOVNICA

ELENJE

tefekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinjstveni stroji.

STROJ

UTO 3 x 4 m, novo prodam. Ponudbe pod »Polzela«.

KOMPLETNO belo kuhinjsko opremo prodam. Ulica Bratov Vošnjak 32, stanovanje 8.

DOBRO ohranjeno spalnico prodam za 2500 ND. Informacije po telefonu 71-858, Zalec.

LAHKO kravo (vsemenjena — drugega teleta) ali težjo telico, visoko brejo. Obe vozni prodam. R. Pavlič, Dobrova 80 C, Celje.

KRAVO — pšenično, 6 mesecev brejo — četrtega teleta, težko, vozno prodam. Janez Sorn, Bukovžlak 9, Teharje.

KRAVO visoko brejo, dobro mlekarico, težko 600 kg vozno, odlična za koltivator (peto tele) prodam zaradi nabave kmetijskega orodja. Jože Svent, Klanc 9, Dobrna.

OSEBNI avto NSU 1200 C v brezhibnem stanju prodam. Celje, Drobničeva 1.

VW — poštovorni avto prodam ali zamenjam za osebni avto. Franc Podgoršek, Trnovlje 95 — pri šoli Ljubčevca.

FIAT 850 Sport Coupe, novejši letnik kupim. Plačam 25.000 din takoj, ostalo po 2000 din mesečno. Cenjene ponudbe pod »Garancijaa«.

ZELO ugodno prodam Fiat 124, leto 1970, registriran do 25. 4. 1974. Informacije in ogled vsak dan od 15. ure dalje. Zvonko Perlič, Zagrad 61, Celje, tel. 23-777.

KUPIM

STEYER traktor, lahko tudi nevozen kupim. Simončič, Gotovlje 125, Zalec.

MESALEC za beton — rabljen, kupim. Navedite ceno. Franc Zeleznik, Migojnice 28, Griže.

STANOVANJE v Celju ali bližnji okolici kupim ali vzamem v najem. Plačam za tri leta naprej. Ponudbe pod »Dobro plačam«.

RAZNO

SPLOSNA bolnica Celje nujno išče za svoje medicinske sestre opremljene sobe. Ponudbe pošljite na naslov Bolnica Celje.

GARAZO vzamem v najem v okolici Ojstrice ali na Otoku. Ponudbe pod »Garaža«.

OSAMLJENA nevezana vdova, upokojenka z lastnim domom, išče preprostega moškega — nealkoholika, nad 60 let. Pismene ponudbe pod oznako »Sporazum«.

RAZOCARANA, brez obveznosti, išče čustvenega inteligenta od 50 do 60 let za jesen življenja. Pismene ponudbe pod »Sreča v jeseni«.

DNE 4. 6. tega leta ob 6. uri zjutraj sem izgubil denarnico z dokumenti v sanitarijah restavracije Pošta v Celju. Poštenega najditelja naprošam, da mi vrne dokumente proti nagradi na naslov: Ivan Krsnik, Celje, Ribarjeva — Samski dom Ingrad.

IZJAVA, s katero izjavljam, da so govornice, češ, da je dala prijavo za nedovoljeno pripušcanje bika, Neža Plauštajner in Martina ter Janez Oset iz Črnočice 16, neresnične. Maks Cimerman.

STANOVANJE

MLAJŠI zakonski par išče v Celju sobo in kuhinjo, ali večjo sobo s souporabo kopalnice. Pomudbe pod »Dobro plačilo«.

MALO, opremljeno sobo ali kabinet v bližini mesta Celje nujno išče kuharica restavracije Koper.

DIPLOMIRANI pravnik — samski, išče opremljeno sobo v Celju. Ponudbe pod »Pravnik«.

LEPO sobo — opremljeno, za dva samska ali študenta oddam. Ponudbe pod »Samski«.

OPREMLJENO sobo v Celju iščem. Ponudbe pod »Medicinska sestra«.

TRICLANSKA odrasla družina išče dvo ali trisobno stanovanje v Celju ali bližnji okolici. Sprejela bi tudi prevžitek. Cenjene ponudbe pod »Obrtnika«.

OPREMLJENO sobo iščem. Plačam dobro. Ponudbe pod »Metalurga«.

TRICLANSKA družina išče stanovanje v Celju ali okolici. Plača dobro. Rudi Pavlin, Nušičeva 7 a, Celje.

MLAJSEGA moškega sprejme na stanovanje v opremljeni sobo v bližini Dečkove ceste. Ponudbe pod »Opremljena«.

ZAPOSILITEV

GOSPODINJSKO pomočnico iščemo nujno. Nudimo topli dom, sobo s posebnim vzhodom, lepo plačo. Tonka Badovinac, Ulica 29. Nov. 19, Celje.

BRIVSKO frizersko vaješko sprejem. Hrana, stanovanje preskrbljeno. Ponudbe do 1. julija na naslov: Franc Poznič, Frizer, Vransko.

STROJEPISNA dela sprejem na dom. Prežihova ulica 58, Celje.

RAZNASALKE-ee za Dnevnik in Nedeljski dnevnik za-

posli podružnica Dnevnika, Celje, Cuprijska 4. Zaposlitev je stalna ali honorarna. Pogoji za raznasalca: stanovanje v Celju in lastno kolo.

VAJENKO sprejme: Terezija Zakošek, Frizerski salon, Trnovlje, Celje.

VAJENKO za frizersko stroko sprejme s 1. julijem: Franjo Šnajder, Cesta na Ostrožno 2, Celje.

DVE vajenki za krojaško obrt sprejem: Vinko Aristovnik, krojaštvo, Zidanškova 32.

»PETROL« PE Celje, sprejme takoj prodajalca za servis v Celju, avtonegovalca za avtopralnico Celje, delavca za skladišče Celje in čistilko za servis v Celju. Pogoji: Prodajalec — mlajša moč z urejeno vojaščino, po možnosti s trgovsko kvalifikacijo, avtonegovalec — polkvalificiran delavec, mehanik z vozniškim izpitom B kategorije, delavec — nekvalificiran delavec, snažilka — nekvalificirana delavka. Za navedena delovna mesta je določena 6-mesečna poskusna doba. Pismene prijave je treba poslati na upravo PE Celje, Cesta v Trnovlje 12, v roku 8 dni po objavi.

DIMNIK SCHIEDEL JE OKROGEL, KAR DAJE TELE PREDNOSTI: — odličen vlek zaradi najmanjše prostornine sten — varnost obratovanja zaradi najmanjše kurilne površine — enostavnost pri čiščenju

DIMNIK SCHIEDEL IMA ŠAMOTNI VLOŽEK, ODPOREN PROTI KISLINI, ZATO JE: — odporen proti ognju, ker je izdelan iz visoko kvalitetnih glin in šamotov, — odporen proti kislini, ker šamotni vložek propuša kisline pod 2,5 % — varen pred zasajevanjem in zakislevanjem, ker je šamotna cev odporna proti kislini in vlagi, — temperaturno obstojen, odporen proti pritiskom in plinotesen, ker je sistem izredna konstrukcijska rešitev.

DIMNIK ŠT.1

DIMNIK SCHIEDEL S ŠAMOTNIM VLOŽKOM JE MONTAŽNI DIMNIK IN JE: — varčen zaradi hitre in enostavne montaže, — varen pred ognjem, ker je večplastne konstrukcije s tesnilnimi fugami, — varčen pri prostoru, ker je natančno izmerljiv in funkcionalen — varčen pri ceni, ker je trajen in ga je mogoče hitro montirati in ima do 40 % boljše izgorevanje.

V EVROPI

SCHIEDEL-YU-KAMIN PROIZVAJA, PRODAJA, MONTIRA, UVAŽA in IZVAŽA GRADBENO PODJETJE „GRADNJA“, ŽALEC, v kooperaciji s CINKARNO Celje, telefon 71-783, 72-227. PRODAJNA MESTA: Gradnja Žalec, Kovinotehna Celje, Gramex Ljubljana, Smreka Maribor, DOM Maribor, Potrošnik Murska Sobota, Trgovsko podjetje Sevnica, Agraria Brežice in Gramex Jesenice. Predstavništvo v Ljubljani: Inž. Janez SRAKA, Herbersteinova 15, telefon (o61) 316-234.

Poskusi in zadovoljen boš kot tisoči Jugoslovanov, ki ugotavljajo:

- prijetno zvečenje zaradi ameriške gumi baze
- osvežujoč in dolgotrajen okus
- sličice s številko: 5, 15, 25, 35 nagrajujejo brez žrebanja

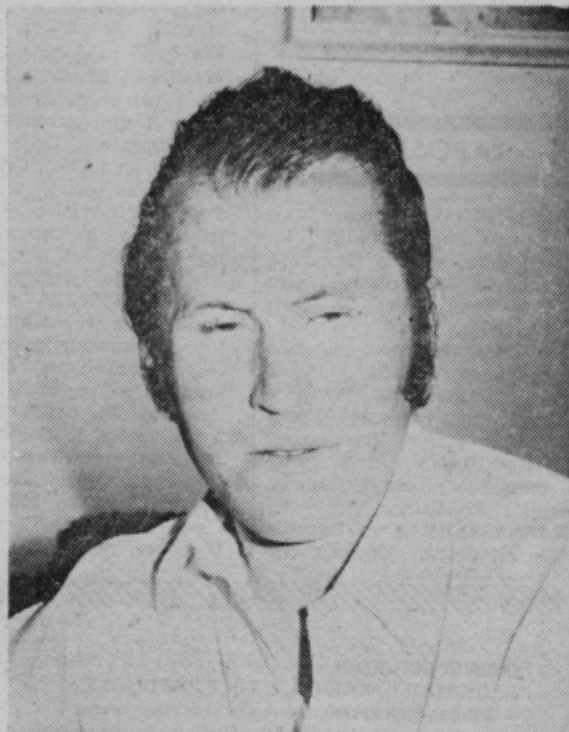
Bazooka zvečilno gumo kupite posamezno ali v tripaku

KAR LAHKO STORIŠ DANES — NE ODLAŠAJ NA JUTRI

- IZREDNA PRILOŽNOST
- PREMOG KUPITE V MESECU JUNIJU
- TAKOJŠNJA DOSTAVA NA DOM

Trgovsko podjetje »SAVINJSKI MAGAZIN« Žalec

DRSENJE V NIČ...

MARJAN PUSOVNIK je bil rojen leta 1936 v Slovenj Gradcu. Po osnovni šoli, ki jo je obiskoval v Soštanju, je nadaljeval šolanje na IKS v Mariboru, sicer pa ga je še nekaj dni ločil od diplome na delovodski šoli v Velenju.

Prvo zaposlitev je dobil pri RLV Velenje, po odsluženju kadrovskega roka pa se je zaposlil v Termoelektrarni Soštanj kot turbinski ključavničar in tu je zaposlen tudi še sedaj. Je poročen in oče enega otroka.

Kot pravi sam, je pravzaprav že velikokrat razmišljal, kako to, da je med tolikimi športi izbral ravno planine kot področje svojega rekreativnega udejstvovanja. Prve in neizbrisne vtise so planine pustile v njem, ko ga je kot desetletnega fantiča mati peljala na Uršijo goro, kjer je bila le-ta pred vojno dve leti v službi. Še danes se spominja čudovitega razgleda, ki se nudi od ondot in ki mu je za vedno ostal v spominu. Ze mlad je začel zahajati na okoliške hribe in se kasneje priglasi h gorski pešadiji. Vojsko je služil v Bohinjski Beli in tu se je prvič srečal s klinom in vrvo. Skalovje nad Belo mu je nudilo možnosti za temeljiti poduk o tehniki plezanja. In tako se je pričelo. Ko se je vrnil iz vojske, se je takoj posvetil alpinizmu. Z Jožetom Melanškom se je leta 1960 podal prvič v steno in sicer v zapadno steno Planjave. Potreba po organiziranem zahajanju v gore je oba mlada in navdušena planinca privedla do tega, da sta ob velikem razumevanju tudi drugih, pristopila v ustanovitvi alpinističnega odseka v Saleški dolini. Le-ta je kmalu zaživel. Dolej je Marjan opravil okoli 60 alpinističnih vzponov, izmed katerih je kot največja doživetja izbral naslednjih pet:

1. Herletova smer v Ojstrici, F. Pečovnik in J. Mogu, 1966
2. Inerckoflerjeva v Mali Cini, H. Pergovnik, 1968
3. Igljeva v Rinki, Dodj Pušnik, 1967
4. Bavarska v Triglavu, Tine Mihelič 1964
5. Modec-Rezkova v Turski gori, Francka Stiglic, 1967

Izmed mnogih doživetij pa je za današnjo pripoved izbral dogodivščine iz zloglasnega Elgerja v Svici.

skalnatim robom, širokim dober meter...

Pod nogami je začutil grušč in v naslednjem trenutku pekočo bolečino na dlaneh, ko je hlastal z rokama po zdrobljenem skalovju išoč opore. Telo se je sunkovito ustavilo in Marjan je že v naslednjem trenutku stal na nogah s pogledom oprt proti prijateljskemu, ki sta še vedno drsela proti skalnatemu robu prepada. Sedaj je Marjan vlekli vrvi proti sebi, kolikor je mogel in obupano iskal skalo okoli katere bi lahko zategnil vrvi, da bi zadržal prijatelja. Ukrepati je bilo treba neizmerno naglo. Sekunde, samo sekunde so odločale o življenju in smrti. Prepričan, da za prijatelja ni rešitve, je pomislil na to, da bi se odvezal in s tem preprečil, da bi ga potegnili za sabo, ko bosta zdrsnila preko roba v prepad. Ostal bi živ, toda prijatelja? Ne! Še bolj je potegnil proti sebi ostanek vrvi nenehno upirajoč pogled v telesi splezalcev, ki sta prižeti drug ob drugem pridrsala na skalnati rob... in obtičali!

Ni mogel verjeti, da je to res! Toda bilo je! Dušan in Franjo sta se pobrala in nekaj trenutkov so si nemo zrl iz oči v oči. Prvi je prekinil molk Franjo rekoč:

»Fanta, tale heci so pa nevarni. Mislim, da imamo sranja več kot dovolj!«

x x x

Spustili so se pod steno in se podali v tabor. O prigodi so molčali, kajti niso želeli vznemirjati tovarišev s tem, kar so malo prej doživeli in kar bi se lahko čisto drugače končalo, kajti pravi čudež je bil, da niso vsi trije zdrsnili preko stene v prepad. Zaradi poslabšanja vremena so tudi oni opustili misel na vzpon, podobno kot Angleži in Japonci, ki so bili tudi na ogledih stene. Poslovili so se od Elgerja, toda ne dokončno...

Skupina petih mladih alpinistov se je tokrat prvič podala proti Elgerju. Spočetka so predvidevali, da ga bodo naskočili v dveh navezah, vendar je nesreča na poti Janezu Golobu preprečila, da bi se lahko lotili plezanja. Pod goro so si postavili tabor, si ogledovali steno in sklenili, da se bodo podali le na ogled, da vidijo kako je s fiksnimi vrvmi in klini v Hinterstoiserjevi prečnici. Potem bo padla odločitev, kdo bo steno naskočil.

Dušan Kukovec, Franjo Pečovnik in Marjan Pusovnik so se, bil je lep poletni dan leta 1967, okoli osme zjutraj podali v steno. Po približno štiri urah plezanja so bili pod rumeno steno ter na začetku vstopa v Hinterstoiserjevo prečnico. Ugotovili so, da bo moč do sem gor spraviti kar precej opreme ter postaviti nekakšno manjšo bazo v steni, od koder bi naveza krenila naprej in naskočila steno, ki je daleč se ni preplezala nobena jugoslovanska naveza. Bilo je okoli poldneva, ko se je Franjo sklonil okoli večjega skalnega bloka, da bi se bolje videl pot, ki jih je v prihodnjih dneh čakala, ko je prifrčala preko stene prva skala. Oskočil je kot izstreljen in se še pravčasno stisnil ob steno, da se je ognil padajočemu kamenju. To je bil pravzaprav zadnji opomin, da je treba goro zapustiti, kajti kameniti plazovi, po teh je Elger najbolj znan, se bodo čedalje pogosteje usipali.

Marjan je vpel vrvi v enega izmed fiksnih klinov in pričeli so s spuščanjem. Raztežaju so se vrstili drug za drugim in

kmalu so dosegli ledišče, ki sicer leži levo od klasične smeri, vendar so se po njem odločili sestopiti pod steno. Ledišče, dolgo okoli dvesto metrov, se je v svojem desnem delu končalo s manjšim skalnatim robom, pod katerim se je odpirala prepadna stena in se izgubljal v ponovnem ledišču, ki se izteka v melišča. Na levi je bilo med ledom in robom prepada nekaj metrov debelega grušča, ki se je prav tako končaval v prepadni steni...

Marjan je ostal v krajni poči, med robom ledišča in steno ter varoval Dušana in Franjo, ki sta se privezana nekako deset metrov drug poleg druge vzporedno spuščala po strmih ledišču navzdol. Preostalih trideset metrov vrvi se je hitro izteklo in Dušan je napravil sidrišče. Okoli toporišča cepina je ovil vrvi in le-tega do kraja navpično zabil v sneg. Dal je znak Marjanu in ta se je pričel spuščati. Marjan se je počutil popolnoma varnega, saj se je kot dober smučar na ledišču pravzaprav počutil v svojem elementu. Po nekaj sigurnih korakih navzdol se je odločil za dricanje. Z obema rokama se je naslonil na cepin in se spustil. Hitrost je naraščala, ko mu je v trenutku zmanjkalo tal pod nogami. Obleden v usnjene hlače (!) je pričel še hitreje drseti po strmini navzdol. Poskušal se je obrniti na trebuh...

Dušan, ki je stal na sidrišču, je hitel vleči vrvi k sebi, da bi čimbolj zmanjšal razdaljo vrvi ter ublažil sunek, ko bo Marjan zdrvel mimo njega in obvisel na vrvi. Bliskovito je poprjel po vrvi in jo vlek k sebi. Franjo je stal ob njem in nemo zrl v Marjana, ki se mu je

medtem posrečilo obrniti se na trebuh. Ko je Marjan začutil ledišče pod trebuhom, je hitro zapičil okel cepina v zmrzli sneg in pričel zavirati. Se prej, predno je zdrvel mimo Dušana, se mu je uspelo ustaviti. Vzporedno s tovarišema je nekaj metrov stran od njiju obstal na strmih snegu.

»Fanta, tole so pa nevarni heci! se je oglasil Franjo bolj za šalo kot za res.

»Je že v redu, kar naprej!« mu je odgovoril Marjan, se pobral in zabil cepin do kraja v sneg. Dušan in Franjo sta se pričela spuščati naprej po strmini. Marjan ju je varoval. Vrv se je iztekal in Dušan je napravil novo sidrišče. Se okoli sto metrov ledišča jih je ločilo od prepadnega roba, ko se je Marjan odločil za spuščanje. Tokrat je stopal previdneje, kajti zavedal se je, da bi se drsenje, ki se je malo prej srečno končalo, lahko izteklo tudi povsem drugače. Previdno je zapikoval

cepin... Toda naenkrat, kot strela z jasnega, mu je spodrsnilo, telo je izgubilo ravnotežje in že je padal z glavo navzdol na zmrzli sneg...

Dušan je zaklel, stopil na cepin, ki je bil do kraja zabit v snegu in pričel vleči vrvi k sebi. Franjo je nemočen stal ob njem in opazoval brezupna Marjanova prizadevanja, da bi se preobrnil, kajti še vedno je proti njima drvel po trebuhu in z glavo navzdol...

V Marjanovih očeh je Dušanova postava bliskovito naraščala. Vedno večji je postajal, ko se mu je približeval z vedno bolj naraščajočo hitrostjo. Usnjene hlače niso nudile nikakršnega upora in brzina se je iz metra v meter povečevala. Poskušal se je sunkovito preobrtniti, vendar mu ni uspelo. Kot podolgovata senca je zdrsnila mimo njega Dušanova postava. »Tokrat je po nas,« je premišljeval Marjan, ki pa je vendarle le še upal, da bo sidrišče vzdržalo sunek, ki bo zdaj,

